Sfânta muceniţă Agata, Italia (†251)

(5 februarie)

Sfânta Agata s-a născut în Catania, Sicilia la 8 septembrie şi a fost martirizată la 5 februarie 251. Este sărbătorită de Biserica ortodoxă şi catolică ca sfântă, fecioară și martiră. Sfintei muceniţe Agata i s-a arătat Sfântul apostol Petru care a fost trimis de Domnul să o vindece. Se zice că pe mormântul ei îngerul Domnului a adus o lespede pe care erau scrise aceste cuvinte: "Cuget cuvios, lucrând în libertate, cinste de la Dumnezeu şi patriei mântuire".

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
Întru această lună (februarie), în 5 zile - Sfânta muceniţă Agata (Minei) 6
Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Agata 21
Acatistul Sfintei muceniţe Agata 29

Paraclisul Sfintei muceniţe Agata 40
Slujba Sfintei muceniţe Agata - fragment 54
Imnografie 65
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei muceniţe Agata 66
Sfânta mucenița Agata - drumul spre sfințenie 78
Sinaxar - Pomenirea Sfintei muceniţe Agata 80
Sinaxar - Sfânta mucenița Agata - 5 februarie 81
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta mucenița Agata 83
Iulian Dumitraşcu - Sfintele muceniţe Agata și Teodula 84
Proloage - Pomenirea Sfintei muceniţe Agata (†251) 86
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei muceniţe Agata 91
Sfânta mucenița Agata, Italia (5 februarie) 95
Sfânta Agata (5 februarie) 101
Sfânta Agata, fecioară martiră 104
Semnificaţia numelui 108
Locul de naştere al Sfintei Agata 109
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii „Sfântul Pavel” - Athos 126
Catacombele din Malta - locuri de nevoinţă ale Sfântului apostol Pavel şi ale Sfintei muceniţe Agata 128
Icoane 137

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

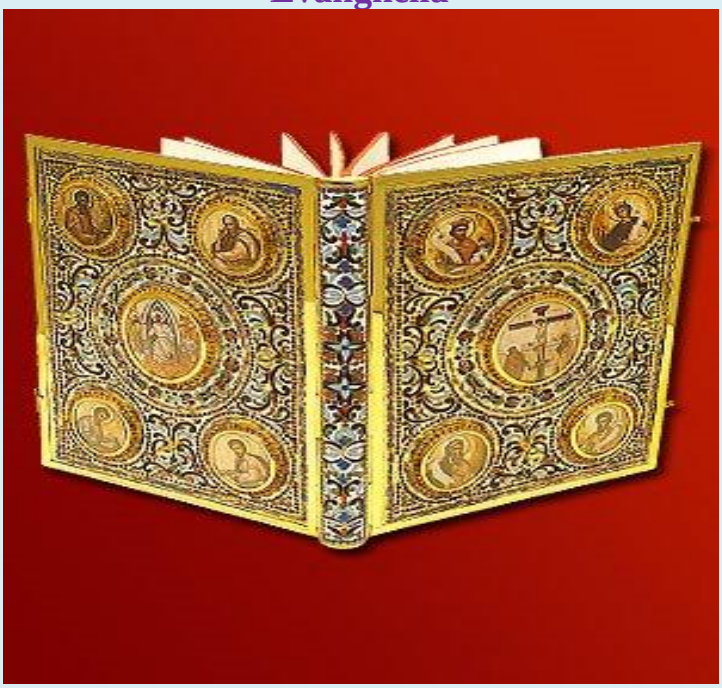

Matei 5, 14-19

14. Voi sunteţi lumina lumii; nu poate o cetate aflată pe vârf de munte să se ascundă.
15. Nici nu aprind făclie şi o pun sub obroc, ci în sfeşnic şi luminează tuturor celor din casă.
16. Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, aşa încât să vadă faptele voastre cele bune şi să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri.
17. Să nu socotiţi că am venit să stric Legea sau proorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc.

18. Căci adevărat zic vouă: Înainte de a trece cerul şi pământul, o iotă sau o cirtă din Lege nu va trece, până ce se vor face toate.
19. Deci, cel ce va strica una din aceste porunci, foarte mici şi va învăţa aşa pe oameni, foarte mic se va chema în Împărăţia Cerurilor; iar cel ce va face şi va învăţa, acesta mare se va chema în Împărăţia Cerurilor.

Apostol

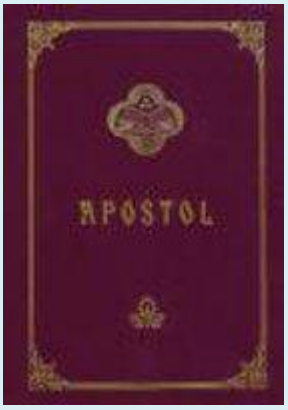

Epistola către Galateni a Sfântului apostol Pavel

Galateni 3, 23-29; 4, 1-5

23. Iar înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege, fiind închişi pentru credinţa care avea să se descopere.
24. Astfel că Legea ne-a fost călăuză spre Hristos, pentru ca să ne îndreptăm din credinţă.
25. Iar dacă a venit credinţa, nu mai suntem sub călăuză.
26. Căci toţi sunteţi fii ai lui Dumnezeu prin credinţa în Hristos Iisus.
27. Căci, câţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi îmbrăcat.
28. Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească şi parte femeiască, pentru că voi toţi una sunteţi în Hristos Iisus.
29.Iar dacă voi sunteţi ai lui Hristos, sunteţi deci urmaşii lui Avraam, moştenitori după făgăduinţă.

1. Zic însă: Câtă vreme moştenitorul este copil, nu se deosebeşte cu nimic de rob, deşi este stăpân peste toate;
2. Ci este sub epitropi şi iconomi, până la vremea rânduită de tatăl său.
3. Tot aşa şi noi, când eram copii, eram robi înţelesurilor celor slabe ale lumii;

4. Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu, a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege,
5. Ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea.

Întru această lună (februarie), în 5 zile - Sfânta muceniţă Agata (Minei)

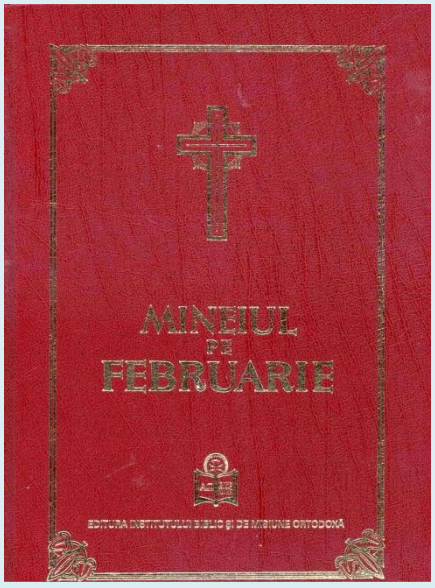

La Doamne strigat- am; Stihirile praznicului 3 şi ale muceniţei 3.

Stihirile praznicului, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Legea cea din Scriptură plinind-o Iubitorul de oameni, acum în biserică s-a adus, şi l-a luat în braţe bătrâneşti Simeon bătrânul, strigând: Acum mă slobozeşte la fericirea de acolo, că te-am văzut astăzi cu trup muritor îmbrăcat, pe tine cel ce domneşti peste viaţă, şi peste moarte stăpâneşti.

Lumină spre descoperire neamurilor te-ai arătat, Doamne, pe nor uşor şezând, Soarele dreptăţii, legea cea din umbră plinind, şi arătând începătura harului celui nou. Pentru aceasta, văzându-te Simeon a strigat: Din stricăciune mă slobozeşte, că te-am văzut astăzi, Stăpâne.

De sânurile Părintelui nedespărţindu-te cu Dumnezeirea, te-ai întrupat precum bine ai voit, ţinut fiind în braţele pururea Fecioarei, te-ai dat în mâinile primitorului de Dumnezeu Simeon, cela ce ţii toate cu mâna Ta. Pentru aceasta acum mă slobozeşte în pace, pe mine robul tău, care cu bucurie strig: Că te-am văzut astăzi, Iubitorule de oameni.

Alte **Stihiri** ale muceniţei, glasul acelaşi:

Podobie: Data-i semn celor ce...

Nestricat ţi-ai păzit trupul pentru Hristos Mirele tău, întru frumuseţile fecioriei, Agato, mireasă a lui Dumnezeu, fiind înfrumuseţată şi luminată cu străluciri mucenicești, şi ai mers către dumnezeeasca cămară de Mire. Pentru aceasta săvârşim prăznuirea ta în toată lumea, slăvind pe Mântuitorul, carele pururea te-a mărit.

Tăierea pieptului şi arderea focului, şi zgârieturile trupului, ai răbdat prea slăvită, căutând cu ochii inimii la răsplătirile veşnice şi la fericirea de acolo, şi la cununa neveştejită, care acum a dăruit-o ţie Hristos, prea slăvită; ca ceea ce ai pătimit pentru El prea frumos.

Năvălirea neoprită a focului, dumnezeieşte o ai oprit prin rugăciunile tale, ceea ce eşti cu numele bunătăţii, şi ai mântuit cetatea, care cinstea cinstitele tale moaşte, muceniţă, din care curg râurile tămăduirilor, întru dumnezeescul Duh. Că întru această cetate chinuindu-te, ai smerit pe vrăjmaşul, şi ai luat cununa biruinţei, ceea ce eşti prea lăudată.

Slavă, glasul al 8-lea a lui Sicheot

Străină minune s-a făcut la adormirea prea slăvitei Agata, şi muceniţei lui Hristos Dumnezeu, asemenea ca a lui Moise. Că acela puind legi poporului, a primit în munte cele scrise pe lespezi de Dumnezeu însemnate Scripturi, iar aicea îngerul a adus din Cer la mormânt lespede scrisă întru acest chip: Cuget cuvios, de sine volnic, la alegere, cinste de la Dumnezeu, şi mântuire patriei.

Şi acum, a praznicului, asemenea, a lui Andrei Criteanul

Cel ce poartă pe Heruvimi... *[Caut-o în 2, zile, Slava de la Stihoavna praznicului. Pagina. 25]*

La Stihoavnă

Stihirile, glasul 1-iu:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici…

Ca un chivot prea luminat al lui Dumnezeu, cu adevărat Preacurata, aducând astăzi jertfelnicul, pe Hristos îl duce în Biserică, şi cu cinste îl pune în braţele lui Simeon celui cugetător de Dumnezeu. Pentru aceea s-au sfinţit acum sfintele sfintelor, şi dimpreună cu însuşi sfântul se bucură.

Stih: Acum slobozeşte pe robul tău, Stăpâne după cuvântul tău în pace.

Proslăvitu-s-a astăzi Simeon, primind cu cuviinţă dumnezeiască pe Hristos, ca un cărbune aprins, şi curăţindu-şi buzele, îl îmbrăţişează, şi cu mulţumire bucurându-se, cere slobozire. Pe acesta dar acum cu bună credinţă toţi fericindu-l, cu netăcute laude să-l cinstim.

Stih: Lumini spre descoperirea neamurilor, şi slava norodului tău Israil.

Uşa cea însufleţită, curata Fecioară, astăzi duce la biserică pe Împăratul şi Domnul, pe carele l-a avut în sine, trecând prin uşa, care o avea închisă, precum s-a scris de demult. Pentru aceasta toţi dănţuind înaintea feţei ei, cu cântări dumnezeieşti să o lăudăm pe ea.

Slavă, Şi acum, glasul al 4-lea

Astăzi sfinţita Maică, şi cea mai înaltă decât sfintele, la biserica cea sfântă a venit, arătând lumii pe Făcătorul de lume, şi dătătorul legii, pe carele şi în braţe primindu-1 bătrânul Simeon, cinstindu-1 striga: Acum slobozeşte pe robul tău, Stăpâne, că te-am văzut pe tine mântuirea sufletelor noastre.

Troparul, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Agata, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Slavă. Şi acum, al praznicului

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului de 2 ori.

Slavă al Sfintei, Şi acum, iar al praznicului

După întâia Stihologhie. **Sedealna**, glasul 1-iu:

Însăşi **Podobie:** Ceata îngerească să se spăimânteze de minune, iar noi oamenii cu glasuri să strigăm cântare, văzând negrăită pogorârea lui Dumnezeu. Că de carele se cutremură puterile cereşti, pe acela acum îl cuprind mâinile bătrânului, pe unul Iubitorul de oameni.

Slava, Şi acum, iar aceasta

Dupâ a doua Stihologhie, **Sedealna**, glasul al 8-lea:

Podobie: Fluierile păstoreşti...

Născutu-te-ai din Maică, pe pământ. Cuvinte cel fără de început, adusu-te-ai la biserică cel Necuprins, şi bătrânul bucurându-se te-a primit în braţe, strigând: Acum mă slobozeşti, pe cel ce m-ai păzit, după cuvântul tău carele bine ai voit ca un Dumnezeu să mântuieşti neamul omenesc.

Slavă, Şi acum. iar aceasta

Canoanele

Al praznicului cu Irmosul pe 8 şi al sfintei pe 4.

Canonul Sfintei

Al căreia **acrostih** la greci este acesta: ***Cu bune cântări să lăudăm pe Agata.***

facerea lui Teofan

Peasna I-a. glasul al 2-lea

Irmos: Veniţi, popoare (noroadelor), să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a prea mărit.

Pe cea dintâi pricină a bunătăţilor poftindu-o muceniţă, te-ai învrednicit a avea numirea bunătăţii, cunoscând mai înainte pronia cea negrăită, bunătatea obiceiurilor tale.

Ridicatu-te-ai curată către vieţuire prea luminată, defăimând cugetarea trupului, şi uitându-te neîncetat către Mirele tău cel prea iubit.

Slavă...

Mireasă a lui Hristos, dumnezeiască Agato, te-ai împodobit cu frumuseţile fecioriei, şi cu dumnezeieşti sângiurile cinstitei mucenicii încununându-te, cu cununi îndoite prea mărită.

Şi acum (a Născătoarei)

Lăcaş lui Dumnezeu cuviincios te-ai făcut tu curată, mai desfătat decât cerurile, şi mai curat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară şi acum se bucură de tine ceata fecioarelor.

Peasna 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi...

Agată floarea şi lauda cea luminată, şi prea veselitoare a dumnezeeştilor mucenici, înrăutăţirea sufletului meu tămăduind, împodobeşte-l muceniţă.

Cu bunătăţi roditoare te-ai luminat pe tine Agato, şi te-ai numit muceniţă, nebăgând seamă de cele vremelnice, şi iubind împărăţia lui Dumnezeu.

Slavă...

Pe Hristos ai ales mai bine decât toate cele veselitoare Agat-o, biruindu-te de dragostea cea dumnezeească, şi îngrozirile tiranilor cu bună îndrăzneală şi cu bărbăţie le-ai călcat.

Şi acum (a Născătoarei)

Mireasă a lui Dumnezeu, curată, roagă pe Dumnezeu, pe carele l-ai născut, să se mântuiască, cei ce te laudă pre tine, de supărări şi de primejdii, de patimi şi de nevoi, prea fericită.

Irmosul: Întăreşte-ne pe noi întru tine, Doamne, Cela ce prin lemn ai omorât păcatul, şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre, celor ce te lăudăm pe Tine.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sedealna Sfintei, glasul al 3-lea:

Podobie: Pentru mărturisirea...

Lauda credinţei şi a Ortodoxiei, a cuviinţei şi a fecioriei, cu osârdia muceniei fiind împodobită, te-ai cinstit cu numire Agato, gând cuvios din sine volnic la alegere, cu adevărat cinste către Dumnezeu, mântuire patriei, care te rogi lui Hristos ca o mireasă, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a praznicului, glasul al 3-lea

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Întrupându-te, Hristoase din Fecioară, acum te-a primit sfinţitul Simeon, zicând: Acum slobozeşte pe robul tău, Stăpâne. Iar Anna cea nevinovată şi proorociţa cea prea mărită, ţi-a adus mulţumită şi laudă, iar noi dătătorule de viaţă strigăm Ţie: Slavă celui ce aşa bine ai voit.

Peasna 4-a

Irmos: Te laud, Doamne, căci cu auzul meu am auzit şi m-am înspăimântat; că până la mine ai venit, căutându-mă pe mine, cel rătăcit. Pentru aceasta slăvesc marea Ta pogorâre către mine, Mult Milostive.

Ruşinatu-s-a semeţia vicleanului balaur, şi s-a înfruntat, căci acum fecioarele îi calcă trufia lui, că a răsărit pe pământ Hristos din Fecioară, şi a luminat pe toţi.

După lege nevoindu-te cu curăţenie nespurcată, muceniţă, bucurându-te ai biruit duhurile viclenirii, într-armându-te cu darul lui Hristos, şi Crucea lui luându-o pe umere.

Înfrumuseţatu-te-ai Agato cu înfrumuseţări bune, ale trupului şi ale sufletului, prea mărită, că amândouă părţile a face bine s-au adunat întru tine luminat, adunându-se cu purtarea de grijă a lui Hristos.

Slavă...

Fii-mi părtinitoare, prea înţeleaptă, scăpându-mă de cele rele, şi de supărări, şi de vifor, de scârbe, şi de sila vrăjmaşului, ca mântuindu-mă să te laud, ca pe o apărătoare bună, ceea ce eşti cu numele bunătăţii.

Şi acum (a Născătoarei)

Fără măsură ai întrecut luminile îngerilor, Preacurată, că ai născut negrăit pe Soarele cel înţelegător pe Hristos, carele a luminat cugetele credincioşilor cu razele Dumnezeirii.

Peasna 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, Doamne, povăţuieşte-ne pe noi la lumina poruncilor Tale. Că afară de Tine pe alt dumnezeu nu cunoaştem.

Cu dumnezeieştile porunci ale Stăpânului Hristos, îndreptându-te prea slăvită, prin închipuire te-ai dezlegat de legăturile poftelor trupeşti, Agato, arătându-te măslin prea roditor.

Cu toată dragostea vărsând fulgerile cele prea luminoase ale lui Hristos, ai defăimat dulceţile cele ce se târăsc jos pe pământ, dorind numai de dulceaţa singur aceluia.

Slavă...

Ca să te învredniceşti a vedea petrecerea cea nespusă a celor aleşi, prea mărită, vitejeşte ai răbdat chinurile bucurându-te Agato prea lăudată.

Şi acum (a Născătoarei)

Ţie, care ai născut pe Hristos Ziditorul tuturor, strigăm: Bucură-te, Curată; bucură-te, ceea ce ne-ai răsărit nouă Lumina; bucură-te, ceea ce ai încăput pe Dumnezeu cel neîncăput.

Peasna 6-a

Irmos: Întru adâncul greşelilor…

În deşert cugetător fiind tiranul, a nădăjduit să te amăgească pe tine fecioară frumoasă, dar s-a înfruntat cu mare ruşine, întâmpinând cugetul tău cel întărit.

Revărsatu-s-a darul pe buzele tale muceniţă, ceea ce eşti cu numele bunătăţii, căci tare ai înfruntat pe cel arătat fără de ruşine, îmbogăţindu-te de cuvântul cel de Dumnezeu învăţat.

Slavă...

Piatră de mult preţ te-ai arătat prea mărită, având gând de sineşi volnic cu alegere şi cuvios, şi patriei mântuire adevărată, veselindu-te Agato curată.

Şi acum (a Născătoarei)

Ca în psalmi, lăudându-te strigăm ţie: Bucură-te, muntele cel prea gras al lui Hristos Dumnezeu, întru carele bine a voit să locuiască pentru mântuirea noastră, Mireasă dumnezeiască.

Irmosul: Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii tale cel neurmat, din stricăciune, Dumnezeule scoate-mă.

Condacul sfintei, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Să se împodobească astăzi Biserica, cu porfiră slăvită, vopsită din curate sângiurile muceniţei Agata; bucură-te strigând, lauda Cataniei.

Icos: Feciorească prăznuire, şi cămară nestricăcioasă, şi mulţime de fecioare strălucite, cinstite şi înfrumuseţate, aicea văd astăzi. Nuntă cinstită, cămară întru cele de sus ca un Cer s-a împodobit, şi patul lor cel neîntinat, şi frumuseţea vrând cu laude să o scriu nu sunt îndestulat; că vierme sunt şi pe jos mă târăsc; şi cum voi ajunge cele înalte; şi cine îmi va da aripi ca de porumb, şi zburând să ajung a cuvânta, şi a striga: Bucură-te, Agato lauda Cataniei.

Sinaxar

Întru această lună în 5 zile. Pomenirea Sfintei muceniţe Agata.

Stih: Mă bucur că Agata se dă la întunericul temniţei.
Căci urî şi lumina despre vederea cea înşelătoare a feţei.
Prea frumoasa Agata în a cincea zi,
În temniţă (fiind închisă) muri.

Această sfântă era dintr-o cetate a ostrovului Sicheliei ce se cheamă Panormu, care era înfrumuseţată, şi strălucită cu frumuseţea trupului şi a fecioriei, şi cu podoaba sufletului, plină fiind de avere şi de bunătăţi trupeşti. Iar pe vremea împăratului Deciu se aduse înaintea ighemonului Chintian această fecioară, şi mai întâi o a dat oarecăreia femei necredincioasă, ce se chemă Afrodisia, ca să o întoarcă şi să o osebească de credinţa lui Hristos. Iar ea ţiindu-se tare de credinţă, poftea mai bine să moară cu moarte muceniccască, decât să se lepede de Hristos.

Pentru aceasta o chinuiră rău, şi-i tăiară ţâţele, pe care o a vindecat slăvitul apostol Petru, prin arătarea sa în temniţă. Dc aceea o traseră pe hârburi şi o arseră, şi băgând-o în temniţă şi-a dat sufletul lui Dumnezeu.

Însă zic, că îngerul a adus o lespede la mormântul ei, pe care erau scrise aceste cuvinte: Minte cuvioasă, de sine-şi voitoare cinste de la Dumnezeu, şi patriei mântuire. Şi i se face soborul ei în mucenicească sa biserică, la Trichoiho.

Întru această zi, pomenirea Sfintei muceniţe Teodula.

Stih: Teodula de focul cel împreună slugă nu se îngrozea.
Căci nădejdile întru Dumnezeu ca o slugă îşi punea.

Pe vremile împăraţilor Diocleţian, şi Maximian, a fost trimis, în cetatea Anazarvei, oarecarele cu numele Pelaghie, pentru ca să facă cercetare asupra creştinilor. Atuncea fiind prinsă sfânta a stătut de faţă la judecata lui Pelaghie, şi înaintea tuturor mărturisind pe Hristos Dumnezeu adevărat, a fost spânzurată de perii capului de un chiparos, şi cu frigări de fier înfocate i s-au străpuns sânii.

Şi zicând către ighemonul acela, unde sunt dumnezeii tăi ? Arată-mi pe aceştia, ca să-i cinstesc pe ei după putinţă, îndată a fost pogorâtă şi trimisă la capiştea lui Adrian, pe care avea mai însemnat, şi mai vestit.

Deci intrând sfânta în capişte, a făcut rugăciune către Dumnezeu, şi suflând asupra idolului lui Adrian, a căzut jos, şi s-a zdrobit în trei bucăţi. Apoi ieşind din capişte, a zis către ighemonul: Intră, şi dă mână de ajutor dumnezeului tău lui Adrian, căci căzând jos s-a zdrobit. Iar el cu grăbire intrând, şi văzând idolul zdrobit în trei bucăţi zăcând, s-a văitat cu scârşnirea dinţilor.

Deci după ce şi la urechile împăratului a ajuns ceea ce s-a făcut, a fost trimis îndată cel mai întâi din oamenii împărăteşti, în cetatea Anarzarv, poruncindu-i-se ca să vadă, şi de este adevărat ceea ce s-a făcut idolului, să se dea ighemonul spre mâncarea fiarelor.

De aceasta înştiinţându-se ighemonul, a îngenuncheat la fericita Teodula, rugând-o pe ea cu lacrimi, să se roage Dumnezeului ei, să facă sănătos pe zdrobitul idol, şi să se aşeze în locul în care sta, şi dacă se va face aceasta, el va veni la credinţa lui Hristos, şi se va face creştin.

Atunci sfânta rugându-se lui Dumnezeu, îndată zdrobitul idol, din dumnezeiască poruncă, întreg s-a aşezat în locul său; şi aflându-l pe ei trimisul împărătesc întreg, întorcându-se a dus veste împăratului.

Iar împăratul prin scrisori a poruncit ighemonului prin multe chipuri, şi cu multe feluri de munci să muncească pe sfânta, şi la amară moarte să o dea. Deci iarăşi a poruncit ca cu frigări de fier înfocate să-i pătrundă trupul ei, şi aceasta făcându-se, se mânia blestematul, şi de trei ori ticălosul acela, văzând-o pe ea că nimic îi pasă de munci.

Deci atunci Eladie Komentarisie zice ighemonului: Dă-mi mie puterea asupra ei, şi de nu o voi pleca să jertfească dumnezeului Adrian, să-mi tăi capul, şi i s-a îngăduit lui să facă împotriva sfintei cele ce i se va părea.

Iar el făcând cinci piroane de fier le-au bătut pe ele două prin urechile ei, şi unul în frunte, şi două prin sâni, şi toate piroanele fiind aşezate, sfânta ridicându-şi ochii minţii la Cer, se ruga lui Dumnezeu, ca să-i dea ei tărie şi răbdare, pentru nesuferirea muncii. Deci nu târziu se făcu aceasta, căci Komentarisie, văzând vitejeasca ei înfăţişare, că întru nimic socoteşte amărăciunea muncii, şi socotind că de va cădea din făgăduinţă, va suferi primejdia vieţii, precum se făgăduise; poftind-o pe ea la casa sa, o ruga ca să jertfească împreună cu el idolilor.

Atuncea sfânta făcând pentru el rugăciune, şi întărindu-l pe el cu cuvinte dumnezeieşti, l-a înduplecat să se facă creştin. Şi făcându-se dimineaţă Komentarisie împreună cu dânsa, înfăţişându-se la ighemonul, îi zise: Nu am putut a înduplеca pe cea cu adevărat slugă adevăratului Dumnezeu, şi a o mişca din dreapta şi buna cale, ci mai vârtos ea m-a mântuit din întunericul necunoştinţei, apropiindu-mă de Dumnezeu, şi luminându-mi pânditori ochii inimii mele, m-a adus Domnului meu Iisus Hristos, adevăratului Dumnezeu.

Acestea după ce le-a auzit ighemonul, aprinzându-se de mânie, a poruncit să i se taie capul de sabie şi trupul să i se arunce în mare.

Şi aceasta făcându-se, şi-a săvârşit mucenicia sa Elladie Komentarisie, în douăzeci şi patru ale lunii lui ianuarie.

Iar pe sfânta în cuptor cumplit ars cu foc, a poruncit să fie aruncată. Fericita însă, nevătămată a rămas în cuptor, rugându-se şi proslăvind pe Dumnezeu.

Pentru aceasta de nedumerire cuprinzându-se ighemonul cu mare glas a strigat: Ce voi face, cu silnica muritoarea aceasta ? Nu ştiu.

Şi unul din cei ce stau faţă, Voitos numindu-se, zise: Dămi-o mie, că nu sunt aşa nebun ca Komentarisie, ca să mă înduplec amăgindu-mă de ea; şi ighemonul slobozind-o, a luat-o pe ea şi a dus-o la casa sa. Apoi şi acesta primind întru inima sa cuvintele fericitei, a luat dumnezeiască prefacere ca şi Komentarisie.

Şi a doua zi, mergând de faţă la ighemonul împreună cu sfânta, îi zise: Starea noastră amândurora o ighemonule cum se află, mă înfăţişez ţie ca să-ţi fac cunoscut. Şi eu pe Hristos mărturisesc că este Dumnezeu adevărat, deşi aceasta a zădărnicit la tine nădejdile făgăduinţelor mele, căci mai bine este să rămân de minciună, să mă fac împreună moştenitor cu Hristos, decât adeverindu-mă, să câştig gheena focului. Iar ţie ţi se cade să dai mulţumită adevăratului Dumnezeu, celui ce te-a mântuit pe tine şi să te apropii de el, precum te-ai făgăduit. Nu numai nimic de acestea n-ai făcut; ci şi nerecunoscător arătându-te, pe făcătoarea ta de bine, la munci nesuferite o ai dat. Aşa a vorbit, iar ighemonul a poruncit să i se taie capul de sabie.

Iar pe fericita a poruncit să o întindă pe scară de fier cumplit înfocată, şi păcură, untdelemn şi ceară, să se arunce deasupra scării, spre mai multă a ei învăpăiere. Şi Voitos adică săvârşindu-şi mucenicia prin sabie, s-a mutat către Domul.

Iar fericita rugându-se lui Dumnezeu, s-a suit pe scară, care sfărâmându-se, şi multe scântei aruncând la cei ce erau faţă, pe cei mai mulţi i-a ars. Deci fiind aruncată în temniţă, a doua zi un cuptor mare aprinzându-se, şi fiind aruncată într-însul sfânta, împreună cu Evagrie şi cu Macarie, şi cu alţii nu puţini, au primit fericitul sfârşit.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru Teodosie, cel din Scopelo.

Stih: Teodosie pe calea cea strâmtă aici călătorind,
Acum pe calea cea largă a Edenului este umblând.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Polieuct, patriarhul Constantinopolului.

Stih: Dorit sfârşit ai aflat al Domnului păstorule,
Purtând numirea din lucruri de Dumnezeu grăitorule.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului noului mucenic Antonie Atineanul, care în Constantinopol a suferit mucenicia la anul o mie şase sute şaptezeci şi patru, de sabie s-a săvârşit.

Stih: Junghiindu-se Antonie ca o oaie.
Se înfăţişează lui Hristos, urmând ca o oaie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Peasna 7-a

Irmos: Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei trei tineri au călcat porunca cea fără de Dumnezeu şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Foarte mult luminat, şi la faţă grăind, ai spăimântat pe tirani cu cuvântul înţelepciunii şi al Darului, şi cu răbdarea chinurilor, că fără durere răbdând jeratecul focului, strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

De marea nebunie fiind cuprins vrăjmaşul, se mira tare, văzând întinerirea ta, şi răsărirea ţâţelor tale, căci bucurându-te muceniţă, glăsuiai, strigând către Mirele tău: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Sosit-a luminat la tine ucenicul lui Hristos, fiind tu la închisoare, vindecând ranele tale cele cumplite, care ai răbdat, nebiruită muceniţă a Mântuitorului, fecioară, veselindu-te, şi zicând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum (a Născătoarei)

Adam s-a omorât călcând porunca Atotţiitorului, iar tu născând viaţa cea veşnică, prea curată Fecioară, pe dânsul l-ai mântuit de moarte, cu mulţumită strigându-ţi: Bine eşti cuvântată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Peasna 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu cel ce s-a…

Învrednicindu-te întru veselie, şi întru bucurie a locui în veci, roagă-te Agato să se lumineze cu mărirea ta cea nespusă, cei ce te cinstesc, şi să se îndestuleze de viaţa cea nepieritoare.

Cu cugetul, cu inima, şi cu sufletul iubind prea dorit chipul lui Hristos cel mai presus de cuvânt, ai zburat către dânsul, strigând: Voi alerga după tine, şi voi locui împreună cu tine în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu podoabe mai presus de fire, şi cu haină frumoasă fiind împodobită, ai stătut Agato, ca o fiică a împăratului întru cinstea lui Hristos, strigând, şi prea înălţându-l pe el în veci.

Şi acum (a Născătoarei)

Născătoare de Dumnezeu născând pe Hristos, cel ce s-a făcut pentru noi mir, ai umplut lumea de bună mireasmă, cu miresme de Dumnezeu însuflate. Pentru aceasta ţie Fecioară strigăm: Bucură-te, vasule al mirului celui cu mii de miresme.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu carele s-a pogorât în cuptorul cel cu foc la coconii evreieşti şi văpaia întru răcoreală o a prefăcut, ca pe Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul...

Fiind împodobită cu cununi de biruinţă, cu dreapta cea începătoare de viaţă, de Dumnezeu cugetătoare Agato, acum roagă-te, să se mântuiască patria ta de furtună; precum mai-nainte ai oprit năvălirea focului, ca toţi să te mărim neîncetat pe tine cu laude.

Hristos, cela ce păzeşte toate cu dumnezeiască purtare de grijă, acum răsplătind bărbăţia ta muceniţă, te-a sălăşluit în corturile cele cereşti ca pe o mireasă a lui, prea nevinovată, şi te-ai învrednicit să te bucuri împreună cu îngerii, şi cu mucenicii.

Slavă...

Dă-mi o muceniţă curată pe Hristos, Judecătorul tuturor să-mi fie milostiv cu rugăciunile tale prea cinstită, şi nu înceta rugând pururea pe cel milostiv, să-mi curăţească mulţimea greşelilor, ceea ce eşti podoaba mucenicilor.

Şi acum (a Născătoarei)

Fiul cel mai-nainte fără început cu Tatăl, întrupându-se negrăit din curatele tale sângiuri, prea curată Maică nenuntită, s-a arătat nouă ca un soare, şi gonind întunericul, a luminat toate.

Irmosul: Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, carele cu negrăită înţelepciune a venit să înoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune,

din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-se pentru noi credincioşii, cu un gând întru laude îl slăvim.

Svetilna, **Podobie:** Femei auziţi glas...

Agato cea cu nume mare, mireasă a lui Hristos nestricată, frumuseţe de comoară dumnezeiască, şi muceniţă împodobită, fă pomenire pentru cei ce te cinstesc cu credinţă, fecioară înfrumuseţată, ca să afle dezlegarea greşelilor, cei ce săvârşesc cu bucurie sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a praznicului

Ca să plineşti rânduiala ta cea nespusă, Doamne, la biserică te-ai adus de Maica cea neispitită de bărbat. Şi văzându-te bătrânul, striga: Acum slobozeşte pe robul tău, o Stăpâne, că ai venit Mântuitor lumii, lumina Tatălui, Hristosul meu.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Cu frică şi cu bucurie, în braţe pe Stăpânul, ţiindu-l Simeon a cerut slobozire din viaţă, lăudând pe Maica lui Dumnezeu.

Stih: Acum slobozeşte pe robul tău, Stăpâne după cuvântul tău în pace.

Acum slobozeşte-mă, către viaţa cea adevărată, striga Simeon, că te-am văzut pe tine Mântuitorul meu, Cela ce eşti lumina lumii, Stăpâne.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi slavă norodului tău Israil.

Ana cea înţeleaptă, şi cuvioasă, ca o proorociţă făcea mulţumită, Celui ce s-a născut din Fecioară, spre mântuirea oamenilor.

Slavă…, Şi acum, glasul al 2-lea, a lui Andrei Piru

Căruia slujitorii cei de sus cu cutremur se roagă, pe acela acum jos Simeon în braţe trupeşte luându-l, a propovăduit cum că Dumnezeu cu oamenii s-a unit, şi om pe Dumnezeu cel ceresc văzându-l, osebindu-se de cele de pe pământ, cu bucurie a strigat: Cela ce ai descoperit celor din întuneric lumina cea neînserată, Doamne, slavă Ţie.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala, şi Otpustul.

Extras din: Mineul pentru luna februarie, ediţia din 1929.

Sursa: ***https://sites.google.com/site/ortodox007/Mineiele-Bisericii-Ortodoxe/Mineiul-pe-februarie#ancora1f***

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Agata

Troparul Sfintei muceniţe Agata, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Agata, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Veniţi popoare să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, cel ce a despărţit marea şi a povăţuit pe poporul pe care l-a scos din robia Egiptului, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cea dintâi pricină a bunătăţilor dorind-o, muceniţă, te-ai învrednicit a te numi cu nume asemenea bunătăţii, pronia cea de negrăit cunoscând de mai înainte bunătatea faptelor tale.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ridicatu-te-ai curată către vieţuirea prea luminată, defăimând cugetul trupului şi privind neîncetat către Mirele tău cel Preaiubit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mireasă a lui Hristos, dumnezeiască Agata, cu frumuseţile fecioriei fiind împodobită şi cu sângele cel dumnezeiesc al cinstitei mucenicii, te-ai încununat cu îndoite cununi, mărită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Locaş vrednic de Dumnezeu te-ai făcut, prea curată, mai desfătat şi mai curat decât cerurile, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; iar acum ceata fecioarelor se bucură de tine.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne …

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfântă muceniţă Agata, floarea şi lauda luminată şi înveselitoare a dumnezeieştilor mucenici, răutatea sufletului meu tămăduind, împodobeşte-l, muceniţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu bunătăţi pline de roadă te-ai luminat pe tine, Sfântă Agata şi muceniţă te-ai numit, neţinând seamă de cele vremelnice şi iubind Împărăţia lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Hristos ai ales mai degrabă decât pe oricare dintre cele înveselitoare, muceniţă Agata, aprinsă fiind de dragostea cea dumnezeiască şi îngrozirile tiranilor le-ai călcat în picioare cu bună îndrăzneală şi cu bărbăţie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mireasă a lui Dumnezeu, prea curată, roagă pe Dumnezeu pe care L-ai născut să fie mântuiţi cei ce te laudă pe tine de supărări şi de primejdii, de patimi şi de nevoi, prea fericită.

Irmosul: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin Lemn ai omorât păcatul şi frica Ta sădeşte-o în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Cântarea a 4-a

Irmos: Te laud, Doamne, căci cu auzul meu am auzit şi m-am înspăimântat; că până la mine ai venit, căutându-mă pe mine, cel rătăcit. Pentru aceasta slăvesc marea Ta pogorâre către mine, Mult Milostive.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ruşinatu-s-a şi s-a vădit semeţia vicleanului balaur; căci fecioarele acum calcă în picioare trufia lui; Răsărind pe pământ Hristos din Fecioară şi luminând pe toţi.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După Lege nevoindu-te cu curăţie neîntinată, muceniţă, bucurându-te ai nimicit duhurile vicleniei, într-armându-te cu harul lui Hristos şi Crucea Lui pe umeri luând.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fii mie apărătoare, prea înţeleaptă, scăpându-mă de cele rele: de viforul supărărilor şi al necazurilor şi de stăpânia vrăjmaşului; ca izbăvindu-mă să te laud ca pe o apărătoare bună, Sfântă muceniţă Agata, ceea ce eşti numită cu nume asemenea bunătăţii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fără măsură ai întrecut strălucirile îngerilor, Preacurată, că ai născut în chip de negrăit pe Soarele cel duhovnicesc, pe Hristos, care a luminat cugetele credincioşilor cu razele dumnezeirii.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, Doamne, povăţuieşte-ne pe noi la lumina poruncilor Tale. Că afară de Tine pe alt dumnezeu nu cunoaştem.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După dumnezeieştile porunci ale lui Hristos orânduindu-ţi viaţa, mărită, ca semn pentru aceasta te-ai dezlegat de legăturile poftelor trupeşti, Sfântă Agata, arătându-te măslin mult roditor.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu toată dragostea ta văzând fulgerele cele prea strălucitoare ale lui Hristos, ai defăimat dulceţile cele trecătoare de jos, dorind numai de dulceaţa Aceluia Singur.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca să te învredniceşti a vedea petrecerea cea nespusă a celor aleşi, ai răbdat vitejeşte chinurile, bucurându-te. Sfântă Agata, prea lăudată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ţie, ceea ce ai născut pe Hristos, Ziditorul tuturor, strigăm: Bucură-te, Preacurată! Bucură-te, ceea ce ne-ai Răsărit nouă Lumina. Bucură-te, ceea ce ai încăput pe Dumnezeu Cel Neîncăput!

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşealelor …

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfumuratul tiran a nădăjduit să te amăgească pe tine, fecioară frumoasă; dar a fost înfruntat cu ruşine, lovindu-se de cugetul tău cel hotărât.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Revărsatu-s-a harul în buzele tale, muceniţă, ceea ce eşti cu numele asemănător bunătăţii, că ai înfruntat cu putere pe cel fără de ruşine, îmbogăţindu-te cu cuvântul cel de la Dumnezeu învăţat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Piatră de mult preţ te-ai arătat, prea mărită, având cuget cuvios, lucrând în libertate şi patriei izbăvire adevărată te-ai făcut, Sfântă Agata prea curată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca în psalmi lăudându-te, strigăm ţie: Bucură-te, muntele cel prea gras al lui Hristos Dumnezeu, întru care a binevoit să locuiască pentru mântuirea noastră, Mireasă dumnezeiască.

Irmosul: De adâncul greşealelor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel nepătruns. Din stricăciune Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Să se împodobească astăzi Biserica cu porfiră slăvită înmuiată în curatul sânge al muceniţei Agata, strigând: bucură-te, lauda Cataniei.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cei trei tineri au călcat în picioare porunca cea fără de Dumnezeu de a cinsti chipul cel de aur în câmpul Deira şi aruncaţi fiind în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca ceea ce prea luminat şi prea lămurit ai grăit şi ai înspăimântat pe tirani cu cuvântul înţelepciunii şi al harului şi cu răbdarea chinurilor; căci cu tărie răbdând para focului, strigai: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De multă nebunie fiind cuprins vrăjmaşul, se minuna cu tărie văzând întinerirea şi înmugurirea sânilor tăi; căci bucurându-te, muceniţă, glăsuiai strigând către Mirele tău: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sosit-a cu bucurie la tine ucenicul lui Hristos, pe când erai în închisoare, vindecând cumplitele tale răni, pe care le-ai răbdat, nebiruită muceniţă, fecioară a Mântuitorului, veselindu-te şi zicând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Adam a murit călcând porunca Atotţiitorului; iar tu, născând Viaţa cea veşnică, prea curată Fecioară, l-ai izbăvit de moarte pe el care cu mulţumire strigă ţie: Binecuvântată eşti ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu Trup.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, cel ce S-a pogorât...

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Învrednicindu-te a locui în veci întru veselie şi întru bucurie, roagă-te, Sfântă muceniţă Agata, să se lumineze cu mărirea ta cea de nespus, cei ce te cinstesc şi să se desfăteze de Viaţa cea nepieritoare.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cugetul, cu inima şi cu sufletul iubind prea dorita privire a lui Hristos, Cel mai presus de cuvânt, ai zburat către Dânsul, strigând: după Tine voi alerga şi voi locui împreună cu Tine în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu podoabe mai presus de fire şi cu haină frumoasă fiind împodobită ai stat înainte, Sfântă muceniţă Agata, ca o fiică de împărat, întru cinstea lui Hristos, strigând şi prea înălţându-L pe El în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Născătoare de Dumnezeu, născând pe Hristos, Mirul cel ce S-a Deşertat nouă, ai umplut lumea de bună mireasmă, cu miresme de Dumnezeu însuflate. Pentru aceasta strigăm ţie, Fecioară: Bucură-te şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi pe înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu, cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc, la tinerii evreieşti şi văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul...

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind împodobită cu cununi de biruinţă, de dreapta cea începătoare de viaţă, de Dumnezeu cugetătoare Sfântă Agata, roagă-te acum, să se mântuiască patria ta de furtună, precum mai înainte ai oprit năvălirea focului; ca toţi să te mărim pe tine, neîncetat, cu laude.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Hristos, cel ce păzeşte toate cu dumnezeiască purtare de grijă, acum răsplătind bărbăţia ta, muceniţă, te-a sălăşluit în Corturile cele cereşti, ca pe o mireasă nevinovată a Lui şi te-ai învrednicit să te bucuri împreună cu îngerii şi cu mucenicii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ajută-mi, muceniţă, purtătoare de biruinţă, curată, ca Hristos, Judecătorul tuturor să-mi fie Milostiv, cu rugăciunile tale, rogu-mă, prea cinstită. Şi nu înceta rugând pururea pe Cel Milostiv să curăţească mulţimea greşealelor mele, ceea ce eşti podoaba mucenicilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiul, Cel mai înainte de toţi vecii şi fără de început cu Tatăl, Întrupându-Se în chip negrăit din Curatele tale sângiuri, prea curată Maică nenuntită, S-a arătat nouă ca un Soare şi gonind întunericul, a luminat toate.

Irmosul: Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel rău căzut întru stricăciune, prin mâncare şi din Fecioară Sfântă în chip de negrăit S-a Întrupat pentru noi credincioşii, cu un gând întru laude Îl slăvim.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Lauda credinţei şi a cucerniciei, a cuviosiei şi a fecioriei, cu râvna muceniciei fiind împodobită, ai fost numită, Sfântă Agata, cuget cuvios, lucrând în libertate, cu adevărată cinste de la Dumnezeu şi izbăvirea patriei, rugându-te ca o mireasă, lui Hristos, să ne dăruiască nouă mare milă.

Sedelna praznicului Întâmpinării Domnului, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Întrupându-Te din Fecioară, Hristoase, acum Te-a primit pe Tine dreptul Simeon, zicând: acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne; iar Sfânta Ana cea nevinovată şi proorociţă fiind şi mărită Ţi-a adus mulţumire şi laudă Ţie. Şi noi, Dătătorule de viaţă, strigăm: Slavă Celui ce ai binevoit aşa.

Acatistul Sfintei muceniţe Agata

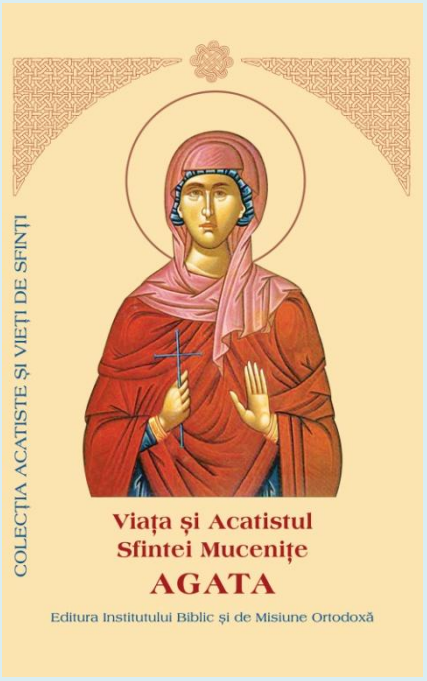

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pă-mântului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacele şi icoasele

Condacul 1

A cinsti nevoinţele şi luptele Sfinţilor mucenici, cucernic lucru se arată, bine plăcut lui Dumnezeu şi de mult folos sufletelor noastre; pentru aceasta, adunându-ne, în cântări de laudă să cinstim pe fecioara Agata, vlăstarul Siciliei, zicând: ***Bucură-te, Sfântă Agata, fecioară muceniţă a lui Hristos!***

Icosul 1

Pe cât va fi cu putinţă, să lăudăm, din dragoste duhovnicească, mucenicestile nevoinţe ale fericitei Agata, cuvinte de laudă aducând la pomenirea ei şi zicând:
Bucură-te, mireasă a lui Hristos;
Bucură-te, a fecioarelor podoabă aleasă;
Bucură-te, odor al cetelor celor de sus;
Bucură-te, stea luminoasă a cerului;
Bucură-te, rază frumoasă a Bisericii;
Bucură-te, ajutătoare a tuturor creştinilor;
Bucură-te, tămăduitoare a bolnavilor;
Bucură-te, apărătoare a cetăţii tale;
Bucură-te, izvorâtoare de minuni;
Bucură-te, grabnic sprijinitoare a celor ce te roagă;
Bucură-te, izbăvitoare a celor năpăstuiţi;
Bucură-te, risipitoare de vrăjmaşi;
Bucură-te, Sfântă Agata, fecioară muceniţă a lui Hristos!

Condacul 2

Auzind fericita fecioară de învăţătura lui Hristos, s-a aprins de dumnezeiască râvnă şi, trecând cu vederea bunul său neam şi bogăţia cea vremelnică, a început mai înainte a se pregăti pentru pătimirea cea pentru Domnul, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 2

Trecând cu vederea slava lumii şi întru nimic socotind-o, a intrat de bună voie în nevoinţa mucenicească, de a cărei mărime de suflet minunându-ne îi cântăm:
Bucură-te, ceea ce pentru Hristos, ai părăsit toate cele veselitoare ale lumii;
Bucură-te, ceea ce, de bună voie mergând spre pătimire, viteză te-ai arătat;

Bucură-te, cea care nu te-ai înfricoşat de cruzimea tiranilor;
Bucură-te, cea de a cărei vitejie vrăjmaşul diavol a fost nimicit;
Bucură-te, cea de a cărei frumuseţe dregătorul s-a mirat;
Bucură-te, cea de a cărei îndrăzneală el nu putea răspunde;
Bucură-te, bucurie a îngerilor;
Bucură-te, strălucită prăznuire a oamenilor;
Bucură-te, alungare a diavolilor;
Bucură-te, osândire a închinătorilor de idoli;
Bucură-te, credincioasă întărire a creştinilor;
Bucură-te, cinstită ocrotire a fecioarelor;
Bucură-te, Sfântă Agata, fecioară muceniţă a lui Hristos!

Condacul 3

Cunoscând chemarea sa la nevoinţa mucenicească, fecioara Agata a poruncit slugilor să o aştepte şi intrând în cămara sa, şi-a ridicat mâinile la rugăciune, zicând cu bucurie: „Iisuse Hristoase, tu singur ştii dragostea şi voinţa sufletului meu; dă-mi şi ajutorul Tău, ca fiind biruitoare în pătimiri, să-Ţi cânt: ***Aliluia!***

Icosul 3

Primind putere de la Stăpânul Hristos, fericită, ai mers la pătimire bucurându-te şi, biruind pe cel cu multe meşteşugiri, de dreapta lui Hristos ai fost încununată; drept aceea şi noi, minunându-ne, îţi cântăm:
Bucură-te, ceea ce pe Cvintilian l-ai ruşinat;
Bucură-te, ceea ce mai înainte de pătimire ai adus Domnului rugăciuni cu lacrimi;
Bucur-te, cea a cărei rugăciune întru miros de bună mireasmă Hristos a primit-o;
Bucură-te, ceea ce spre chinuri ai fost însoţită de cetăţenii şi cunoscuţii tăi;
Bucură-te, cea care cu vitejie de suflet mergeai la pătimire;
Bucură-te, ceea ce te-ai grăbit a pătimi, nădejdea punându-ţi în Domnul;
Bucură-te, cea întărită în chinuri de Domnul Iisus;
Bucură-te, iubitoare a Mirelui ceresc;
Bucură-te, ceea ce pentru El chinuri cumplite ai suferit;
Bucură-te, ceea ce ai primit în schimb Împărăţia Cerurilor;
Bucură-te, ceea ce mire pământesc nu ai voit;
Bucură-te, ceea ce pentru Mirele tău ceresc ai primit a muri;
Bucură-te, Sfântă Agata, fecioară muceniţă a lui Hristos!

Condacul 4

Mergând pe calea pătimirii, prea cinstită Agata, ţi s-au dezlegat sandalele şi punând piciorul pe o piatră ca să le legi, nu ai mai văzut pe nimeni din cetăţenii săi, că toţi lăsându-te s-au întors; atunci ai lăcrimat şi suspinând cu duhul, cântai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Văzându-te părăsită de toţi cunoscuţii tăi, te-ai rugat pe cale, zicând: „Atotputernice Doamne, pentru cetăţenii mei cei ce nu au crezut că pentru Tine voiesc să pătimesc, arată o minune la locul acesta." Şi îndată a crescut un măslin sălbatic fără roadă, care închipuia pe cei fără de roadă, şi toţi care au văzut minunea te fericeau cu graiuri ca acestea:

Bucură-te, ceea ce nesilită de nimeni ai mers spre pătimire;
Bucură-te, rugătoare pentru încreştinarea cetăţii tale;
Bucură-te, ceea ce ai fost dusă la o femeie păgână bogată, anume Afrodisia;
Bucură-te, ceea ce ai răbdat cuvintele amăgitoare ale celor cinci fiice ale ei;
Bucură-te, ceea ce nu te-ai lăsat înşelată de laude şi cinstiri;
Bucură-te, cea neînfricoşată de ameninţări;
Bucură-te, ceea ce te-ai ferit de ospeţele, cântările şi dansurile alcătuite întru ispitirea ta;
Bucură-te, mireasa lui Hristos, care nu te uitai la acestea;
Bucură-te, ceea ce aveai mintea şi gândul întemeiate pe piatra credinţei;
Bucură-te, cea nedespărţită de dragostea lui Hristos;
Bucură-te, ceea ce ai lepădat cuvintele lor înşelătoare;
Bucură-te, ceea ce ai rămas neclintită, ca un diamant;
Bucură-te, Sfântă Agata, fecioară muceniţă a lui Hristos!

Condacul 5

Stând întemeiată pe Hristos, piatra credinţei răspundeai păgânilor, zicând: “Desfătările lumeşti sunt ca ploaia care precum spune dumnezeiescul Cuvânt, loveşte în casa care are temelie pe piatră; pentru că eu pe piatra lui Hristos avându-mi tăria mea voi aduce cântarea: ***Aliluia!*** ”

Icosul 5

Văzând acea femeie, Afrodisia, pe cea tare şi nemişcată în credinţă, a mers la dregător şi i-a zis: „Mai lesne este a înmuia piatra decât a o depărta pe ea de la Hristos". Atunci, chemând-o pe Sfânta Agata la judecată, cu iuţime o înfricoşa, iar noi cu laude o fericim:

Bucură-te, ceea ce înaintea împăratului pământesc ai stat;
Bucură-te, ceea ce ai răspuns că eşti roaba lui Hristos;
Bucură-te, cea care ai zis: Acesta este bunul meu neam, adică a mărturisi pe Hristos";
Bucură-te, ceea ce ai spus: „Sunt liberă a alege adevărul";
Bucură-te, ceea ce te-ai făgăduit a sluji lui Hristos;
Bucură-te, ceea ce i-ai zis împăratului „rob al pământului";
Bucură-te, mustrătoare a relei credinţe;
Bucură-te, ceea ce nu te-ai temut de mânia păgânilor;
Bucură-te, cea care nu ai vrut a te închina lemnelor şi pietrelor;
Bucură-te, ceea ce strigai că idolii nu sunt dumnezei, ci locaşuri ale demonilor;

Bucură-te, văditoare a înşelăciunii păgânismului;
Bucură-te, ceea ce ziceai ca psalmistul: „asemenea idolilor să fie cei ce se închină lor";
Bucură-te, Sfântă Agata, fecioară muceniţă a lui Hristos!

Condacul 6

Privindu-te dregătorul, pe tine, tânără prea frumoasă, cu cuvinte dulci ţi-a zis: „Ascultă sfatul meu cel bun, o, fecioară, şi adu jertfă împreună cu noi". Dar fecioara cea sfântă cu înţelepciune i-a răspuns: „Rămâi tu cu zeii tăi, iar eu, aducându-mă jertfă lui Hristos Dumnezeu, voi cânta Lui: ***Aliluia!***"

Icosul 6

Din porunca dregătorului tăindu-ţi-se pieptul şi în temniţă fiind aruncată, la miezul nopţii o lumină mare a strălucit şi un bătrân încuviinţat, având doctorii în mâini, voia a te tămădui, dar tu ai răspuns: „Mai bine este mie a muri decât să-ţi îngădui a te atinge de trupul meu". Atunci apostolul lui Hristos, Sfântul Petru, bucurându-se te-a lăudat, zicând:
Hucură-te, fecioară mai tare decât diamantul;
Bucură-te, piatră aleasă şi cinstită;
Bucură-te, cea care, cu bărbăţia ta, mirare îngerilor te-ai făcut;
Bucură-te, ceea ce prin răbdarea ta ruşine diavolilor şi groază le-ai adus;
Bucură-te, ceea ce tainic ai fost ocrotită de apostolul Domnului;
Bucură-te, cea la care trimis a fost de Hristos să te vindece;
Bucură-te, ceea ce, asemenea marilor pătimitori, pentru Evanghelie te-ai jertfit;
Bucură-te, cea ale cărei nevoinţe Hristos le-a primit;
Bucură-te, cunună prea aleasă fiindu-ţi pregătită în Raiul desfătării;
Bucură-te, ceea ce prea frumoasă comoară ţi-ai adunat în ceruri;
Bucură-te, a Panormului odraslă sfântă;
Bucură-te, cea tămăduită în chip minunat;
Bucură-te, Sfântă Agata, fecioară muceniţă a lui Hristos!

Condacul 7

Văzându-se pe sine Sfânta tămăduită de toate rănile sale şi de apostolească vedere bucurându-se, toată noaptea L-a lăudat pe Dumnezeul minunilor, veselindu-se şi cântând Lui: ***Aliluia!***

Icosul 7

Înfricoşându-se străjerii temniţei au fugit, iar cei legaţi ziceau către sfânta: „Iată, deschise sunt uşile, mergi unde voieşti", dar ea le-a răspuns: „Să nu-mi fie mie a mă lipsi de cununa mucenicească şi a duce pe străjeri în primejdie". Deci, pentru o înţelepciune ca aceasta, te cinstim aşa:
Bucură-te, turn neclintit;
Bucură-te, zid nebiruit;

Bucură-te, viţă aleasă;
Bucură-te, stâlpare cerească;
Bucură-te, pasăre înalt zburătoare;
Bucură-te, aur lămurit, trecut prin foc şi chinuri;
Bucură-te, pildă de viaţă care luminezi mintea noastră;
Bucură-te, ceea ce depărtezi de la noi întunericul necredinţei;
Bucură-te, odraslă sfântă din păgâni;
Bucură-te, laudă a Bisericii;
Bucură-te, Sfântă Agata, fecioară muceniţă a lui Hristos!

Condacul 8

Chinurile cu vitejie răbdându-le şi credinţa creştină limpede vestind, ai fost dusă în temniţă, iar acolo ţi-ai ridicat mâinile la rugăciune zicând: „Mulţumesc Ţie, Doamne, că m-ai învrednicit a pătimi pentru numele Tău; deci, ascultă-mă în ceasul acesta şi dă-mi să trec la Tine, după mila Ta cea bogată". Aşa rugându-te, ţi-ai dat sufletul în mâinile lui Hristos, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 8

Adunându-se toti cetăţenii la prohodirea cinstitului trup al sfintei muceniţe, un înger în chipul unui tânăr a pus în raclă o tăbliţă de piatră pe care era scris aşa: „Minte cuvioasă, cinste de la Dumnezeu şi izbăvire patriei" şi îndată nevăzut s-a făcut; pentru care minune, noi păcătoşii în cuvinte de laudă o cinstim, zicând:
Bucură-te, cea de îngeri însoţită;
Bucură-te, ceea ce ai primit cinste cerească;
Bucură-te, cea ale cărei sfinte moaşte au fost slăvite prin daruri minunate;
Bucură-te, ceea ce cu mare cinste la îngropare ai fost petrecută;
Bucură-te, ceea ce patriei tale ca un mărgăritar ales te-ai dăruit;
Bucură-te, cea a cărei râvnă a fost mărturisită de tăbliţa de piatră pusă de înger pe racla ta;
Bucură-te, ceea ce pe pământ ai dus viaţă îngerească;
Bucură-te, cea primită de îngeri întru dănţuire cerească;
Bucură-te, cea căreia porţile cereşti frumos împodobite ţi s-au deschis;
Bucură-te, cea mult lăudată de oştile cereşti;
Bucură-te, cea primită în mijlocul cetelor mucenicesti;
Bucură-te, cea al cărei cap a fost împodobit cu luminoasă cunună de Hristos, Mirele tău Cel ceresc;
Bucură-te, Sfântă Agata, fecioară muceniţă a lui Hristos!

Condacul 9

După săvârşirea fericitei fecioare Agata, ticălosul dregător, vrând ca ale ei averi să le ia, pe neaşteptate în râu s-a înecat ca alt faraon şi a pierit cu sunet; iar numele sfintei până la marginile lumii s-a vestit spre slava lui Dumnezeu, care,

pentru milele Sale, dăruite nouă prin Sfinţii Săi, primeşte de la noi cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 9

Trecând un an de la sfârşitul sfintei o minune prea slăvită s-a făcut; Muntele Etna, foc mare vărsând, răsuna foarte, pietrele ca ceara topindu-se şi tot poporul Cataniei, întru mare frică fiind, a alergat la biserica muceniţei Agata şi luând haina ei cu care era acoperit mormântul întru pomenirea smereniei ei, au stat împotriva focului, iar focul văzând haina, cu ruşine s-a stins. Atunci tot poporul cu bucurie mare lăuda pe Dumnezeu şi pe cinstita muceniţă, cuvinte de laudă zicând:

Bucură-te, apărătoare a noastră în vreme de primejdii;
Bucură-te, cea a cărei îndrăzneală către Dumnezeu este nouă facere de minuni;
Bucură-te, cea prin care ne izbăvim din tot felul de necazuri;
Bucură-te, ceea ce pe diavoli îi izgoneşti, când chemăm numele tău;
Bucură-te, păzitoare a cetăţii tale;
Bucură-te, sprijitoare a celor bătrâni şi neputincioşi;
Bucură-te, ceea ce ai aflat har la Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce în dar dai tuturor celor necăjiţi mângâiere;
Bucură-te, a tinerilor călăuzitoare;
Bucură-te, dulce mângâietoare;
Bucură-te, a tuturor creştinilor ajutătoare;
Bucură-te, a fecioarelor păzitoare;
Bucură-te, Sfântă Agata, fecioară muceniţă a lui Hristos!

Condacul 10

Cine nu se va mira de răbdarea ta, sfântă muceniţă, şi cine nu se va minuna de darurile cu care te-ai îmbogăţit de la Cel Preaînalt, slăvită fiind în cer şi pe pământ cu nenumărate minuni, pentru care cu mulţumire cântăm Preasfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul 10

Nu a putut să te întoarcă de la dragostea lui Hristos nici mânia dregătorului, nici frica de chinuri şi nici temniţa, dorind să mori pentru sfântul Său nume, ca să împărăţeşti cu El în veci. Drept aceea noi, cu guri nevrednice, te cinstim aşa:

Bucură-te, ceea ce acum vezi pe Cel pe care L-ai dorit;
Bucură-te, ceea ce în lumina Sfintei Treimi te veseleşti;
Bucură-te, mijlocitoare pentru noi în vremea necazurilor;
Bucură-te, grabnică ajutătoare a creştinilor;
Bucură-te, cea care mijloceşti de la Hristos mântuire celor ce te cinstesc;
Bucură-te, vindecătoarea celor care cu credinţă cinstesc racla sfintelor tale moaşte;
Bucură-te, ceea ce împarţi tuturor din darurile pe care ţi le-a dat Hristos;

Bucură-te, împlinitoare a cererilor celor de folos;
Bucură-te, din belşug dăruitoare de binefaceri;
Bucură-te, ocrotitoare a celor ce poartă numele tău;
Bucură-te, slavă a tuturor creştinilor;
Bucură-te, podoabă şi laudă a Bisericilor;
Bucură-te, Sfântă Agata, fecioară muceniţă a lui Hristos!

Condacul 11

Împodobită fiind cu frumuseţile fecioriei şi luminată cu strălucirea muceniciei, ca o mireasă a lui Hristos, ai mers către cămara de nuntă cea din ceruri; pentru aceasta, astăzi săvârşind praznicul tău în toată lumea, slăvim pe Mântuitorul, Cel ce te-a slăvit pe tine, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 11

Străină minune s-a făcut la adormirea ta, prea slăvită muceniţă Agata, că îngerul a adus din cer la mormântul tău tăbliţă de piatră scrisă, arătând prin aceasta cum slăveşte Dumnezeu pe robii Săi, nu numai în cer, ci şi pe pământ. De aceea, adunându-ne, cu laude de cântări te fericim, zicând:
Bucură-te, fecioară prea frumoasă;
Bucură-te, stea prea luminoasă;
Bucură-te, floare din văile lumii aleasă;
Bucură-te, a Împăratului ceresc mireasă;
Bucură-te, podoabă a fecioarelor;
Bucură-te, pildă a creştinelor;
Bucură-te, ajutătoare a văduvelor;
Bucură-te, îmbucărătoare a mâhniţilor;
Bucură-te, domolitoare a patimilor;
Bucură-te, risipitoare a poftelor;
Bucură-te, izbăvitoare de farmece;
Bucură-te, izgonitoare a duhurilor rele;
Bucură-te, Sfântă Agata, fecioară muceniţă a lui Hristos!

Condacul 12

Precum cerul este împodobit cu stele, aşa fecioara şi muceniţa Agata cu multe daruri este împodobită: al credinţei, al fecioriei şi al muceniciei, precum şi cu frumosul ei nume, care arată bunătatea ei sufletească. Pentru aceasta s-a dăruit izbăvire patriei sale şi pentru noi toţi rugătoare neîncetată, ca una ce stă cu îndrăzneală împreună cu îngerii şi cântă Preasfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul 12

Lăudăm, cinstim şi fericim nevoinţele tale, muceniţă a lui Hristos, că biruind lumea şi pe diavol, te-ai încununat cu cununa biruinţei de la Împăratul ceresc.

Mijloceşte acum pentru noi toţi şi izbăveşte-ne de vrăjmaşi, de boli şi de necazuri, ca, dobândind viaţă cu fapte bune, să putem întru linişte a-ţi cânta:
Bucură-te, cea asupra căreia s-a revărsat darul facerii de minuni;
Bucură-te, cea prea mărită de Stăpânul Hristos;
Bucură-te, ceea ce bine ai chibzuit bogăţia sufletului;
Bucură-te, lepădătoare a grijilor de pe pământ;
Bucură-te, cea luminată cu har din cer;
Bucură-te, cea căreia slava Domnului ţi-a răsărit;
Bucură-te, ceea ce ai călcat trufia vrăjmaşilor;
Bucură-te, ceea ce ai surpat mândria tiranilor;
Bucură-te, biruitoare a patimilor;
Bucură-te, a Bisericii tămâie cu bun miros;
Bucură-te, mângâietoare a sufletelor;
Bucură-te, tămăduitoare a trupurilor noastre;
Bucură-te, Sfântă Agata, fecioară muceniţă a lui Hristos!

Condacul 13 (de trei ori)
O, prea cinstită şi sfântă, dintre păgâni aleasă şi lui Hristos logodită, prea lăudată Agata, cea cu nume mare, podoaba mucenicilor, roagă-te pentru noi, care cinstim acum cu dragoste pătimirea ta, ca să aflăm dezlegare de greşeli, iar în ziua cea de apoi să-L faci pe Judecătorul milostiv faţă de noi, ca, mântuindu-ne, să cântăm lui Dumnezeu împreună cu tine: ***Aliluia!***

Icosul 1
Pe cât va fi cu putinţă, să lăudăm, din dragoste duhovnicească, mucenicestile nevoinţe ale fericitei Agata, cuvinte de laudă aducând la pomenirea ei şi zicând:
Bucură-te, mireasă a lui Hristos;
Bucură-te, a fecioarelor podoabă aleasă;
Bucură-te, odor al cetelor celor de sus;
Bucură-te, stea luminoasă a cerului;
Bucură-te, rază frumoasă a Bisericii;
Bucură-te, ajutătoare a tuturor creştinilor;
Bucură-te, tămăduitoare a bolnavilor;
Bucură-te, apărătoare a cetăţii tale;
Bucură-te, izvorâtoare de minuni;
Bucură-te, grabnic sprijinitoare a celor ce te roagă;
Bucură-te, izbăvitoare a celor năpăstuiţi;
Bucură-te, risipitoare de vrăjmaşi;
Bucură-te, Sfântă Agata, fecioară muceniţă a lui Hristos!

Condacul 1
A cinsti nevoinţele şi luptele Sfinţilor mucenici, cucernic lucru se arată, bine plăcut lui Dumnezeu şi de mult folos sufletelor noastre; pentru aceasta, adu-

nându-ne, în cântări de laudă să cinstim pe fecioara Agata, vlăstarul Siciliei, zicând: ***Bucură-te, Sfântă Agata, fecioară muceniţă a lui Hristos!***

După citirea Acatistului, rostim rugăciunea: Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Dacă este preot, acesta rosteşte Ectenia întreită, după care face otpustul obişnuit.

În lipsa preotului, după rugăciunea către Maica Domnului, zicem: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Paraclisul Sfintei muceniţe Agata

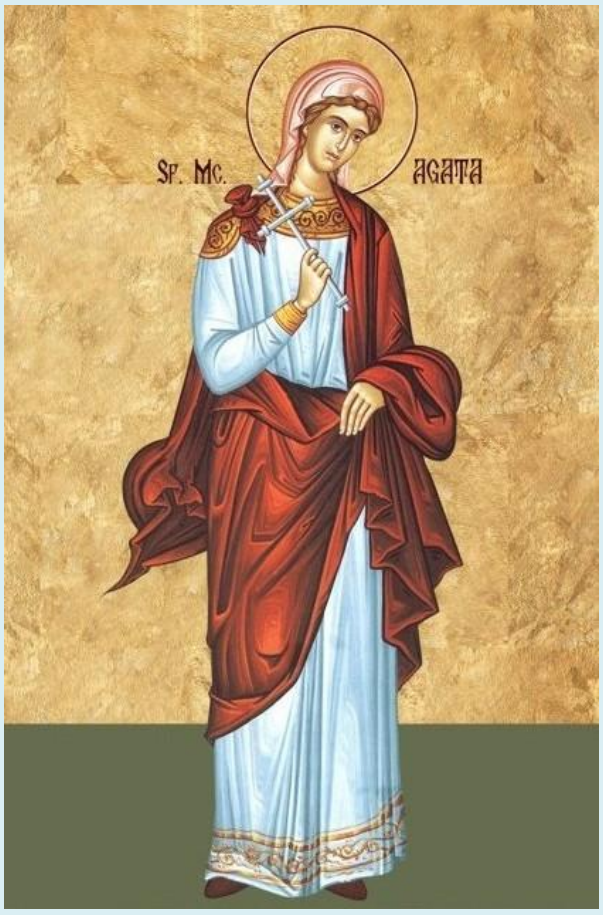

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.

9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Troparul: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Agata, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi ? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.

11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfintei Agata

Cântarea I

Irmos: Apa trecându-o ca pe uscat şi de răutatea egiptenilor izbăvit, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu nume prea cinstit fiind împodobită, eu, cel cu suflet umbrit de răutate, voi ajunge măcar cu lemnul cuvântului spre pomul duhovnicesc plin de roadele faptelor tale celor bune? Ci mă rog ţie, prea mărită muceniţă Agata, să muţi gândul meu din laţurile morţii sufleteşti către izvoarele cele de viaţă dătătoare ale înţelepciunii Duhului.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din paharul lacrimilor te-ai adăpat şi cu pâinea rugăciunii te-ai hrănit spre a-ţi întări sufletul ce se gătea de alergarea spre chinurile cele înfricoşătoare ale trupului, de care păzeşte pe robii tăi, fericită muceniţă Agata prin rugăciunea ta către Cel ce Se face Pâine şi Izvor de viaţă celor ce-L iubesc pe El.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca o mireasă al lui Hristos ai vieţuit împodobită cu toată strălucirea virtuţilor, privind în oglinda inimii pe Mirele cel prea iubit, pe care văzându-L acum fără

oglindă, roagă-L prea cinstită fecioară, să curăţească oglinda sufletului meu cu roua rugăciunilor tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preacurată, întinde-mi mână de ajutor, mie, celui ce mă primejduiesc în valurile multor patimi şi înrădăcinează întru mine frica de Dumnezeu, ca în pământul mântuirii să aduc roade spre a mă învrednici de iertare.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi şi pe Tine te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu podoabele tuturor virtuţilor fiind încununată, ai stat ca o piatră neclintită înaintea valurilor chinurilor cumplite şi cu mare slavă ai fost împodobită de Piatra vieţii, înaintea căreia stând cere ca să se sfarme gândurile noastre rele de piatra rugăciunii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu multe lacrimi şi cu suspinurile rugăciunii ai pecetluit pământul în călătoria către tiranul cel neînduplecat, iar acum dăruieşte-ne picăturile rugăciunilor tale ca să udăm pământul mântuirii noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu numele bunătăţii fiind numită, pe mine, cel învechit în răutate, mă arată mai bun prin rugăciunea ta către Cel ce este Izvorul a toată bunătatea, prea fericită fecioară, Agata.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Potoleşte valurile gândurilor mele celor rele şi sădeşte în inima mea iubirea de curăţie, ca bine să lucrez faptele mântuirii spre slava lui Dumnezeu.

Apoi aceste **stihiri**:

Veniţi să împletim cunună de laude celei ce a biruit toată pofta trupului şi ca un înger s-a arătat pe pământ la umbra pomului tuturor virtuţilor, din care hrăneşte acum pe cei smeriţi.

Maica Vieţii, din moartea pricinuită de păcat scoate-mă pe mine, cel ce greu am căzut în groapa deşertăciunii şi cu frica cea dumnezeiască îngrădeşte inima mea ca să mă fac privitor de cele înalte.

Sedealna: Păzind cu de-adinsul nestricată legătura fecioriei, te-ai făcut lucrătoare cu multă râvnă a faptelor mântuirii, iar acum sufletele cele tulburate de multe ispite le ridică la înălţimea vederii dumnezeieşti.

Cântarea a IV-a

Irmos: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum socotindu-l a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Hristos ai mărturisit înaintea tiranului judecător şi ai defăimat pe zeii cei mincinoşi, fiind tu făclie nestinsă a Adevărului, care acum alungi întunericul patimilor noastre.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Spânzurarea pe lemn şi durerile cele cumplite ai răbdat pentru Cel ce de bună voie S-a suit pe Cruce, ca să scoată din inimile celor aleşi ai săi toată durerea ce era fără nădejdea mântuirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Minunată vindecare ai luat prin lucrarea apostolului Petru, împreună cu care roagă-te ca să se descuie uşa inimii noastre cu cheia rugăciunii către tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De vânturile multor patimi fiind bântuit, chem adâncul milostivirii tale, ca să mă scoţi din robia păcatului.

Cântarea a V-a

Irmos: Negura sufletului meu, Mântuitorule, risipeşte-o cu lumina poruncilor Tale şi mă luminează ca un singur Împărat al păcii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După ce ai lepădat toată povara patimilor lumeşti, te-ai gătit spre nevoinţă şi mai mare, ca întru pătimire să mărturiseşti pe Cel care de bunăvoie a luat Crucea suferinţei, ca să ne mântuiască pe noi din ocara patimilor.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând inimile cele sterpe de dragoste ale cunoscuţilor ce te petreceau mai înainte prin cuvântul tău ai făcut să răsară măslin sălbatic, dar acum prin rugăciunea ta fă să răsară în inima mea pom duhovnicesc plin de roadele gândurilor înţelepciunii Celui ce este Pomul mântuirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Stătut-ai cu îndrăzneală, muceniţă, înaintea voievodului celui cu totul întunecat la suflet, tu, ceea ce eşti făclie de Dumnezeu sfinţită care luminezi pe cei ce te cinstesc pe tine cu credinţă şi cu dragoste.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Porţile mântuirii deschide-mi mie, celei ce porţi în prea curatele tale mâini cheile tuturor cămărilor Cuvântului, cu care descuie şi cămara cea încuiată prin păcat a inimii mele.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele, că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rob al înşelăciunii ai arătat pe voievodul cel stricat la minte, iar tu mărturisindu-te roabă a lui Hristos, ai săltat cu sufletul împreună cu cetele cele îngereşti, pe care le trimite spre păzirea robilor tăi.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toată nădejdea punându-ţi-o în Mirele Tău Hristos, ai rămas neclintită în chinuri şi bând paharul pătimirii, te-ai gătit a zbura ca o porumbiţă către cămara desfătărilor dumnezeieşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Răbdat-ai fecioară, tăierea pieptului pentru Cel ce ca un rob a venit pe pământ, fiind hrănit cu lapte de prea curata Fecioară, împreună cu care roagă-te să fim hrăniţi noi, cei neputincioşi, cu laptele cel duhovnicesc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

În cărările mântuirii îndreptează paşii sufletului meu şi mă arată pe mine prin pocăinţă îndreptat înaintea Fiului Tău.

Apoi aceste **stihiri**:

Sfântul Petru ţi s-a arătat ca să te mângâie pe tine în pătimirea cea mai presus de fire şi minunându-se apostolul de tăria credinţei tale în Hristos te-a tămăduit de neputinţa trupească. Cercetează fericită, bolile noastre cele sufleteşti şi trupeşti şi ne dăruieşte mare milă.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul: Să se împodobească astăzi Biserica cu porfiră slăvită, muiată în curatul sânge al muceniţei Agata, strigând: Bucură-te, lauda Cataniei.

Prochimen: Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih: Sfinţilor celor ce sunt în pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile întru dânşii.

Din **Evanghelia de la Luca** citire:

Luca 21, 12-19

Zis-a Domnul:
12. Dar, mai înainte de toate acestea, îşi vor pune mâinile pe voi şi vă vor prigoni, dându-vă în sinagogi şi în temniţe, ducându-vă la împăraţi şi la dregători, pentru numele Meu.
13. Şi va fi vouă spre mărturie.
14. Puneţi deci în inimile voastre să nu gândiţi de mai înainte ce veţi răspunde;
15. Căci Eu vă voi da gură şi înţelepciune, căreia nu-i vor putea sta împotrivă, nici să-i răspundă toţi potrivnicii voştri.
16. Şi veţi fi daţi şi de părinţi şi de fraţi şi de neamuri şi de prieteni, şi vor ucide dintre voi.
17. Şi veţi fi urâţi de toţi pentru numele Meu.

18. Şi păr din capul vostru nu va pieri.
19. Prin răbdarea voastră veţi dobândi sufletele voastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile Sfintei Tale Agata, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Apoi **stihira** glas 6 (forma glasului 2):

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Masă duhovnicească întinde înaintea noastră astăzi Sfânta mare muceniţă Agata, ceea ce dănţuieşte în ceata fecioarelor muceniţe şi înalţă tămâia rugăciunilor ei la tronul Cuvântului pentru cei ce se ostenesc a plini faptele iubirii şi a o lăuda pe ea cu dragoste şi râvnă spre slava lui Dumnezeu.

[*Diaconul (iar în lipsa lui, preotul) rosteşte rugăciunea: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale tuturor Sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; ale Sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, ale Sfinţilor (N), a căror pomenire o săvârşim, ale Sfântului ierarh Spiridon, ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor; rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.] [Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori).]*

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare; că, în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Temniţa cea întunecată s-a sfinţit, aducând într-însa lumina rugăciunilor tale, pe care nu o stinge nici din temniţa inimii mele celei greu întunecate de relele mele fapte.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu bărbăţie de suflet ai stat până la sfârşit în priveliştea chinurilor şi nu ai părăsit temniţa, fiind înălţată mai apoi de Hristos în cămara cea cerească întru care mijloceşte să fim primiţi şi noi la apusul vieţii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu dor ai voit să pătimeşti pentru Cel ce te-a îmbrăcat pe tine în veşmântul luminat al iubirii şi ţi-a ţesut firele virtuţilor spre strălucire îngerească. Înaintea Acestuia stând cu mare cuviinţă, cere prea fericită, să îmbrace sufletul meu cu haina cea curată a pocăinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preacurată, ceea ce eşti Lăcaş ceresc al Cuvântului, uşile cămării cereşti deschide-mi mie, celui ce sunt acum tulburat de viforul multor patimi.

Cântarea a VIII-a

Irmos: În văpaie de foc stau Ţie înainte heruvimii şi serafimii, Doamne, şi toată zidirea cântare frumoasă cântă Ţie: Lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii!

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mânia focului ai suferit fecioară, ceea ce ai păzit nestins focul iubirii dumnezeieşti şi toată cetatea s-a cutremurat de nedreapta ta pătimire prin care ai aflat slavă înaintea Domnului.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Focul patimilor mele îl stinge Sfântă muceniţă Agata, ceea ce ai biruit tăria focului şi te-ai arătat asemenea unui serafim purtător neîncetat de focul iubirii Focului nemistuit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe mine, cel ce sunt pururea prigonit de patimile mele, încă şi de răutatea celor ce grăiesc nedreptăţi, mă scoate din temniţa pătimirii şi cu dulceaţa dragostei lui Hristos veseleşte simţirile sufletului meu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Deschide-mi uşa milostivirii, ca să aflu iertare şi împăcare cu Cel pe care pururea L-am amărât cu mulţimea păcatelor mele.

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toţi te slăvim.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După ce te-ai hrănit cu merindele rugăciunii mai înainte de călătoria cerească, ai zburat ca o porumbiţă la cele de sus, de unde trimite-ne nouă rugăciunea ta ca pe o ramură de măslin vestindu-ne încetarea potopului patimilor şi umplerea de untdelemnul milostivirii Cuvântului.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agata, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Valurile mâniei lui Dumnezeu au înecat ca pe un alt faraon pe cel ce te-a asuprit, iar acum în marea rugăciunii tale îneacă, sfântă, pe vrăjmaşii noştri cei înţelegători, scoţându-ne pe noi la limanul mântuirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Focul cel ameninţător l-ai stins, dăruind bucurie cetăţii tale, iar acum cetatea inimii mele o păzeşte de focul ispitelor, ca să te măresc pe tine totdeauna cu mulţumire.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pocăinţa vameşului nu mi-am agonisit şi de osânda fariseului tare mă tem, dar te rog mai înainte de sfârşit să mă îndreptezi pe mine, cel ce cu umilinţă cad înaintea Ta.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Apoi aceste **stihiri**, glasul al 8-lea, podobie: „Ceea ce eşti mai cinstită...".

Bucură-te, cununa înţelepciunii fecioarelor iubitoare de Mirele Hristos, muntele cel înţelegător sfinţit de paşi îngereşti, floarea cea plină de miresmele virtuţilor alungând din cetate viforul cel cumplit al necazurilor, nu înceta a face pomenire de cei ce te cinstesc pe tine.

Înger luminos a pecetluit mormântul tău cu piatră de cinstire, căci pe Piatra vieţii ai mărturisit în toată viaţa ta şi ai aflat dar veşnic de la cel Ce întăreşte paşii gândurilor noastre pe piatra cinstirii Sfinţilor Săi.

În grădinile cereşti acum desfătându-te de cântările îngereşti, îndulceşte şi auzul inimii mele cu doritele curgeri ale izvorului Duhului celui de oameni iubitor, ca să gonesc din inima mea gândurile răutăţii.

Cuget cuvios având, întru libertate ai lucrat faptele mântuirii, neînsoţindu-te prin nuntă cu mire pământesc, ci lui Hristos slujind zi şi noapte întru posturi şi rugăciuni.

Slavă de la Dumnezeu ai luat, căci pe pământ neîncetat ai slăvit numele Lui şi bogăţia averii părinteşti ai nesocotit, ca să-ţi agoniseşti înţeleaptă, comoara cea duhovnicească a virtuţilor.

Lauda Cataniei eşti, căci prin rugăciunea neîncetată pentru patria ta ai alungat norii mâniei dumnezeieşti şi cu haina cea sfinţită cu picăturile sângelui mucenicesc ai oprit focul.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos, cu Sfânta muceniţă Agata şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi după ecfonis cântăm **Troparul**, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor creştini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Până la sfârşit rămânând neclintită pe piatra mărturisirii lui Hristos, ai fost mărturisită de înger, iar acum în preajma Tronului ceresc dănţuind cu îngerii, nu înceta a mijloci pentru noi slobozire din legăturile patimilor.

Apoi cântăm această **stihiră**, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Vreme în care ne închinăm icoanei sfintei: Primeşte smeritele mele cuvinte aduse spre împodobirea prea luminatului tău praznic şi cu untdelemnul iubirii umple candela inimii mele, ca întru lumina gândurilor bune să lucrez faptele mântuirii şi să aflu de la Hristos plată şi mare milă.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Sursa: poeziicrestin-ortodoxe.blogspot

Slujba Sfintei muceniţe Agata - fragment

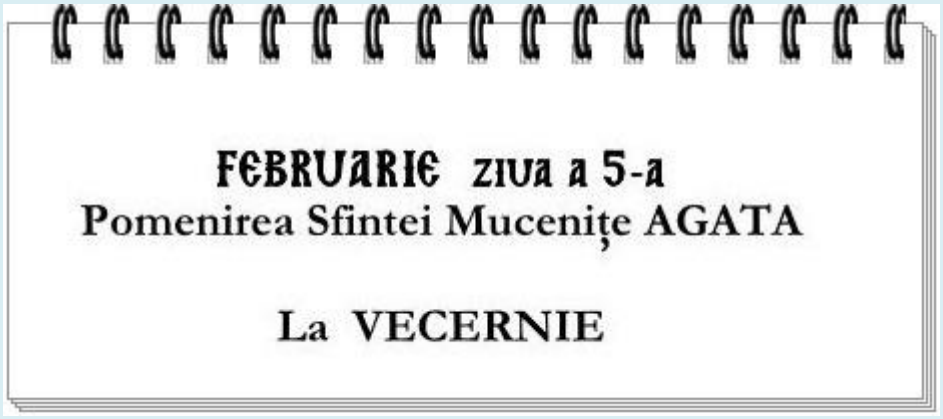

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., stihiri pe 6: 3 ale praznicului, gl.4 (vezi Idiomelarul I.P.Pasărea, pp. 157-158 - la laude) şi 3 ale Sfintei Agata, glas 4, **Podobie:** Dat-ai semn celor...

Stih: Că la Domnul este mila şi multă mântuire la El şi El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Nestricat ţi-ai păzit trupul pentru Mirele tău Hristos întru frumuseţea fecioriei Agata lui Dumnezeu mireasă făcându-te în frumuseţată şi plină de lumină cu muceniceştile străluciri fiind pentru aceasta săvârşim în toată lumea prăznuirea ta slăvind pe Mântuitorul că te-a mărit pe tine pururea.

Stih: Lăudaţi pre Domnul toate neamurile, lăudaţi-L pre El toate popoarele.

Tăierea sânilor, focul şi scrijelirile trupului ai răbdat mărită Agata căutând înlăuntrul tău la răsplătirile veşnice şi la fericirea de acolo şi la cununa neveştejită pe care acum ţie Hristos dăruindu-o prea mărită că ai luptat pentru Dânsul în chip frumos.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi şi adevăru Domnului rămâne în veac.

Năvălirea focului prin rugăciune oprindu-o având numele bunătăţii izbăvit-ai cetatea ta, care cinstea moaştele tale din care curg râuri de tămăduiri prin dumne-zeiescul Duh, că în cetatea aceasta ai luptat, pe vrăjmaşi ai nimicit luând cununa biruinţelor, ceea ce eşti acum lăudată Agata.

Slavă..., glas 8 Ni

Uimitoare minune s-a făcut la adormirea prea măritei Agata, muceniţa lui Hristos, Dumnezeu de o potrivă cu cea de la adormirea lui Moise, că acela punând legi poporului în munte a primit de la Dumnezeu în dar Scripturile cele scrise pe lespezi, iar aici îngerul a adus din cer la mormânt lespede scrisă întru acest cuget cuvios lucrând întru libertate, cinste de la Dumnezeu şi izbăvire neamurilor.

Şi acum..., a praznicului, glas 8

Cel ce se poartă pe heruvimi..., de la Stihoavnă.

Sedealna, glas 3 Ga, podobie: „Pentru mărturisirea..."

A credinţei laudă, cucerniciei, cuvioşiei şi a fecioriei cu mucenicia fiind împodobită; ai fost numită Agata: cuget cuvios lucrând în libertate cinste de la Dumnezeu, izbăvire neamului rugându-te, ca o mireasă lui Hristos să ne dea nouă mare mila lui.

Condac, glas 4, Di **Podobie:** „Arătatu-te-ai astăzi lumii..."

Împodobească-se astăzi Biserica cu porfiră slăvită, înmuiată în curatul sânge al muceniţei Agata strigând: Bucură-te, lauda Cataniei.

Luminânda, glas 2, Di **Podobie:** „Femei auziţi glas... "

Agata cea cu nume bun, mireasă nestricată lui Hristos pusă de-o parte, frumseţe şi muceniţă împodobită, pomeneşte pe cei ce te cinstesc cu credinţă fecioară să afle iertare greşelilor, cei ce săvârşesc cu bucurie sfântă pomenirea ta.

Troparul, glas 4: Mieluşeaua Ta Iisuse, Agata strigă cu mare glas pe Tine, Mirele meu Te iubesc şi pe Tine căutându-te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu botezul Tău şi pătimesc pentru Tine ca să împărăţesc împreună cu Tine şi mor pentru Tine ca să şi viez întru Tine ci ca pe o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei ca un Milostiv mântuieşte sufletele noastre.

La **Litie**, stihiri , gl. 2

Pre cea dintâi pricină a bunătăţilor dorind muceniţă Agata te-ai învrednicit a te numi cu nume asemenea bunătăţii, pronia cea de negrăit cunoscând de mai înainte bunătatea faptelor tale.

Stih: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, prietenele ei se vor aduce ţie (Ps.44, 16)

Ridicatu-te-ai, curată Agata către vieţuirea prea luminată defăimând cugetul trupului şi privind neîncetat către Mirele tău cel prea iubit.

Slavă..., glas 6

Mireasă a lui Hristos, dumnezeiască Agata cu frumuseţile fecioriei fiind împodobită şi cu sângele cel dumnezeiesc al cinstitei mucenicii te-ai încununat cu îndoite cununi mărită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor Amin.

Locaş vrednic de Dumnezeu te-ai făcut, curată, mai desfătat şi mai curat decât cerul, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară iar a cum ceata fecioarelor se bucură de tine.

Sursa:
http://www.stavropoleos.ro/wp-content/uploads/Psaltica/Idiomelar/Februarie/febr5_agata.pdf

https://muzicabizantinablog.wordpress.com/colectie-de-carti-articole-si-partituri-pdf/

FEBRUARIE ziua a 5-a
Pomenirea Sfintei Mucenițe AGATA

La VECERNIE

La **Doamne strigat-am...,** stihiri pe 6: 3 ale prazniculului, gl.4 (vezi **Idiomelarul I.P.Pasărea,** pp. 157-158 – la laude) și
3 ale Sfintei **Agata**, glas 4, Podobie: ***Dat-ai semn celor...***

Stih: **Că la Domnul este mila şi multă mântuire la El şi El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.**

(B)

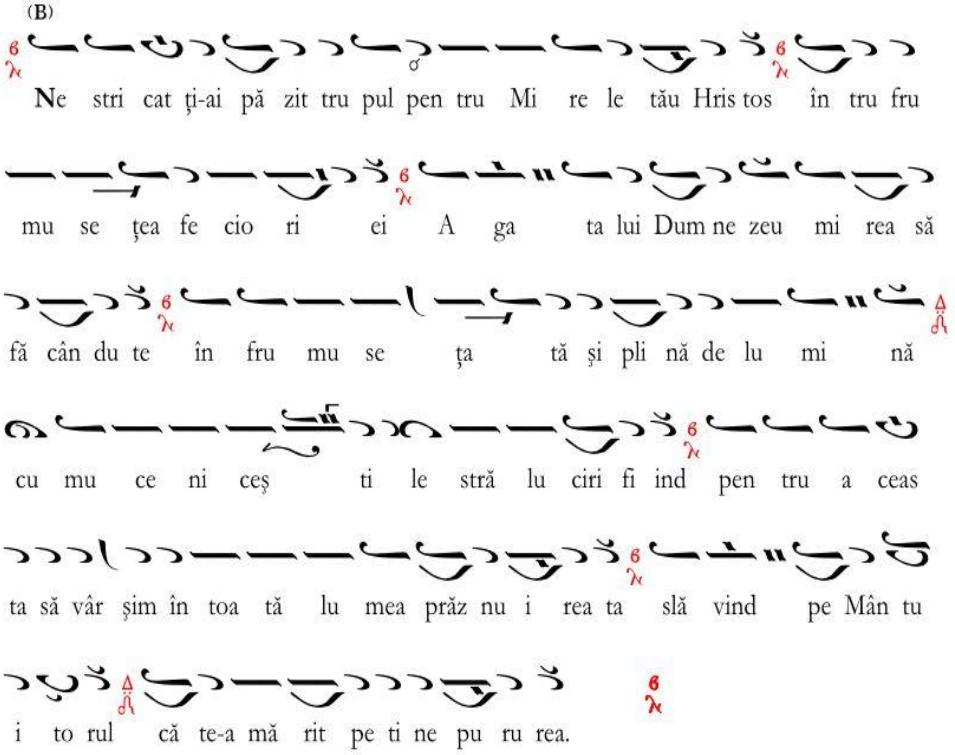

Stih: **Lăudați pre Domnul toate neamurile, lăudați-L pre El toate popoarele.**

(B)

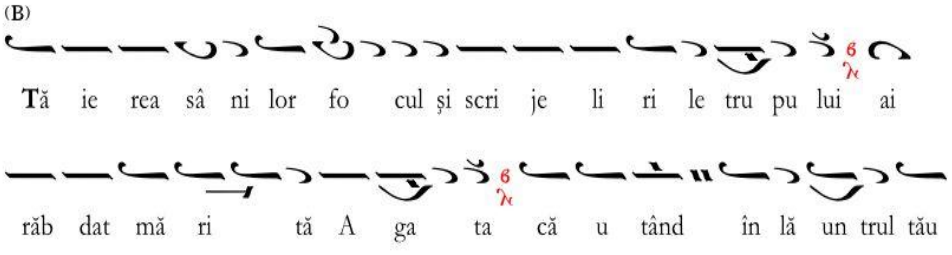

Slujba Sfintei Mucenițe AGATA C.T.

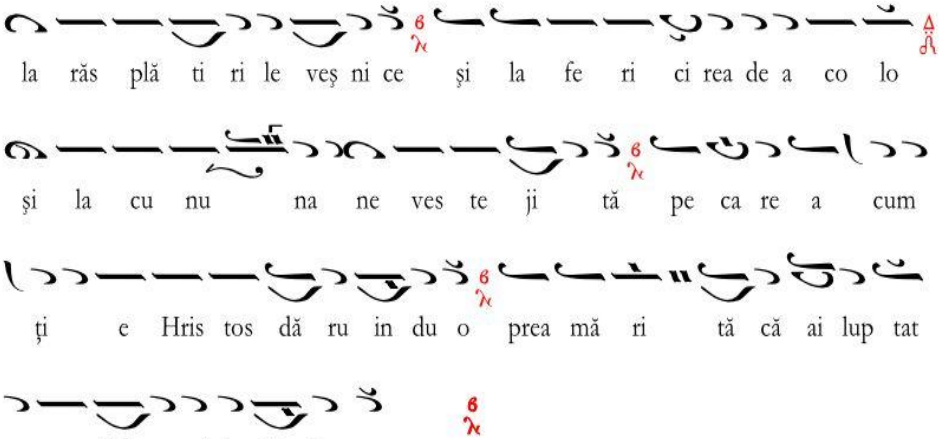

Stih: **Că s-a întărit mila Lui peste noi şi adevăru Domnului rămâne în veac.**

(B)

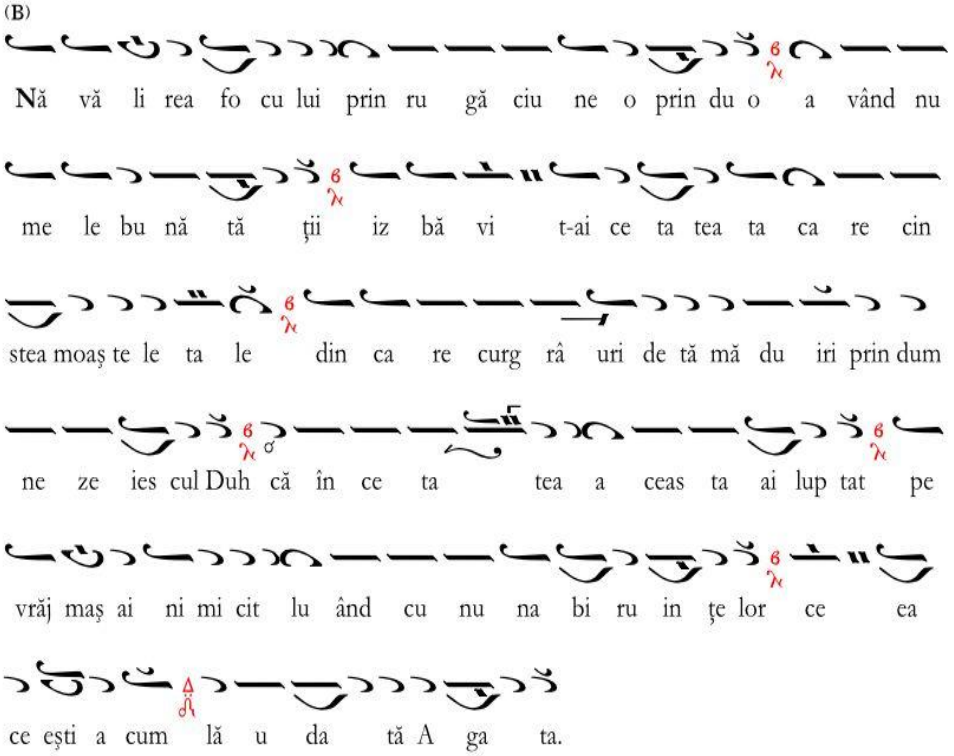

Slujba Sfintei Mucenițe AGATA C.T.

Slavă..., glas 8 **Ni**

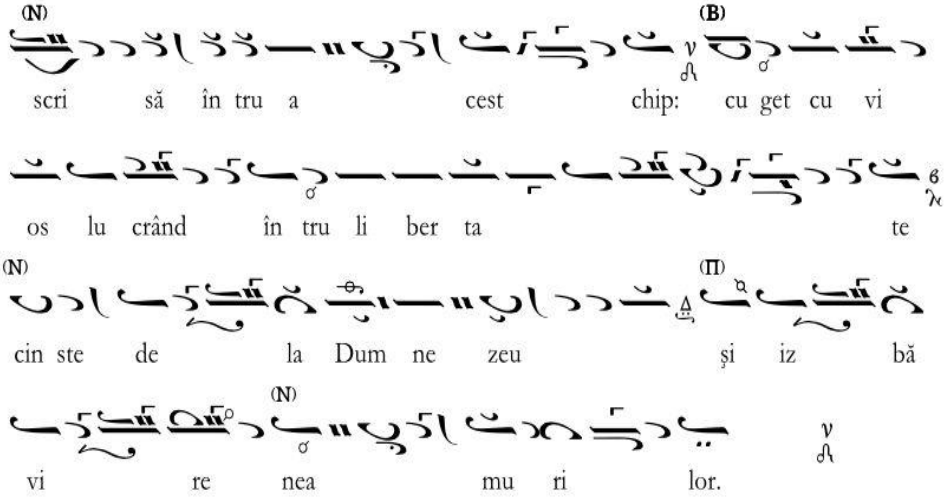

Şi acum..., a prazniculului, glas 8
Cel ce se poartă pe heruvimi..., de la Stihoavnă.

SEDEALNA, glas 3 **Ga,** Podobie: *„Pentru mărturisirea..."*

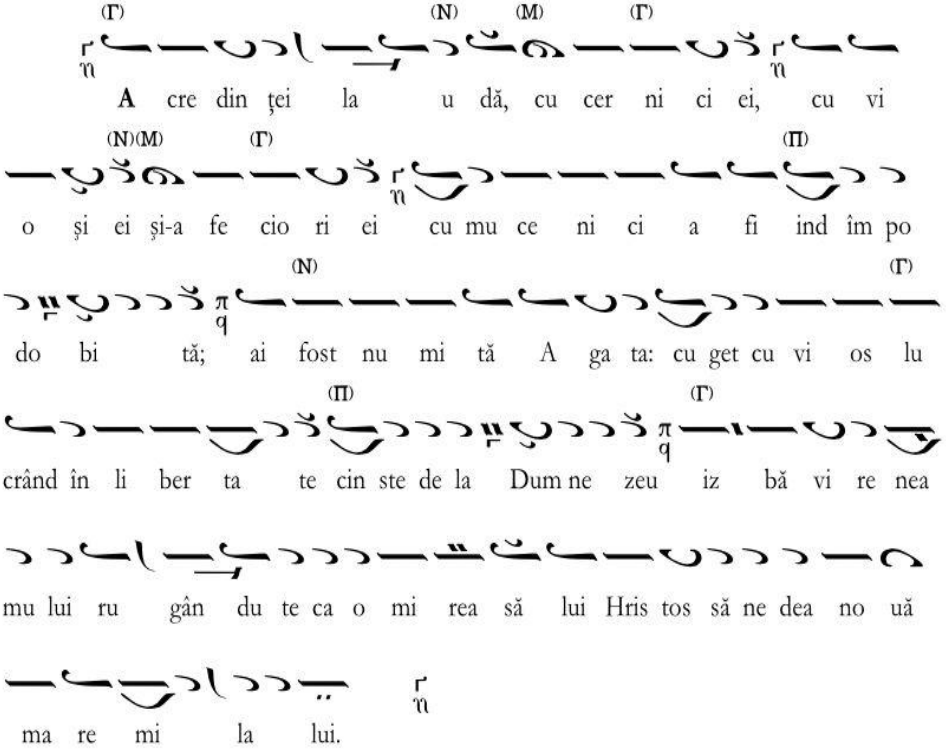

Slujba Sfintei Mucenițe AGATA C.T.

CONDAC, glas 4, **Di** Podobie: *„Arătatu-te-ai astăzi lumii...”*

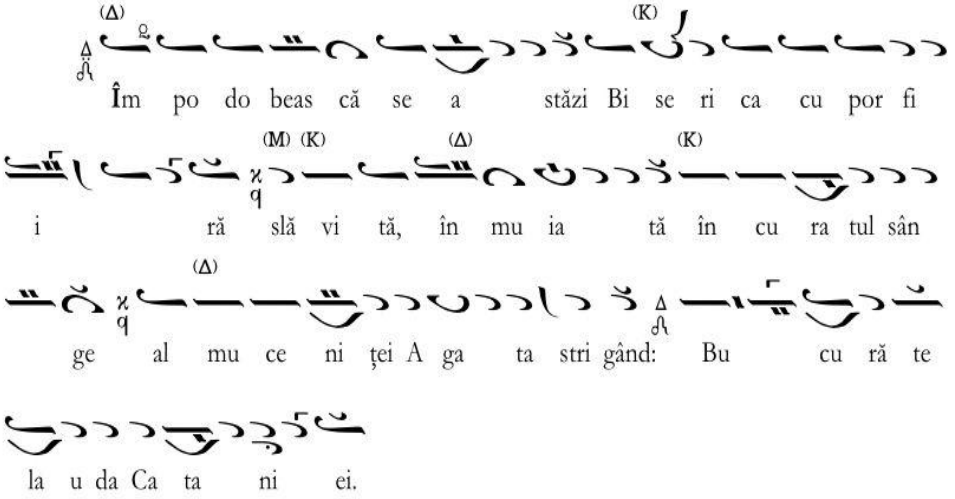

LUMINANDA, glas 2, **Di** Podobie: *„Femei auziți glas...”*

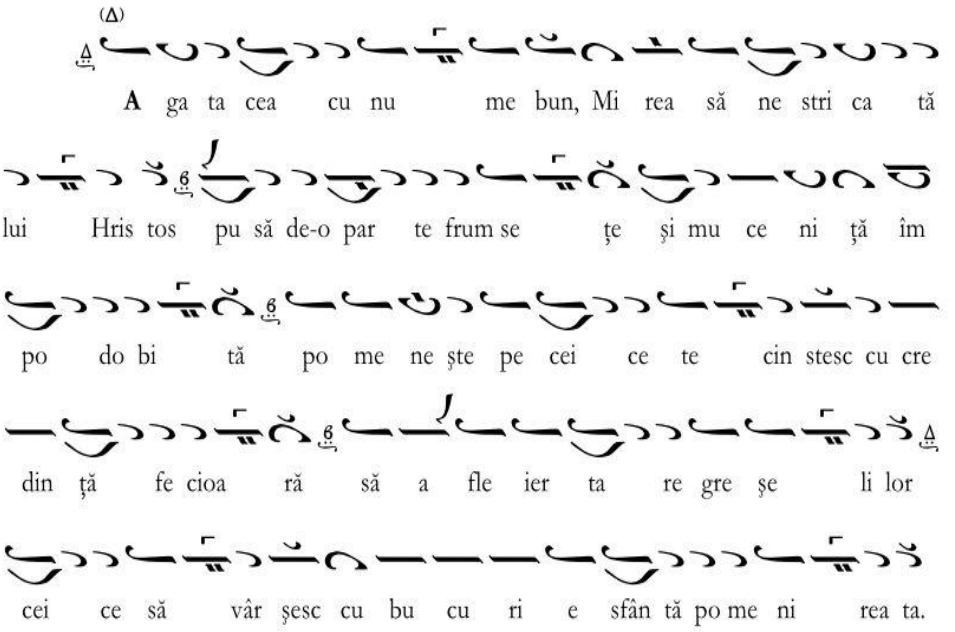

TROPARUL, glas 4

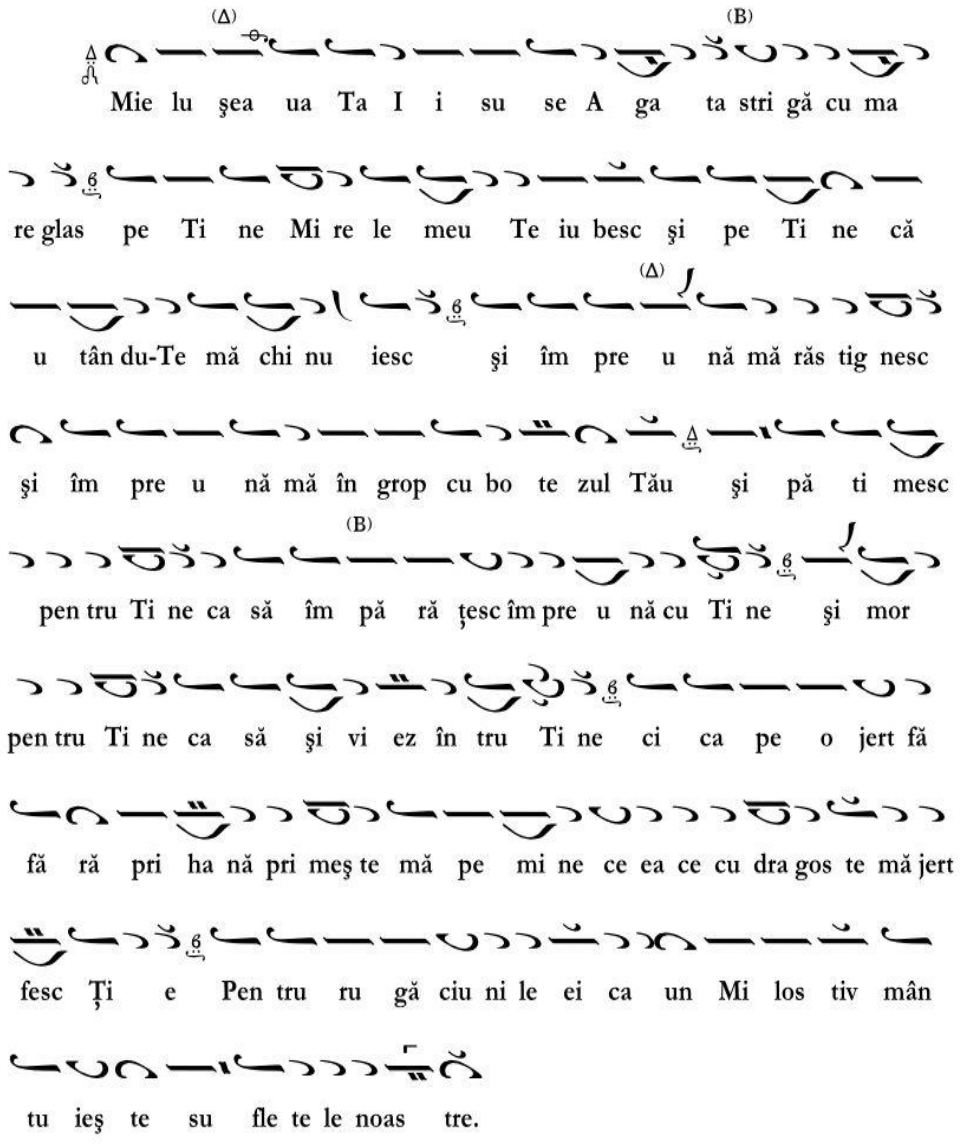

Slujba Sfintei Mucenițe AGATA C.T.

La **Litie,** stihiri , gl. 2

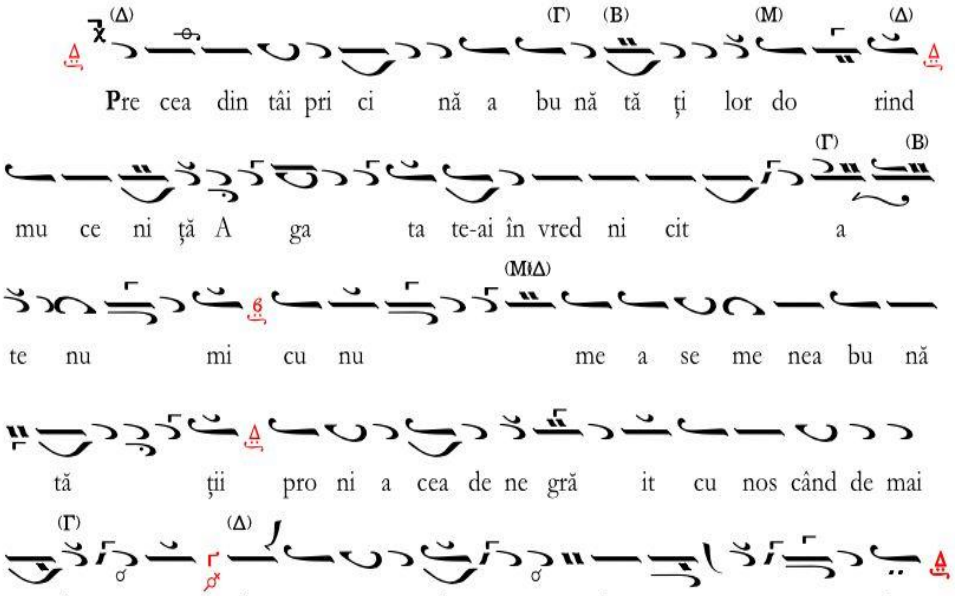

Stih: **Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, prietenele ei se vor aduce ție** (Ps.44, 16)

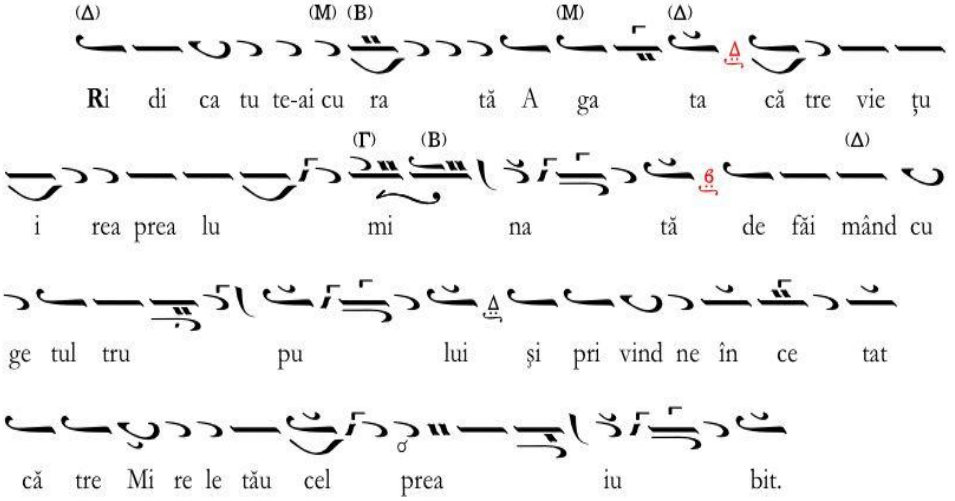

Slavă..., glas 6 Πα

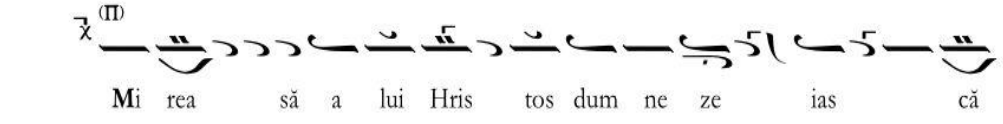

Slujba Sfintei Mucenițe AGATA C.T.

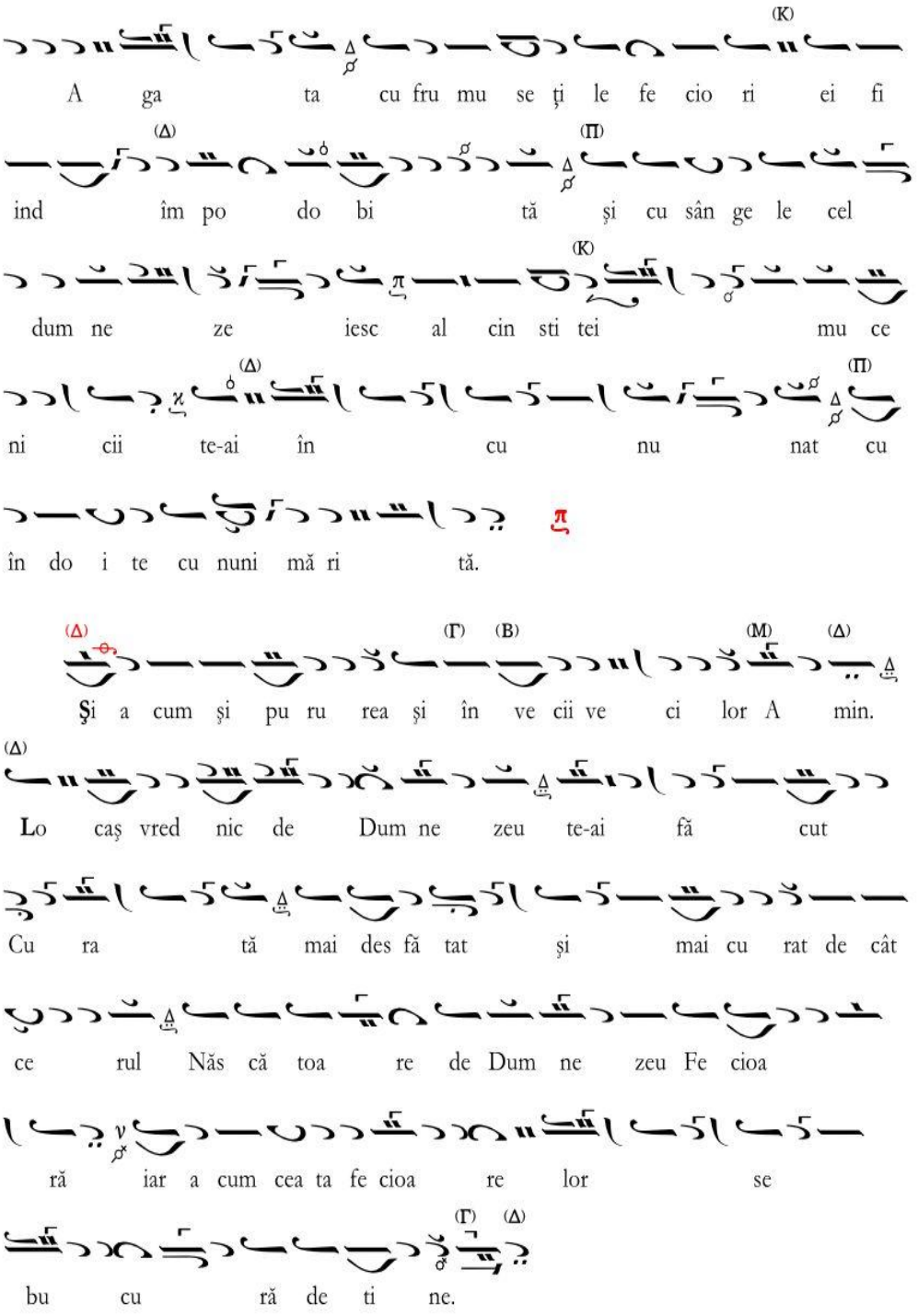

Slujba Sfintei Mucenițe AGATA C.T.

Imnografie

Troparul Sfintei muceniţe Agata: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Agata, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul Sfintei muceniţe Agata: Să se împodobească astăzi Biserica cu porfiră slăvită înmuiată în curatul sânge al muceniţei Agata, strigând: bucură-te, lauda Cataniei.

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei muceniţe Agata

Împărăţind rău-credinciosul Deciu şi fiind pus de dânsul Chintian ca voievod în Sicilia, a ieşit o păgânească poruncă prin toate ţările, ca toţi creştinii să fie ucişi. ***În acel timp era în cetatea Panormului o fecioară foarte frumoasă, anume Agata, născută din părinţi de neam bun şi bogaţi.*** Aceasta auzind de aceea tiranică poruncă, fără de Dumnezeu, dată spre uciderea creştinilor, s-a aprins cu râvnă după Hristos, Domnul său, Căruia s-a făcut mireasă, prin curată feciorie. Şi aşa, trecând cu vederea moştenirea sa şi cinstea bunului său neam, cum şi bogăţia cea vremelnică ce îi rămăsese de la părinţi, cum şi toată slava lumii

acesteia întru nimic socotind-o, a început dinainte a se pregăti spre pătimirea cea pentru Hristos.
Chintian, ighemonul, auzind de frumuseţea, de bunul neam şi de bogăţia acestei sfinte fecioare, fiind cuprins de gând necurat spre dânsa şi cu patimă poftind-o, se gândea cum ar putea să o vadă şi spre necurata sa poftă să o aducă, împreună cu averea ei. Înştiinţându-se el că ea crede în Hristos, îndată a trimis ostaşi din cetatea Catana în Panorm, ca să aducă la judecată pe sfântă, ca pe o creştină.
Deci, mergând trimişii la Sfânta Agata, voiau să o prindă şi-i făgăduiau că o vor duce cu cinste la voievodul lor, numai spre a-i da cuvânt că se va închina la zeii lor.

Dar dânsa, poruncind slugilor să o aştepte puţin, a intrat în camera dinăuntrul casei sale şi închizându-se într-însa, şi-a ridicat mâinile în sus şi se ruga, zicând: ***"Doamne, Iisuse Hristoase, Tu ştii inima şi voinţa sufletului meu, credinţa şi dragostea mea către Tine. Tu să-mi fii povăţuitor şi ajutor asupra vrăjmaşului pe care prin Tine, Dumnezeul meu, l-am călcat şi l-am omorât; iar acum, Stăpâne, mă rog Ţie, să nu laşi pe acel om rău, robul diavolilor, să-mi întineze trupul meu, în care cu bucurie şi cu cinste am vieţuit până acum. Grăbeşte şi Te sârguieşte ca să biruieşti pe diavol şi pe Chintian, sluga lui, ca să nu zică: unde este Dumnezeul ei? Primeşte ca jertfă şi prisos lacrimile mele întru miros de bună mireasmă, că Tu, Unul, eşti Dumnezeu şi Ţie Ţi se cuvine slavă în veci. Amin".***

Astfel rugându-se, a ieşit din cetate cu ostaşii, petrecând-o câţiva creştini cunoscuţi. Mergea cu osârdie şi cu vitejie de suflet ca să fie pentru Domnul său ca un zid nesurpat, zicând în sine: ***"Mai înainte aveam război cu diavolul, sârguindu-mă să-mi păzesc fecioria curată, să biruiesc patimile trupului meu, dar pe care le-am şi biruit, cu darul Hristosului meu, şi am călcat pe vrăjmaşul cel ce încurcă pe oameni cu dulceţile şi cu poftele. Acum merg la al doilea război, la care am să-mi pun sufletul meu pentru Hristos. Tu însă, diavole, nu te vei bucura de mine, ci mai vârtos singur te vei ruşina, căci***

nădăjduiesc în Hristos, Dumnezeul meu, că va privi din înălţime spre nevoinţa mea cu mulţimea sfinţilor îngeri, şi-mi va ajuta mie, neputincioasa".

Astfel grăind în sine, cu lacrimi fierbinţi îşi spăla faţa. Apoi, mergând ea, i s-au dezlegat curelele încălţămintelor, iar punându-şi picioarele pe o piatră ca să le lege, a privit şi n-a văzut pe nimeni din cunoscuţii ce o petreceau, pentru că toţi, lăsând-o pe ea, se întorseseră. Pentru aceea, mai mult a lăcrimat şi s-a rugat lui Dumnezeu, zicând: *"Atotputernice, Doamne, pentru cetăţenii mei, cei ce n-au crezut pe roaba Ta, că voiesc să pătimesc pentru numele Tău cel sfânt, arată vreo minune în locul acesta".* ***Şi îndată a crescut un măslin sălbatic, fără de roade, care închipuia minţile cele sălbatice ale panormitenilor.***

Intrând ea în cetatea Catana, voievodul a poruncit să o ducă în casa unei femei bogate, anume Afrodisia, care avea cinci fiice tinere, cărora le-a poruncit ca cu înşelătoarele lor cuvinte şi obiceiuri, să-i schimbe mintea ei spre dragostea trupească şi să o îndemne să aducă zeilor jertfă.

Acelea, luând-o, cinstind-o şi făgăduindu-i multe, apoi chiar şi îngrozind-o, se sârguiau să o înduplece spre voia lui Chintian. Însă cu nimic n-au reuşit să o înduplece de la dragostea lui Dumnezeu spre dragostea lumii şi nu numai cu cuvintele, dar nici cu lucrurile. Pentru că, deşi ei o împodobeau cu haine de mare preţ, îi dădeau daruri, îi puneau înainte mâncăruri de preţ, dulceţuri de multe feluri şi ospeţe, apoi alcătuiau dansuri şi jocuri şi făceau înaintea ochilor ei toate faptele mireneşti cele fără de rânduială şi toate glumele, ea nici nu voia să privească la acelea, ci zicea: *"Să ştiţi că mintea şi gândul meu sunt întemeiate pe piatră şi niciodată nu pot să se despartă de dragostea lui Hristos. Cuvintele voastre cele înşelătoare sunt asemenea cu vântul, iar bucuriile lumeşti sunt ca ploaia şi îngrozirile voastre ca pâraiele, care deşi vor veni în casa mea, nu vor putea să o clintească, pentru că stă întemeiată pe piatra care este Hristos, Fiul Dumnezeului celui viu".*

Acestea grăind, pâraie de lacrimi îi udau pieptul, căci precum doreşte cerbul spre izvoarele apelor, aşa dorea şi sufletul ei pătimirea pentru Domnul său.

Afrodisia, văzând că inima sfintei este nemişcată şi nebiruită, a mers la voievodul Chintian şi i-a zis: "Mai lesne este a înmuia piatra şi a preface fierul în plumb topit, decât a îndupleca pe fecioara aceea şi a o întoarce de la Hristosul ei. Pentru că eu şi fiicele mele nimic n-am făcut toată ziua şi noaptea, decât numai am îndemnat-o pe de o parte cu momeli şi rugăminţi, iar pe de alta cu îngrozire, ca să fie la un gând cu noi. Eu i-am adus mărgăritare şi ghirlande alese, haine de mare preţ, aur şi pietre scumpe înaintea feţei ei, slugi şi bogăţii, dar ea pe toate le nesocoteşte ca pământul cel călcat în picioare".

Atunci Chintian, voievodul, mâniindu-se, a poruncit să o aducă în palatul său cel tăinuit şi, şezând la locul său, plin de gânduri necurate, a început a o întreba: *"De ce neam eşti?"*

Răspuns-a Sfânta Agata: "Din neam bun sunt născută şi am rudenii cinstite şi bogate".

Iar Chintian i-a zis: *"De eşti de neam slăvit, apoi de ce porţi haină proastă, ca o roabă?"*

Răspuns-a sfânta: ***"Sunt roaba lui Hristos şi pentru aceea port chip de rob".***

Deci, i-a zis Chintian: *"Cum zici tu că eşti roabă, dacă eşti liberă şi fiică din părinţi de neam bun?"*

Răspuns-a sfânta: ***"Acesta este bunul neam al nostru şi libertatea, ca adică să slujim lui Hristos".***

Zis-a voievodul: *"Au doară noi nu suntem liberi cei ce nu slujim lui Hristos al vostru?"*

Răspuns-a Agata: ***"Întru atâta robie ați ajuns, încât nu numai robi păcatului v-ați făcut, ci și închinători urâților și nesimțitorilor idoli, cinstind lemnul și piatra ca pe Dumnezeu".***

Chintian a zis: *"De vei mai huli astfel, apoi multe munci vei lua. Deci, spune-mi de ce te lepezi de zeii noştri?"*

Răspuns-a Agata: ***"De aceea mă lepăd de ei, fiindcă nu sunt zei, ci diavoli al căror chip îl faceți de aramă și de marmură, iar fața lor o auriți".***

Zis-a Chintian: *"Ascultă sfatul meu cel bun, fecioară, şi adu jertfe, ca să nu cazi în multe feluri de chinuri şi să aduci necinste şi ocară bunului tău neam, căci mai pe urmă, chiar nevrând, te vei închina zeilor, stăpânilor lumii".*

Răspuns-a Sfânta Agata: ***"Fie femeia ta ca Afrodita și tu singur fii ca Zeus, zeul tău".***

Aceasta zicând sfânta, Chintian a poruncit să o lovească peste obraz, zicându-i: *"Nu ocărî pe voievodul".*

Răspuns-a Sfânta Agata: ***"Unde este înțelegerea ta, voievoade? Eu îți doresc ție să fii ca zeul tău, iar tu nu voiești să fii asemenea lui, ci singur te rușinezi de zeii tăi, deci cu mine împreună începe a-i lepăda pe ei".***

Zis-a voievodul: *"De multe patimi eşti vinovată, la care îndată te voi supune, de nu vei face ceea ce-ți poruncesc".*

Răspuns-a fecioara: ***"Nu mă tem de nimic, pentru că de mă vei da spre mâncarea fiarelor, acelea văzându-mă pe mine, se vor îmblânzi, auzind și de numele lui Hristos. În foc de mă vei arunca, îngerii din ceruri îmi vor aduce***

rouă sau răni şi munci dacă îmi vei face, am ajutor pe Duhul adevărului, Care mă va izbăvi din mâinile tale".

Atunci a poruncit voievodul să o ducă într-o temniţă întunecoasă, unde mergea sfânta ca la un ospăţ şi veselie, încredinţându-se lui Dumnezeu.

A doua zi, Chintian, voievodul, aducând iarăşi înaintea judecăţii sale pe Sfânta Agata, a întrebat-o: *"Cum te-ai hotărât pentru a ta sănătate?"*

Răspuns-a sfânta: ***"Sănătatea mea este Hristos".***

Zis-a voievodul: *"Leapădă-te de Hristos, ca să nu pieri încă în tinereţile tale".*

Răspuns-a sfânta: ***"Leapădă-te şi tu de zeii tăi cei mincinoşi, care sunt pietre şi lemne, şi te apropie de adevăratul Dumnezeu, Cel ce te-a făcut, ca să nu cazi în chinurile cele veşnice".***

Atunci, mâniindu-se, voievodul a poruncit să o spânzure goală de un lemn şi să o bată.

Fiind bătută sfânta, tiranul i-a zis: *"Îndreaptă-ţi gândul tău spre închinarea zeilor ca să fii vie".*

Ea a grăit: *"Chinurile tale îmi aduc veselie şi mă bucur pentru ele, precum se bucură cineva de aflarea comorilor celor mari. Folositoare îmi sunt chinurile acestea vremelnice, căci precum nu este cu putinţă a se aduna grâul în magazie până ce nu va fi curăţit de pleavă, astfel cu neputinţă este sufletului meu să intre în Rai, de nu se va sfărâma mai înainte trupul meu cu chinuri".*
Deci, îndemnă voievodul pe slujitori ca mai cu dinadinsul s-o chinuiască, după aceea a poruncit ca cu cleşte de fier să-i rupă pieptul şi să-l taie.

Dar făcându-se aceasta, a zis muceniţa către voievod: *"Nedumnezeitule şi fără de omenie prigonitorule, nu te ruşinezi a tăia pieptul de femeie pe care şi tu singur l-ai supt la maica ta? Însă altceva am în sufletul meu, de care tu nu poţi să te atingi, căci este sfinţit lui Dumnezeu din tinereţele mele".*

După aceasta, aruncară în temniţă pe sfânta, iar la miezul nopţii i s-a arătat Sfântul Apostol Petru, cu chipul bătrân şi cinstit, purtând în mâinile sale multe doctorii, iar înaintea lui mergea un tânăr frumos cu o făclie luminoasă şi a înţeles sfânta că a venit un doctor. Deci a zis către dânsa apostolul care i se arătase: "Necuratul tiran te-a rănit cu nişte bătăi ca acestea, dar n-a sporit nimic; căci tu cu bărbăţia ta, mai mult l-ai biruit. Drept aceea, ticălosul a poruncit ca pieptul tău nu numai să-l chinuiască, ci chiar să-l taie pentru aceasta sufletul lui se va chinui în veci. Iată, eu stăteam şi priveam la tine în ceasul acela, când ai răbdat chinurile şi am cunoscut că este cu putinţă să se tămăduiască pieptul tău pentru aceea am şi venit aici".

Sfânta muceniţă Agata a răspuns: *"Eu niciodată n-am obişnuit trupul meu cu nici un fel de doctorie şi acum mi se pare că nu se cade a strica obiceiul cel bun, păzit din tinereţe".*

Bătrânul i-a zis: ***"Şi eu sunt creştin şi nădăjduiesc să te tămăduiesc, am venit la tine, deci nu te ruşina de mine".***

Sfânta i-a răspuns, zicând: *"Tu eşti bărbat, iar eu fecioară, deci cum voi putea ca fără de ruşine să-mi descopăr pieptul înaintea ta? Voiesc mai bine să rabd*

înainte durerea rănilor mele, decât să mă golesc înaintea ochilor bărbăteşti. Mulţumescu-ţi, cinstite părinte, căci pentru mine ai venit aici, vrând să tămăduieşti rănile mele, însă să ştii că doctoriile cele făcute de oameni nu se vor apropia de trupul meu niciodată".

Iar bătrânul i-a zis: ***"De ce nu voieşti să te tămăduiesc?"***

Sfânta a răspuns: *"Am pe Domnul meu Iisus Hristos, Care le tămăduieşte pe toate şi Care cu voia şi cu cuvântul Său, ridică pe cei căzuţi. Acela, de va voi, poate să mă mântuiască şi pe mine, roaba Sa cea nevrednică".*

De o credinţă mare ca aceasta a sfintei muceniţe bucurându-se, apostolul a zâmbit puţin şi i-a zis: "Acela m-a trimis la tine, fecioară, pentru că eu sunt apostolul Său deci, fii acum tămăduită". Zicându-i acestea, s-a făcut nevăzut.

Atunci Sfânta muceniţă Agata, cunoscând cine era cel ce i s-a arătat, a început a mulţumi lui Dumnezeu, zicând: *"Îţi mulţumesc Doamne al meu, Iisuse Hristoase, că Ţi-ai adus aminte de mine şi ai trimis pe apostolul Tău ca să mă tămăduiască".* Apoi a privit la trupul său şi a văzut toate rănile tămăduite; după aceea, toată noaptea, o lumină negrăită umplând temniţa, o lumină pe ea. De aceea, înfricoşându-se străjerii, au fugit şi au lăsat temniţa neîncuiată. Acolo erau şi alţii legaţi, care, văzând minunea, ziceau către sfântă: "Iată, uşile sunt deschise şi nimeni nu străjuieşte, deci ieşi şi fugi".

Dar sfânta le-a răspuns: *"Să nu-mi fie mie a mă lipsi de cununa mucenicească şi a duce pe străjeri în primejdie. Eu, având ajutor pe Domnul meu, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care m-a tămăduit, voi petrece până în sfârşit întru mărturisirea Lui".*

Trecând patru zile, într-a cincea a venit iarăşi tiranul la judecată şi, aducând pe Sfânta Agata, a zis către dânsa: *"Până când te vei împotrivi poruncii împărăteşti? Jertfeşte zeilor, ca să nu te pedepsesc cu chinuri mai cumplite".*

Sfânta a răspuns: *"Toate cuvintele tale sunt deşarte şi porunca împăratului tău nedreaptă, care întinează chiar văzduhul. Însă spune-mi, o ticălosule şi nebunule, cine caută ajutor de la lemnele şi de la pietrele cele nesimţitoare? Eu aduc jertfă de laudă Aceluia Care a tămăduit pieptul meu şi a vindecat trupul meu".*

Atunci tiranul a poruncit să-i descopere pieptul şi văzându-l întreg şi sănătos cum era mai înainte, a întrebat-o: *"Cine te-a tămăduit?"*

Muceniţa a răspuns: *"Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu".*

Zis-a Chintian: *"Iarăşi numeşti pe Hristos, de Care eu nici nu voi a auzi?"*. Şi a poruncit ca să aştearnă pe pământ hârburi ascuţite şi cuie arse în foc şi să toarne cărbuni aprinşi, peste care, întinzând pe sfântă, s-o ardă şi s-o chinuiască.

Făcând aceasta, deodată s-a cutremurat nu numai locul acela, ci şi toată cetatea şi, despicându-se pământul, a înghiţit pe Vultia, iubitul lui Chintian şi pe Teofil, prietenul lui - după al căror sfat Chintian făcea o faptă ca aceea. Toţi cetăţenii temându-se de cutremur au alergat în curte la Chintian, strigând să nu mai chinuiască pe nevinovata fecioară, căci pentru dânsa s-a făcut cutremurul acesta.

Chintian, temându-se de cutremur şi de tulburarea poporului, a poruncit să ducă pe sfântă în temniţă, în care intrând muceniţa şi-a ridicat mâinile spre cer şi a zis: ***"Mulţumescu-Ţi Doamne că m-ai învrednicit a pătimi pentru numele Tău cel sfânt şi luând de la mine dorul vieţii celei vremelnice, mi-ai dat răbdare. Deci, ascultându-mă, Doamne, în ceasul acesta, binevoieşte ca să las lumea aceasta şi să trec spre mila Ta cea bogată şi mare".*** Astfel rugându-se şi-a dat duhul în mâinile lui Dumnezeu.

Înştiinţându-se cetăţenii de aceasta, au venit cu sârguinţă şi luând sfântul ei trup, l-au dus cu cinste la groapă.

Atunci a venit în cetatea aceea, la cinstitul trup al muceniţei, un tânăr frumos, neştiut de nimeni, având cu sine o sută de tineri bine împodobiţi. Acela, petrecând la mormânt trupul sfintei, a pus în racla ei o tăbliţă de piatră, pe care era scris: "Minte cuvioasă, cinste lui Dumnezeu şi patriei izbăvire". O scrisoare ca aceasta punând pe capul sfintei muceniţe, îndată s-a făcut nevăzut şi tot poporul a cunoscut că erau îngerii lui Dumnezeu.

După aceasta, Chintian, voievodul, luând pe ostaşii săi, s-a dus în cetatea Panormului, ca să ia bogăţia Sfintei muceniţe Agata şi să facă toate averile ei, ale lui. Venind la râul ce le era în cale, care se numea Psemit, s-a suit în luntre cu ai săi şi trecea peste râul acela, dar caii sălbăticindu-se deodată, s-au pornit asupra lui: unul, cu dinţii i-a muşcat faţa şi i-a sluţit-o, iar altul l-a călcat în picioare şi atâta l-au chinuit, până l-au aruncat în râu. Astfel s-a înecat ticălosul,

sfârşindu-şi greu viaţa sa cea rea, iar trupul lui, mulţi căutându-l, nu l-au găsit, pentru că a pierit împreună cu sufletul.

De atunci nici unul din dregătorii împărăteşti n-a îndrăznit să supere rudeniile Sfintei Agata, iar slava ei a început a se lăţi pretutindeni şi s-a zidit o biserică pe moaştele ei, iar haina cu care umbla sfânta s-a pus pe mormântul ei, întru pomenirea smereniei sale.

S. Agata La Vetere: Sarcofago romano che contenne le reliquie

Trecând un an după sfârşitul sfintei, din muntele Etna, care era aproape de cetatea Catana, a erupt un foc mare, care, ieşind ca un râu din gura ce era în muntele acela, urla groaznic şi pietrele topindu-le ca ceara, le arunca din înălţimea muntelui, încât tot poporul Catanei era cuprins de mare frică, temându-se de pierderea cetăţii lor. Deci, au alergat la biserica Sfintei muceniţe Agata nu numai creştinii, dar şi necredincioşii, şi luând haina ei, au stat împotriva focului care se pornise asupra cetăţii şi se apărau cu acea haină de văpaia cea pierzătoare şi înfricoşătoare. Atunci, focul, ca şi cum se ruşina de haina aceea a sfintei muceniţe, s-a întors înapoi şi s-a stins. Acest lucru văzându-l poporul, cu mare bucurie a lăudat pe Dumnezeu, iar pe Sfânta muceniţă Agata a slăvit-o. Minunea aceasta a fost în luna februarie, în cinci zile,

în care sfânta a pătimit pentru Iisus Hristos, Domnul nostru, Căruia I se cuvine slava în veci. Amin.

Sfânta muceniță Agata - drumul spre sfințenie

Iubitoare de feciorie și de Dumnezeu, Sfânta Agata a stat cu tărie împotriva închinătorilor la idoli, care încercau să o facă să se lepede de credință și să păcătuiască. Dacă nu au reușit să o ademenească, au încercat apoi să o chinuie, dar Sfântul apostol Petru i-a vindecat rănile. După patru zile cât a stat întemnițată, când au vrut din nou să o tortureze, pământul s-a despicat și i-a înghițit pe cei care avuseseră această idee. Iar Sfânta Agata, rugându-se, și-a dat sufletul în mâinile Domnului, la mormântul ei făcându-se multe minuni.

***

Pe vremea când împăratul Deciu dăduse poruncă să fie uciși toți creștinii, Sfânta Agata, născută din neam bun și bogat și crescută în curăție, începuse să se pregătească pentru pătimire. Ighemonul o văzuse cât era de frumoasă și știa că este fecioară și iubitoare de Dumnezeu și nu numai că voia să o facă să se închine zeilor, dar voia să o și facă să păcătuiască.

Fiind luată de ostași și dusă în cetatea Catana, pe drum a fost părăsită de toți credincioșii care o petreceau și, rugându-se la Dumnezeu să se facă o minune în acel loc, pentru necredința lor, a crescut acolo un măslin sălbatic, fără roade.

Ajungând în cetate, a fost dusă în casa unei femei care avea rolul să o amăgească pe sfântă și să o învețe ce e dragostea trupească, dar fecioara nici nu se uita la podoabele pe care le puneau înainte și nici nu auzea vorbele lor, ci mai mult stăruia în curăție, prin lacrimile pe care le vărsa.

Atunci voievodul a poruncit să fie bătută și chinuită, încât și pieptul i-a fost tăiat cu un clește de fier și apoi a fost aruncată în temniță. Peste noapte, i s-a arătat Sfântul apostol Petru, care a vindecat-o de răni, iar străjerii, văzând lumina din celulă, au fugit.

Tânăra însă a rămas acolo, pentru judecată, iar după patru zile, găsind-o vindecată, s-au gândit să o chinuiască și mai tare și să o ardă cu cărbuni aprinși. Dar s-a făcut cutremur și s-a despicat locul acela, înghițindu-i pe doi dintre oamenii care avuseseră ideea de a o chinui astfel pe fecioară.

Fiind dusă din nou în temniță, Sfânta Agata s-a rugat să părăsească lumea aceasta, așa că sufletul ei a mers la Domnul Cel iubit, iar trupul i-a fost îngropat cu cinste, îngerii lui Dumnezeu venind pentru a-i pune piatră la mormânt.

Iar voievodul care cugetase acum să ia averea sfintei, măcar, dacă pe ea nu a reușit să o aibă, a fost omorât de calul său, în drumul spre cetate.

La un an după moartea Sfintei Agata, din muntele Etna, aproape de Catana, erupsese un foc mare care arunca pietre, iar oamenii au alergat la mormântul sfintei, pentru a-i cere ajutorul și au reușit să alunge și chiar să stingă focul, cu haina pe care o purtase sfânta.

Sinaxar - Pomenirea Sfintei muceniţe Agata

În această lună (februarie), ziua a cincea, pomenirea Sfintei muceniţe Agata.

Sfânta Agata (sau Agatia) era din cetatea Panormos din insula Sicilia. Ea strălucea prin frumuseţe trupească, prin nevinovăţie şi prin podoabă sufletească, şi era foarte bogată.

În vremea împăratului Decius a fost adusă înaintea ighemonului Cvintian iar acesta a dat-o, mai întâi unei oarecare femei necredincioase, ce se chema Afrodisia, ca să o întoarcă de la credinţa în Hristos.

Dar Agatia se ţinea tare în credinţă şi dorea mai degrabă să moară cu moarte mucenicească, decât să se lepede de Hristos. Pentru aceasta a fost rău chinuită şi fiind aruncată în temniţă, şi-a dat sufletul lui Dumnezeu.

Se zice că pe mormântul ei îngerul a adus o lespede pe care erau scrise aceste cuvinte: "Cuget cuvios, lucrând în libertate, cinste de la Dumnezeu şi patriei mântuire".

Sinaxar - Sfânta muceniță Agata - 5 februarie

https://www.trinitas.tv/sfanta-mucenita-agata-5-februarie/

***

Născută în prima jumătate a celui de-al treilea secol în sânul unei ilustre și nobile familii din Catania, Italia, Sfânta Agata a rămas neuitată pentru cea de-a doua, și mai importantă, naștere a sa, anume moartea martirică pentru Hristos.

Creștină într-o perioadă în care a fi creștin era foarte primejdios, trăiește o viață curată, dedicată credinței sale, și își făgăduiește păstrarea fecioriei pentru Hristos.

Atunci când împăratul roman Deciu declanșează persecutarea creștinilor, sub guvernatorul local Quintian, fecioara Agata este arestată.

Moartea sa a fost însoțită de chinuri cumplite prin care se încerca zdrobirea voinței Agatei de a rămâne neclintit fidelă Mântuitorului Hristos. Calmă și serenă în suferințe înfuriază și mai mult pe prigonitori. A trecut la Domnul în ziua de 5 februarie 251.

Chiar în anul următor morții sale face o minune în Catania, localitatea unde se aflau sfintele sale moaște, și izbăvește pe locuitorii cetății, păgâni și creștini deopotrivă, de efectele unei erupții a vulcanului Etna. Aceasta și alte minuni au făcut ca Sfânta Agata să rămână în amintirea credincioșilor de-a lungul istoriei ca o ocrotitoare împotriva cutremurului și a focului.

Sfintele moaște au stat o perioadă și la Constantinopol între 1040 și 1126, an în care s-au întors în Catania.

Cunoaștem dialogul dintre mucenița Agata și guvernatorul Quintian.
- Ce condiție ai?, a întrebat-o acesta.
- Eu sunt liberă și nobilă din naștere, și asta o arată neamul meu.
- Dacă ești liberă și nobilă de ce duci viața de jos a unei sclave?
- Eu sunt roaba lui Hristos și de aceea duc viață umilă.
- Dacă erai liberă și nobilă cu adevărat, nu te-ai umili până într-acolo încât să te numești roabă.
- Adevărata noblețe stă în a fi robii lui Hristos, a răspuns fecioara.

De numele Sfintei Agata, pe noi românii, ne leagă și o minune care s-a întâmplat în anul 1713.

În această zi, Sfântul mitropolit al Țării Românești Antim Ivireanul, prin descoperire dumnezeiască hotărăște zidirea Bisericii Mânăstirii Antim din București. Acest lucru este amintit în testamentul său în care citim: „La februarie, în cinci zile, în ziua Sfintei mucenițe Agata, să se îmbrace o fată săracă cu ie, rochie, cizme și brâu și să i se dea și 30 bani, pentru că în ziua pomenirii sale, prin dumnezeiască descoperire, am hotărât să zidim biserica.”

Sfânta muceniță Agata este cunoscută și cinstită în întreaga lume creștină. Această neclintită mărturisitoare a credinței în Hristos, ne rămâne și nouă model și îndemn de a ne trăi cu fermitate convingerile creștine.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta muceniţă Agata

Sfânta muceniţă Agata (†251) era din cetatea Siciliei ce se chema Panorm (Palermo). Fiind ea fecioară, de neam ales şi plină de averi pământeşti, era strălucită şi cu frumuseţea trupului, iar dragostea pentru Hristos era podoaba sufletului ei. În acea vreme, împăratul Deciu a dat poruncă să fie prigoniţi şi ucişi toţi creştinii.

Cvintilian, conducătorul Siciliei, auzind că Agata este creştină, cuprins fiind de gânduri necurate, a poruncit să fie adusă la judecata lui, în cetatea Catania. Iar ea, pe drum, între ostaşi, nu înceta a-L ruga pe Dumnezeu să o întărească ca să-şi mărturisească fără temere credinţa sa.

Ajungând acolo, Sfânta Agata a fost dusă în casa unei femei necredincioase, Afrodisia, pentru ca aceasta s-o întoarcă de la Hristos spre dragostea lumească. Însă fericita Agata, ţinându-se tare în credinţă, dorea să moară mai bine de mucenicească moarte decât să se lepede de Hristos.

Drept aceea, a fost adusă înaintea lui Cvintilian şi înaintea tuturor fericita Agata a mărturisit cu mult curaj pe Iisus Hristos Domnul.

Atunci, Cvintilian a poruncit să i se taie sânii, dar noaptea Dumnezeu a vindecat-o în temniţă. Acolo fiind, i s-a arătat Sfintei Agata, Sfântul apostol Petru. Deci, au scos-o iarăşi la judecată şi, rămânând statornică în credinţă, au târât-o pe cioburi ascuţite şi au ars-o cu cărbuni aprinşi. După acestea, aruncată fiind în temniţă, şi-a dat sufletul în mâinile Domnului.

Iulian Dumitraşcu - Sfintele muceniţe Agata şi Teodula

1. Sfânta Agata s-a născut în cetatea Panorm (astăzi Palermo) din Sicilia. Fiind ea fecioară de neam ales şi bogată de averi pământeşti, era strălucită şi cu frumuseţea trupului, iar dragostea pentru Hristos era podoaba sufletului ei.

În acea vreme, împărăţind păgânul Deciu (249-251), iar Cvintilian fiind pus dregător al Siciliei, a ieşit păgânească poruncă pentru prigonirea şi uciderea creştinilor. Şi dregătorul, auzind de această fecioară că este creştină, cuprins de gânduri necurate, a poruncit să fie adusă la judecata lui, în cetatea Catania. Iar ea, pe drum, între ostaşi, nu înceta a-L ruga pe Hristos să o întărească să-şi mărturisească fără temere credinţa.

Deci, intrând în Catania, a poruncit dregătorul să o ducă în casa unei femei necredincioase, anume Afrodisia, ca să o despartă de credinţa în Hristos şi să o întoarcă spre dragostea lumească. Dar ea, ţinându-se tare în credinţă, dorea să moară mai bine de moarte mucenicească, decât să se lepede de Hristos.

Drept aceea, a fost dusă înaintea lui Cvintilian şi, mărturisind ea pe Hristos, dregătorul a poruncit, după alte chinuri, să i se taie amândoi sânii. Dar a vindecat-o noaptea Dumnezeu în închisoare prin arătarea Sfântului apostol Petru.

Deci, au scos-o iarăşi la judecată şi, rămânând statornică în credinţă, au târât-o pe cioburi ascuţite şi au ars-o cu cărbuni aprinşi. După acestea, aruncată fiind în temniţă, şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, la 5 februarie în anul 251.

Creştinii au îngropat trupul ei cu mare cinste, iar la prohodirea ei un înger în chip de tânăr a pus în racla sfintei o tăbliţă de piatră, apoi s-a făcut nevăzut. Pe tăbliţă scria: „Minte cuvioasă, cinste de la Dumnezeu şi izbăvire patriei”. Multe minuni s-au făcut apoi prin cinstitele ei moaşte.

În secolul al XI-lea sfintele moaşte au fost mutate la Constantinopol, de unde au fost readuse în Sicilia de către cruciaţi, în anul 1204.

Capul sfintei se păstrează astăzi la Mănăstirea Sfântul Pavel din Muntele Athos, iar celelalte părţi în Catania (Italia), unde până astăzi ziua de 5 februarie este sărbătorită în chip strălucit.

2. Sfânta muceniță Teodula - A pătimit în anul 304, în timpul persecuțiilor împotriva creștinilor, declanșate de împărații Dioclețian și Maximian, în orașul Anazarvei din Cilicia (Asia Mică), din porunca lui Pelaghie, un slujitor împărătesc. Acesta urmărea creștinii și îi obliga să jertfească idolilor.

Sfânta Teodula a mărturisit pe Mântuitorul Iisus Hristos cu bărbăție. A fost supusă la multe suplicii.

Cum judecătorul insista ca Teodula să jertfească zeilor, sfânta a întrebat: „Unde sunt zeii tăi?”.

Dusă în templul lui Adrian ca să le vadă chipul, Sfânta Teodula s-a rugat lui Dumnezeu și suflând asupra idolului, a căzut în bucăți de pe locul unde era amplasat.

Atunci, împăratul a poruncit lui Eladie, mai marele închisorilor să meargă la fața locului în Anazarv și să cerceteze.

Văzând că Sfânta Teodula rezista chinurilor la care era supusă, Eladie a luat-o în casa în care stătea, crezând că o va convinge prin vorbe bune. Consecința a fost că Eladie și Boitos, un călău, s-au creștinat și mărturisind pe Iisus Hristos au fost martirizați.

În cele din urmă și Sfânta muceniță Teodula a primit cununa muceniciei împreună cu alți creștini.

Proloage - Pomenirea Sfintei muceniţe Agata (†251)

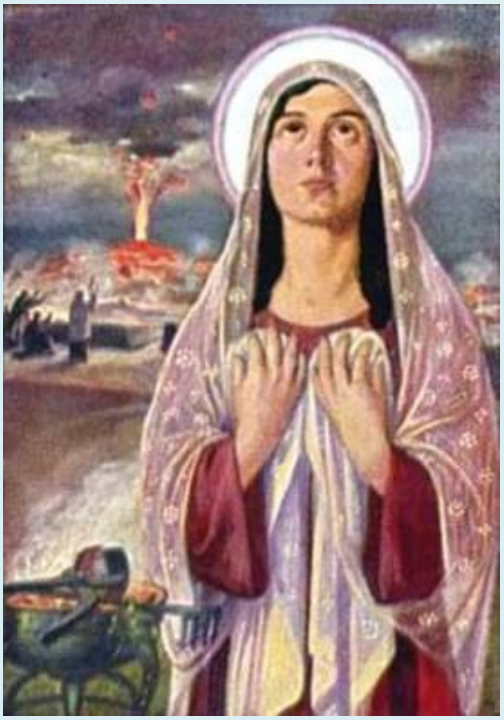

Luna februarie în 5 zile: Pomenirea Sfintei muceniţe Agata (†251)

Această Sfântă a fost dintr-o cetate a Siciliei, ce se chema Palermo, fecioară de neam ales şi plină de averi pământeşti şi era strălucită cu frumuseţea trupului, iar dragostea lui Hristos era podoaba sufletului ei.

Deci, împărăţind păgânul Decius, iar Quintilian, fiind pus de dânsul conducător ai Siciliei, a ieşit păgânească poruncă pentru prigonirea şi uciderea creştinilor. Şi conducătorul auzind de această fecioară, că este creştină, cuprins de gânduri necurate, a poruncit să fie adusă la judecata lui, în cetatea Catania. Iar ea, pe drum, între ostaşi, nu înceta a-l ruga pe Hristos să o întărească, să-şi mărturisească credinţa sa.

Deci, intrând în Catania, a poruncit dregătorul să o ducă în casa unei femei necredincioase, anume Afrodizia, ca să o despartă de credinţa în Hristos şi să o întoarcă spre dragostea lumească. Dar ea, ţinându-se tare în credinţă, dorea să moară mai bine, de mucenicească moarte decât să se lepede de Hristos. Drept aceea, a fost dusă înaintea lui Quintilian şi mărturisind ea pe Hristos, dregătorul porunci, după alte chinuri, să i se taie amândoi sânii, cu toate că îl mustra Sfânta, zicând: ***"Nu te sfieşti, călăule, a tăia piept de femeie, pe care şi ţi l-ai supt la maica ta ?"***

Sfânta muceniţă Agata - miniatură din Menologhionul lui Vasile al II-lea Macedoneanul

Dar a vindecat-o noaptea Dumnezeu, în temniţă prin arătarea Sfântului apostol Petru.

Deci, au scos-o, iarăşi, la judecată şi, rămânând statornica în credinţă, au târât-o pe cioburi ascuţite şi au ars-o cu cărbuni aprinşi. Şi aşa, aruncată fiind în temniţă, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Altare di Sant'Agata al carcere

Cella del carcere di Sant'Agata

Întru această zi, cuvânt din Pateric

Şezând oarecând ava Arsenie în Canop, a venit de la Roma o fecioară de la curtea împărătească foarte bogată fiind şi temătoare de Dumnezeu, vrând să-l vadă pe el. Şi a primit-o pe ea Teofil, arhiepiscopul Alexandriei şi l-a rugat pe el, să-l înduplece pe stareţ, să o primească pe ea.

Apoi, ducându-se, arhiepiscopul a rugat pe stareţ, grăind: "A venit o fecioară din Roma, spunând că este de neam de la curte şi voieşte să te vadă".

Iar stareţul n-a voit s-o primească pe ea. Iar, după ce i-a spus ei aceasta, îndată a poruncit să pună şaua pe asină, zicând: "Cred lui Dumnezeu că-l voi vedea pe el, că sunt şi în cetatea noastră destui oameni, dar eu prooroc am venit să văd."

Iar după ce a venit aproape de chilia stareţului, după purtarea de grijă a lui Dumnezeu, acela era în afara chiliei şi, văzându-l, acea fecioară a căzut la picioarele lui.

Iar el a ridicat-o cu mânie zicându-i: "Dacă voieşti să-mi vezi faţa, vezi-o acum". Iar ea, de ruşine, n-a căutat la faţa lui.

Şi i-a zis ei stareţul: "Au n-ai auzit de faptele mele, încă mai voieşti să le şi vezi pe acestea ? Şi cum ai îndrăznit să faci atâta cale pe mare ? Au nu ştii că femeie

eşti ? Şi nu ţi se cade a ieşi singură ? Sau, încă, după ce te vei duce la Roma, vei spune şi la altele că ai văzut pe Arsenie, drum de femei făcând pe mare, ca să vină la mine ?"

Iar ea a zis: "De va voi Dumnezeu să mă duc, nu voi îndrepta pe nimeni să vie aici, ci te roagă pentru mine".

Apoi el, răspunzând, i-a zis: "Mă voi ruga lui Dumnezeu, ca să piară şi pomenirea ta din inima mea."

Deci, auzind aceasta a ieşit scârbită şi tulburată cu mintea. Iar, după ce a mers ea în cetate, îndată, de mare supărare, a căzut bolnavă.

Şi i-a spus arhiepiscopului că-i bolnavă. Deci el, venind la dânsa, o ruga să-i spună care este boala ei.

Iar ea i-a zis lui: "Bine era de n-aş mai fi venit eu aici. Că am zis stareţului: "Pomeneşte-mă, părinte".

Iar el mi-a zis mie: "Mă voi ruga lui Dumnezeu ca să piară şi pomenirea ta din inima mea şi, iată, eu mor de supărare".

Deci, i-a zis ei arhiepiscopul: "Au nu ştii că femeie eşti, iar vrăjmaşul prin femei face război sfinţilor ? Pentru aceasta, într-acest chip ţi-a grăit ţie stareţul însă, pentru suflelul tău se roagă pururea".

Apoi aşa i s-au mângâiat gândurile sale şi s-a dus cu mare bucurie la casa ei.

Întru această zi, cuvânt de învăţătură al Sfântului Efrem, despre nevoinţa călugărească.

Fraţilor, nevoiţi-vă ca nişte ostaşi împărăteşti, până ce aveţi vreme, aceasta ştiind-o că, pentru cununa cea nestricăcioasă, ni s-a pus nouă nevoinţa, spre curăţirea păcatelor şi spre viaţa cea veşnică. Faceţi-vă, dar, curată mintea cea întreagă, în toate faptele voastre, căci ea este maica ascultării. Încă să lepădaţi de la voi împuţinarea şi moleşirea sufletului şi să vă îmbrăcaţi cu credinţa cea curată, ca, văzând Domnul silinţa sufletelor voastre, să vă întărească pe voi cu toate faptele cele bune.

Să urâţi, pentru Domnul, lenevirea cea rea, cu toată puterea, precum şi năravul cel rău şi vrajba, aşa precum aţi lăsat pe părinţii voştri trupeşti, prietenii şi averile, că, dacă, de la început vă veţi slăbi cu gândul, apoi osteneală veţi avea şi pagubă. De s-ar întâmpla nouă ceva rău, să nu cârtim, pentru Domnul, că, cela

ce cârteşte pagubă îşi face lui, căci, după a sa înţelegere lucrează, şi nu după scopul duhovnicesc.

Deci, tu, înţelept fiind, să nu urăşti pe fraţii cei mai slabi, nici să nu râvneşti la cei ce vieţuiesc fără de frică lui Dumnezeu. Şi iarăşi zic: "Să nu urăşti pe fratele tău, că poate, vreo patimă, pe care tu nu o ştii, l-a împresurat pe el, şi, pentru aceasta, a ajuns la neputinţă. Ci, mai vârtos se cade, a-l milui şi a te ruga pentru el, măcar de te-a şi supărat cu nemilostivirea sa, iar tu, te nevoieşte bine.

Cunoaşte, iubitule, pe cele nestricăcioase şi aminteşte-ţi de văpaia cea veşnică care va arde pe cei păcătoşi. Să plângi, că ai greşit, încă şi pentru mine, păcătosul, să plângi, pentru ca iertare de păcate să ne dăruiască Domnul, a Căruia este slava, acum şi pururea şi-n vecii vecilor. Amin !"

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei muceniţe Agata

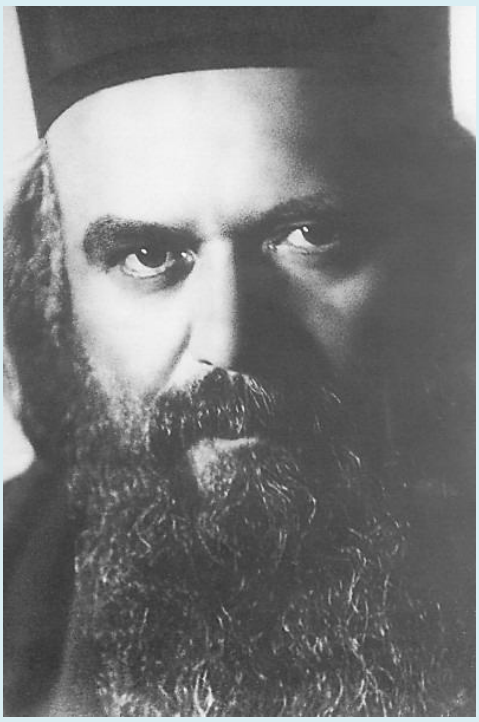

Agata, această slăvită fecioară muceniţă a lui Hristos s-a născut în oraşul sicilian Palermo din părinţi nobili şi bogaţi. Când împăratul Decius a pornit prigoanele contra creştinilor, Sfânta Agata a fost arestată şi adusă la judecată înaintea jude - cătorului Quintian. Acesta, văzând-o pe Agata frumoasă, a dorit-o de soţie.

Când i-a făcut cunoscută dorinţa lui, Agata i-a răspuns că ea deja este mireasa lui Hristos şi nu-I poate fi necredincioasă Mirelui ei.

Quintian a supus-o atunci la torturi sângeroase. Agata a fost umilită, biciuită, le-gată de un copac şi flagelată până ce din ea curgeau râuri de sânge.

Judecătorul încerca în acest timp să o facă să se lepede de Hristos, promiţându-i eliberarea din aceste chinuri.

Dar mireasa lui Hristos răspundea: ***„Aceste chinuri îmi sunt mie foarte folo-sitoare; de vreme ce nici grâul nu poate fi strâns în grânar până ce nu este bătut şi curăţat de pleavă aşa nici sufletul meu nu va putea intra în Rai până când nu este smerit de chinuri."***

Apoi judecătorul a poruncit ca fecioarei să i se taie sânii şi să fie aruncată în închisoare.

Sfântul apostol Petru a apărut înaintea Agatei în temniţă şi a vindecat-o pe ea desăvârşit, făcând-o sănătoasă şi întreagă cu trupul.

Şi din nou a fost torturată Agata şi din nou aruncată în temniţă unde şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu în anul 251 după Hristos, în oraşul Catania, în timpul împărăţiei lui Decius.

După uciderea ei torţionarul Quintian a plecat la Palermo ca să uzurpe averile şi domeniile Agatei. Dar pe drum calul lui şi caii însoţitorilor lui s-au sălbăticit fără putinţă de stăpânire. Pe Quintian calul lui 1-a muşcat de faţă, 1-a trântit la pământ şi 1-a omorât călcându-1 cu copitele.

Grabnică a fost pedeapsa lui Dumnezeu asupra lui, din cauza sălbăticiei cu care a schingiuit-o pe Sfânta Agata.

Cântare de laudă la Sfânta Agata şi la Sfânta Teodula

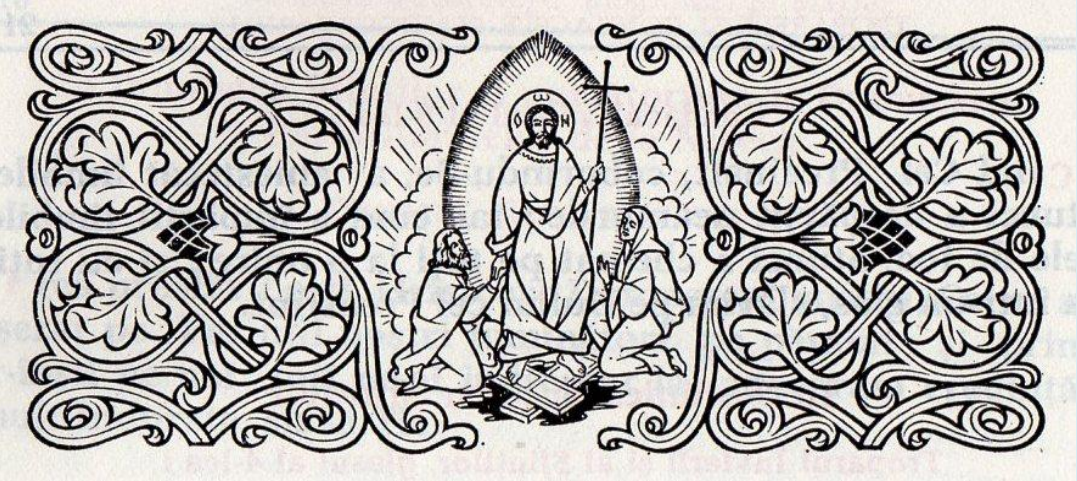

Întunecoasă este temniţa, luminoasă muceniţa,
Sfânta Agata străluceşte în întuneric.

De partea cealaltă a curţilor,
inundat de lumină stă chinuitorul, negru de ură,
Noi chinuri născocind pentru fecioara Agata.

Pe sine însuşi se chinuie cu ăst cuget,
El este un întuneric în mijlocul luminii.

Căci celui logodit cu Hristos
temniţa îi este luminoasă,
Iar urâtorului de dreptate,
palatul îi este tartar.
Întunecoasă este temniţa,
luminoasă muceniţa.

Sfânta Teodula, auzind de Hristos,
Pe El L-a urmat, porumbiţă curată.

Pentru Hristos,
gloata a împins-o în întuneric,
Dar Teodula stă cu bucurie,
fără teamă de nimeni.

Când urâtorii ei, plini de răutate,
Chinuiţi de ură şed în palate bogate
Numai la rău cugetând; lor totul le este chin,
Lipsă şi nemulţumire, căci ei pe Hristos nu-L cunosc

Iar toate tainele vieţii ei strâmb le citesc.

Sfânta muceniţă Agata, Italia (5 februarie)

Aceasta a trăit în vremea rău credinciosului Deciu, fiind de neam bun şi împodobită cu o aleasă frumuseţe şi cu petrecerea în feciorie şi în toată buna cuviinţă. Dând împăratul Deciu poruncă aprigă ca în toate ţările creştinii să fie ucişi. În această vreme, ighemon Chintian, aflând de frumuseţea, bunul neam şi bogăţia Sfintei Agata, cuprins de gând necurat, o chemă la dânsul.

Aflând de chemarea sa la ighemon intră în cămara sa şi spălându-şi faţa cu lacrimi fierbinţi, se rugă:

- Doamne, Iisuse Hristoase, tu ştii inima şi voinţa sufletului meu, credinţa şi dragostea mea către Tine. Tu să-mi fii mie povăţuitor şi ajutor asupra vrăjmaşului pe care, prin Tine, Dumnezeul meu, l-am călcat şi l-am omorât, iar acum, Stăpâne, mă rog Ţie să nu laşi pe acest om rău, robul diavolilor, să-mi întineze trupul, întru care cu bucurie şi cu cinste am vieţuit până acum. Grăbeşte şi Te sârguieşte ca să biruieşti pe diavol şi pe Chintian, sluga lui, ca să nu zică: unde este Dumnezeul ei? Primeşte ca jertfă şi prinos lacrimile mele întru miros de bună mireasmă, că Tu, eşti Dumnezeu şi Ţie Ţi se cuvine slava în veci. Amin.

Ighemonul porunci să fie dusă în casa unei femei bogate care avea 5 tinere, pentru ca prin înşelătoare cuvinte şi obiceiuri să îi schimbe mintea către dragostea trupească şi să o îndemne să aducă jertfă idolilor.

Văzând femeia inima Sfintei Agata nebiruită, merse la ighemon şi îi spuse:

- Mai lesne este a înmuia piatra şi a preface fierul în plumb topit, decât a îndupleca pe fecioara aceea şi a o întoarce de la Hristosul ei.

Auzind aceasta, Chintian porunci că fie adusă dinaintea lui şi o cercetă încercând a o îndupleca în ziua aceea şi a doua zi şi mâniat peste măsură porunci chinuitorilor să îi rupă pieptul şi să-l taie cu cleşti de fier.

Făcându-se aceasta, Sfânta Agata spuse:
- Nedumnezeitule şi fără de omenire prigonitorule, nu te ruşinezi a tăia pieptul de femeie pe care şi tu singur ai supt la maica ta? Însă altceva am în sufletul meu pe care tu nu poţi să te atingi, căci este sfinţit lui Dumnezeu din tinereţile mele.

După aceasta, fiind aruncată în temniţă, la miezul nopţii i se arătă Sfântul apostol Petru şi o tămădui şi întreaga celulă se umplu de lumină care zăbovi până dimineaţă.

Văzând Chintian că fecioara a fost tămăduită, mai tare se sălbătici şi porunci să se aştearnă pe pământ hârburi ascuţite şi cuie aprinse în foc şi să toarne cărbuni aprinşi peste care să o întindă pe sfânta fecioară. Făcând aceasta, în clipa aceea pământul se cutremură şi înghiţi pe doi prieteni apropiaţi ai lui Chintian, iar poporul cuprins de frică ceru să înceteze chinurile Sfintei Agata.

Temându-se de cutremur şi de popor, Chintian ceru să fie dusă în temniţă. Acolo muceniţa Domnului se rugă să plece la cele de Sus chiar în acel ceas, iar Dumnezeu împlini cererea roabei sale.

Aflând cetăţenii de plecarea la Domnul a Sfintei Agata veniră cu sârguinţă şi luară cinstitul ei trup. Atunci veni un tânăr frumos, neştiut de nimeni, însoţit de 100 de tineri bine împodobiţi, şi petrecând la mormânt trupul sfintei puse în racla ei o tăbliţă de piatră pe care era scris ***„Minte cuvioasă, cinste lui Dumnezeu şi patriei izbăvire”***, şi îndată se făcură nevăzuţi.

Iar ighemonul Chintian muri cu moarte cumplită, fiind lovit şi strivit de caii sălbăticiţi asupra lui până îl aruncară în apa râului.

De atunci slava sfintei muceniţe nu conteni să împânzească pământul, căci multe şi mari minuni săvârşea şi continuă a săvârşi necurmat celor ce se roagă ei cu credinţă.

***

Sfânta Agata este socotită ocrotitoarea celor sărmani, pricină pentru care Sfântul ierarh Antim Ivireanul, el însuşi iubitor de săraci, a cerut să fie pusă pe peretele bisericii Mănăstirii Antim, ca mare izbăvitoare şi ocrotitoare a celor sărmani.

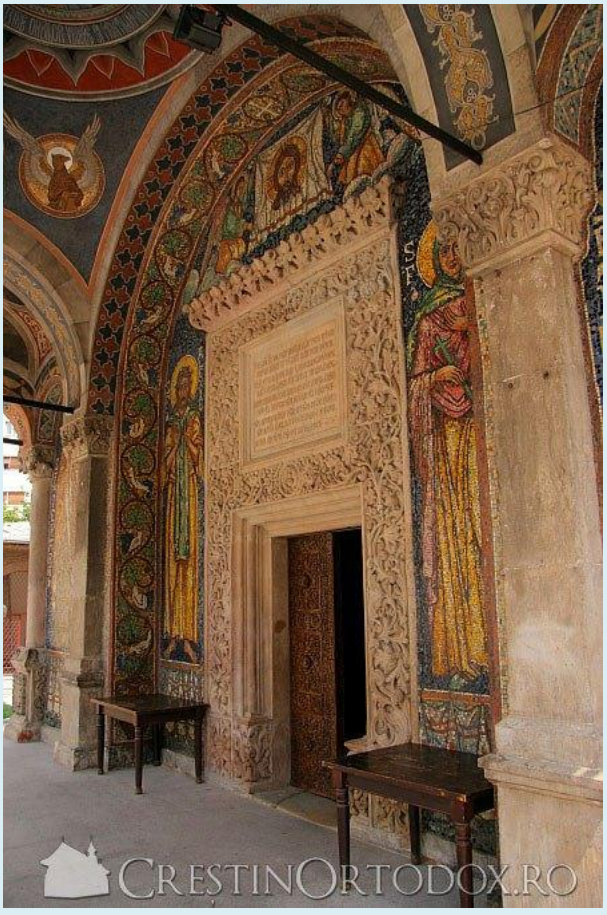

Sfânta muceniţă Agata şi Sfântul ierarh Antim al Nicomidiei [mozaic]

El însuşi a avut-o ocrotitoare întreaga viaţă, căci de fiecare dată când i se ruga primea grabnic ajutor.

Agata, floarea şi lauda luminată şi înveselitoare a dumnezeieştilor mucenici, răutatea sufletului meu tămăduind, împodobeşte-l, muceniţă. *(Din Canonul Sfintei ce se citeşte la Utrenie)*

Învrednicindu-te a locui în veci întru veselie, şi întru bucurie, roagă-te, Agata, să se lumineze cu mărirea ta cea de nespus, cei ce te cinstesc, şi să se desfăteze de viaţa cea nepieritoare. *(Din Canonul Sfintei ce se citeşte la Utrenie)*

Ajută-mi, muceniţă, purtătoare de biruinţă, curată, ca Hristos, Judecătorul tuturor să-mi fie milostiv, cu rugăciunile tale, rogu-mă, prea cinstită. Şi nu înceta rugând pururea pe Cel milostiv să curăţească mulţimea greşalelor mele, ceea ce eşti podoaba mucenicilor. *(Din Canonul Sfintei ce se citeşte la Utrenie)*

Agata cea cu nume mare, mireasă a lui Hristos nestricată, frumuseţe dumnezeiască pusă de o parte şi muceniţă împodobită, fă pomenire de cei ce te cinstesc cu credinţă, fecioară înfrumuseţată ca să afle dezlegare de păcate cei ce săvârşesc cu bucurie sfântă pomenirea ta. *(Din Canonul Sfintei ce se citeşte la Utrenie)*

Moaştele Sfintei muceniţe Agata se află la Mănăstirea Bistriţa, judeţul Neamţ alături de alte sfinte moaşte: Sfântul apostol Bartolomeu, Sfântul Pantelimon, Sfinţii mucenici Cosma şi Damian, Sfântul apostol Pavel, Sfântul mucenic Mina, Sfântul Teodor Stratilat.

Sf.Apostol Pavel
Sf.M.M.Mina
Sf.M.Damian
Sf.Apostol Bartolomeu
Sf.Teodor Stratula
Sf.M.Pantelimon
Sf.M.Cozma
Sf.Maica Agata

Sfânta Agata (5 februarie)

Cinstirea în cadrul liturghiei a Sfintei Agata a început, probabil nu mult după moartea ei de martiră;

În secolul al V-lea, Papa Simacus i-a dedicat o bazilică în Roma, pe Calea Aurelia; un veac mai târziu, numele ei apare în Canonul Roman al liturghiei, introdus, se pare de Papa Grigore cel mare.

Despre viaţa acestei martire, foarte populară în Italia de sud, îndeosebi în Sicilia, avem puţine elemente istorice sigure. Între altele, este sigur locul naşterii: Catania, deşi multă vreme această onoare a fost reclamată de oraşul Palermo. Aşa se face că, în amândouă provinciile, numele de Agata este mai des întâlnit în onomastica locală. Izvoarele istorice sunt de acord şi în ceea ce priveşte data naşterii. Toate celelalte amănunte provin din izvoare nu întru totul vrednice de crezare, deşi în esenţă au un sâmbure de adevăr, după cum este drept să gândim despre toate tradiţiile populare.

Din aceste istorisiri aflăm că tânăra martiră din Catania făcea parte dintr-o familie nobilă şi bogată. Bogăţiile sale, precum şi extraordinara sa frumuseţe au atras atenţia consulului Quintian, care a cerut-o de soţie. Dar Agata îşi dăruise viaţa unui alt soţ: Hristos.

Consulul, hotărât să-şi ducă planul la îndeplinire, nu şi-a pierdut curajul a alergat chiar la serviciile unei renumite femei uşuratice, cu numele semnificativ de Afrodisia. Aceasta, luând cu ea toate băuturile fermecate pe care mentalitatea populară le considera sigure în aranjarea cununiilor, a încercat totul pentru a o face pe Agata să se îndrăgostească de cel care-i cerea mâna. Dar, curând, Afrodisia a trebuit să se declare învinsă de credinţa şi puritatea Agatei.

Quintian nu s-a resemnat în urma acestei noi înfrângeri. De la iubire a trecut la ură (pasul este mic) şi a încercat să o înspăimânte pe tânăra fată cu ameninţări, care însă nu i-au schimbat gândurile. Dată pe mâna călăilor, Agata a fost supusă unor groaznice torturi, istorisite cu deosebit realism de tradiţiile populare.

Quintian, în furia lui, a dat ordin să fie torturaţi şi sânii fragedei copile, care a răspuns cu celebra exclamaţie: „Tiran nemilos, nu te ruşinezi să torturezi la o femeie acel sân de la care ai supt viaţa, atunci când erai copil?".

În cele din urmă, deoarece nu a răspuns dorinţelor pretendentului, a fost aruncată pe cărbuni aprinşi.

Se spune că, în acel moment, a început un cutremur; Quintian, înspăimântat, a dat ordin ca Agata să fie aruncată în închisoare, unde şi-a sfârşit viaţa în jurul anului 250.

Sfânta Agata este invocată de către oraşul care i-a dat naştere, ca apărătoare împotriva lavei incandescente a vulcanului Etna, a cărui erupţie ar fi încetat la invocarea numelui Agatei, chiar în anul următor morţii sale sfinte.

În mod obişnuit, numele Agata este pus în legătură cu piatra semipreţioasă, dură şi diferit colorată, care poartă acelaşi nume. Această piatră semipreţioasă şi-a primit numele de la râul Agate, pe malul căruia se găsea din abundenţă.

Prenumele Agata vine, de fapt, din limba greacă, din forma feminină a adjectivului agathos = bun; agathé = bună; probabil că în depărtare este o rădăcină mai veche indo-europeană ce s-a păstrat în cuvântul german gut şi cuvântul englez good, amândouă însemnând: bun.

Este interesant de reţinut că, pentru popoarele germanice, însăşi divinitatea este exprimată printr-un nume legat de aceeaşi rădăcină. Gott = Dumnezeu. În timp ce cultura greacă şi latină au considerat că divinitatea poate fi exprimată mai apropiat prin noţiunea de lumină: „Deus = Dumnezeu, are rădăcină comună cu dies = ziuă, lumină, limpezime, adevăr curat", popoarele germanice şi slave s-au oprit de preferinţă asupra bunătăţii, ca însuşire mai de înţeles pentru noi. Este, de fapt, şi însuşirea pe care Hristos Mântuitorul nostru a propus-o ca model atunci când ne-a poruncit: „Fiţi desăvârşiţi precum şi Tatăl vostru ceresc desăvârşit este".

Iisus se gândea şi ne recomanda ca model bunătatea nesfârşită, darnică, iertătoare, purtătoare de grijă a lui Dumnezeu.

Numele Agata = fiinţă bună, cu forma pentru bărbaţi: Agathon = om bun, au fost îndrăgite de creştini, pentru că amintesc de bunătatea nesfârşită a lui Dumnezeu şi ne îndeamnă la o permanentă străduinţă de a ne oferi sufletele să se împărtăşească din această bunătate.

Sfânta Agata a simţit şi a dovedit adevărul rostit de psalmist: „Gustaţi şi vedeţi cât de bun este Domnul".

Sfânta Agata, fecioară martiră

"(Fecioara) este, prin însăşi existenţa ei, martora unui echilibru pe care creştinismul l-a restabilit: egalitatea dintre bărbat şi femeie. Căci dacă feciorelnicul este deja mare lucru, în fecioară frumuseţea este dublată, întrucât femeia este înclinată în mod natural să se sprijine pe bărbat. Aşa cum floarea, chiar de la început, este tăiată şi oferită pe altar, fecioara cântă măreţia sufletului uman făcut pentru cer, acel cer în care noi vom fi nu atât ca bărbat şi femeie, ci ca îngeri".

Dacă aceasta este adevărat şi astăzi, când fecioarele sunt apreciate mai mult pentru operele sociale decât pentru mărturia evanghelică, cu atât mai mult era în primele timpuri ale creştinismului, când, prin noul lor stil de viaţă, erau o erupţie a divinului în mijlocul unei lumi aflate în descompunere.

Nu avem multe informaţii sigure din punct de vedere istoric despre Sfânta Agata. Ea s-a născut la Catania (de asemenea, Palermo se consideră locul ei de naştere) dintr-o familie nobilă şi tot aici a fost martirizată, la data de 5 februarie a anului 250, în timpul persecuţiei lui Decius. Cât priveşte restul, avem numai cele trei texte de la jumătatea secolului al V-lea, două greceşti şi unul latin, la rândul lor, avându-şi, probabil, originea într-un text mai vechi, care s-a pierdut.

Relatarea tradiţiei

Conform tradiţiei, Agata, nume grec ce înseamnă “bunătate”, i s-a consacrat lui Dumnezeu încă de copilă şi a refuzat de mai multe ori oferta de căsătorie. De ea însă se îndrăgosteşte Quintian, guvernatorul cetăţii, şi acesta îşi pune în mişcare toate resursele pentru a o convinge să se căsătorească, dar nu reuşeşte.

A recurs atunci la alte mijloace, arestând-o pe Agata pentru că era creştină şi constrângând-o să trăiască alături de o magiciană care trebuia să o convingă să cedeze în faţa voinţei guvernatorului. Dar şi această tentativă a eşuat. Agata rămânea fermă în hotărârea ei şi afirma cu tărie că niciodată nu va ceda dorinţelor acelui bărbat. Quintian a hotărât atunci să o aducă în faţa tribunalului.

Dialogul, relatat de passio, deşi nu este istoric literă cu literă, reflectă gândul comun prezent între creştinii primelor veacuri şi are chiar şi o oarecare frumuseţe literară.

Judecătorul îi spune: “Care este condiţia ta?”

Agata îi răspunde: ***“Sunt liberă şi nobilă din naştere, cum o dovedesc toate rudele mele”.***

“Dacă eşti liberă şi nobilă, de ce duci o viaţă de sclav?”

“Eu sunt sclava lui Hristos şi numai pentru aceasta accept condiţia de sclavă”.

“Dacă tu ai fi cu adevărat liberă şi nobilă, nu te-ai umili până la a lua titlul de sclavă”.

“A fi sclav al lui Hristos este nobleţea supremă”.

Acesta a fost primul interogatoriu, deoarece Quintian a voit să tragă de timp în speranţa secretă că o va face să mai reflecteze.

Câteva zile mai târziu, a chemat-o din nou şi văzând că nimic nu se schimbase, a hotărât ca ea să fie torturată. A fost întinsă pe un cavalet şi biciuită. Dar nici în timpul chinurilor atroce ea nu a voit să-l renege pe Mirele ei.

Orbit de furie, guvernatorul a ordonat să-i fie smulşi sânii.

Atunci tânăra i-a adresat aceste cuvinte de foc: ***"Tiran nemilos, nu te ruşinezi să mutilezi astfel o femeie? Şi tu ai supt la sân atunci când ai fost copil".***

Mutilată în felul acesta, ea a fost dusă din nou în carceră, dar în timpul nopţii i-a apărut un bărbat - era Sfântul Petru - şi a vindecat-o.

"Cine eşti tu, - l-a întrebat Agata - ***că ai venit până aici ca să-mi vindeci rănile?"***

El i-a răspuns: "Nu te teme, fiică, deoarece eu sunt apostolul Domnului tău".

Şi ea, deschizându-şi atunci braţele şi îndreptându-şi privirea spre cer, s-a rugat astfel: ***"Doamne Iisuse Hristoase, bunule învăţător, îţi mulţumesc că m-ai ajutat să învinge chinurile călăilor; porunceşte ca eu să ajung fericită în gloria ta nepieritoare".***

Întorcându-se vindecată la tribunal, Quintian nu ştia dacă trebuie să se bucure văzând-o încă aşa de frumoasă sau să se umple de furie datorită seninătăţii şi hotărârii ce se citeau pe chipul ei. A încercat cu cele bune, promiţându-i bună-stare pământească şi multe onoruri, dar când a văzut că orice propunere a sa cădea în dispreţ, s-a decis să distrugă ceea ce nu putea să obţină. A hotărât ca trupu-i gol să fie aşezat şi rostogolit pe cărbuni aprinşi.

Agata nu se plângea, ca şi cum ar fi intrat deja în glorie, lăsându-şi acolo cele la care renunţase, dar între timp un cutremur a cuprins oraşul şi prăbuşirea unei aripi a edificiului a îngropat doi dintre călăi. Toţi au luat-o care încotro, în timp ce creştinii adunau trupul martirei şi îl depuneau într-un sarcofag nou, pentru a-i cinsti fecioria.

În oraş nu se mai vorbea despre altceva, şi chiar necreştinii blestemau cruzimea lui Quintian şi reflectau asupra puterii supraomeneşti a creştinismului, care dădea atâta forţă până şi unor copile atât de fragile.

În anul următor, Muntele Etna şi-a deschis cu violenţă gura de foc, lansând ameninţător un fluviu de lavă spre cetatea cataneză; creştini şi necreştini, au alergat la mormântul Sfintei Agata, au luat giulgiul ce îi acoperea faţa şi l-au purtat în procesiune în faţa fluviului de lavă, care şi-a oprit astfel înaintarea.

Cultul Sfintei Agata s-a răspândit foarte repede, atât în Biserica occidentală, cât şi în cea orientală şi chiar până în Africa occidentală. Ea a ajuns să fie invocată în religiozitatea populară ca protectoare împotriva focului vulcanilor şi a altor incendii şi împotriva bolilor de sân.

Semnificaţia numelui

Agata - din greacă: bunătate, cea bună, numele acesta deosebit amintindu-ne că bunătatea e una dintre cele mai frumoase trăsături ale creştinului, luminând atât viaţa omului bun, cât şi a celor din jurul său.

“Cu adevărat bun este acela care îi îmbrăţişează pe toţi şi nu lasă pe nimeni în afara inimii sale”. (Sfântul Ioan din Kronstadt)

Locul de naştere al Sfintei Agata

Sfânta Agata s-a născut în Catania, Sicilia la 8 septembrie 235 şi a fost martirizată la 5 februarie 251. Este sărbătorită de Biserica ortodoxă şi catolică ca sfântă, fecioară și martiră.

Locul de naştere al Sfintei Agata

Casa tatălui său, unde s-a fost născut Agata, a fost găsită între ruinele funerare antice din cartierul de "di Giacobbe" şi actualul Muzeu Biscari alla "Civita".

Conform unei mărturii o placă a fost pusă în anul 1728 de către mama stareţei Maria Rosaria Statella.

În acelaşi loc în care s-a născut, în jurul 1411 a fost construită mănăstirea benedictină di S. Placido, care încorporează ruinele casei Agata, care a fost un palat somptuos.

Pe placa de la Muzeul Biscari, se află pe marmură bustul Sfintei sub care există următoarea inscripţie latină:

DOM
AGATHA HIC CONCIVES VOS RELIGIOSIVS VENERARI
Decet VBI EX VETERVM FAMA AMPLISSIMAS
PARENTVM Aedes NATALIS SVO IPSO NASCENTIS
Deiparae DIE, ANNO DNI CCXXXVIII
MIRIFICE ILLVSTRAVIT
SVBTERRANLAS REAL CAMERAS POST GENITORV
FVNERA ADEO VERTVTV OMNIV MONVMENTIS
ORNAVIT VT TOTI ORBI INVIDENDAS RELIQVERIT

Biserica Sfintei Agata "al Carcere"

Această biserică a fost iniţial situată în zona în care se afla Imperiul Roman palatul, scaunul care era în Quinziano.

Acesta este situat în centrul celor două biserici dedicate cultului Sfintei Agata: "Fornace" (actuala biserica di S. Biagio) şi "Vetere" (catedrala veche din Catania).

În cele mai vechi timpuri închisorile aveau structură pe trei niveluri: parter, aşa-numitele "locuinţe inferioare", formate din ziduri înalte de piatră de lavă, unde erau deţinuţii care au fost condamnaţi la moarte; prim-plan "locuinţele din mijloc" sau al doilea nivel consta dintr-un golf îngust mai lung decât lat, rezervate pentru infractorii care erau în cursul procesului de interogare şi al treilea la nivelul podelei cei au fost pedepsiţi pentru infracţiuni minore şi care erau folosiţi ca sclavi.

Închisoarea în care Sfânta Agata a fost închisă, era la cel de-al doilea nivel.

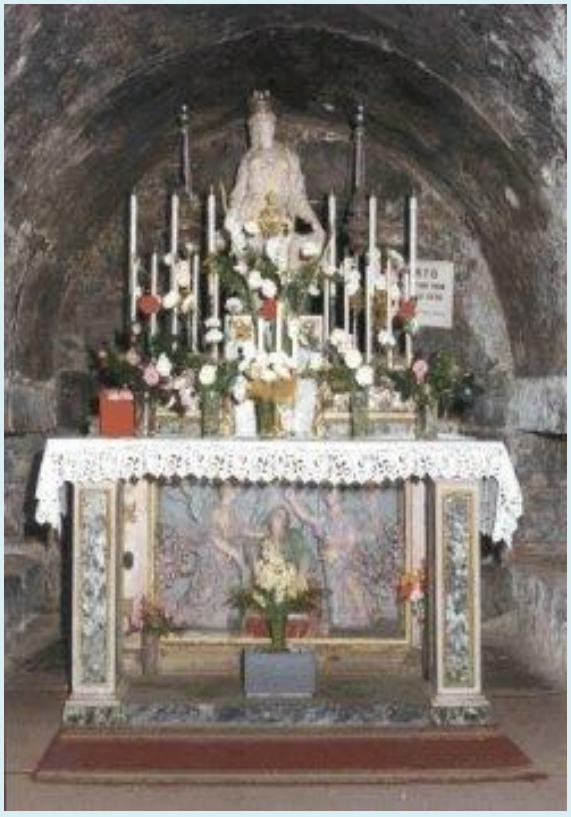

Afara închisorii, încă mai puteţi admira fereastra care deasupra are un basorelief reprezentând pe Sfântul Petru, care apare Sfntei Agata în închisoare.

HINC DEFORIS ETRO HVIC CARCERI
DABAT TVC LVMEN ARCTOS, QVVM
ORTA CATANIAE AGATA SEMIVSTA TRVSIT
TYRANVS SAVCIA SANAVIT APLVS, AC
ORATE DIE DV IPSA CLAVSIT EXTREMV
ABSTVLIT EMPYREVM AB INTVS HINC
SVPERVM DAT NVNC ILLA LVME PRO
TE COELESTEM IN HANC SIC VERSA
AVLAM DESCENDENS FOELIX ALES
AB ASTRIS LOCVM VIATOR HONORA

Biserica Sfintei Agata “la Vetere”

A fost prima catedrală din Catania, consacrată Sfintei Agata (de unde şi porecla Vetere, de la vechiul Veteres latina).

Episcopul Everio a ridicat în anul 264, pe ruinele pretoriului distrus de cutremurul care a urmat după moartea Sfintei Agata, o capelă modestă care după edictul lui Constantin de 313 ar fi devenit o biserică adevărată.

A fost construită fix în locul în Sfintei Agata i-au fost tăiaţi sânii şi pronunţată sentinţa de moarte de către Quinziano.

După construirea bisericii, mormântul tinerei martire creştine, a fost transferat aici.

Sarcofago custodito nella chiesa di Sant'Agata la Vetere - Le sculture sono di epoca romano imperiale mentre il coperchio è di epoca bizantina.

După furtul moaştelor şi revenirea la Catania, moaştele Sfintei Agata nu au mai fost aduse aici, ci la Catedrală.

Relicvele sau moaştele Sfintei Agata

Moaştele Sfintei au fost furate şi duse la Constantinopol în 1040 de către generalul bizantin George Maniakes.

În 1126, doi soldaţi din armata bizantină, pe nume Gilberto și Goselmo (unul din Franţa și unul din Calabria), au adus moaştele iarăşi în Catania, dându-le episcopului de Catania Mauritius.

Conform unei tradiţii: Sfânta Agata a apărut într-un vis lui Gilberto, spunându-i că vrea să revină în ţara sa. Iniţial soldatul francez nu a dat crezare acestui vis, dar când s-a repetat de încă două ori, el l-a spus colegului său soldat Goselmo şi împreună s-au decis să-l onoreze.

La data de 17 august 1126 , moaştele s-au întors în catedrala din Catania. Aceste resturi sunt acum păstrate parţial în bustul de argint preţioase (o parte a craniului, piept și unele organe interne)

Busto reliquiario di Sant'Agata

și parţial, în interiorul un relicvariu plasat într-o mare cutie care este, de asemenea, de argint (braţe și mâini, femure, și picioarele, sânii și vălul).

Associazione S.Agata Cattedrale Catania

Associazione S.Agata Cattedrale Catania

Associazione S.Agata Cattedrale Catania

Associazione S.Agata Cattedrale Catania

Associazione S.Agata Cattedrale Catania

La 17 august a fiecărui an este celebrată sărbătoarea care aminteşte în mod solemn de revenirea a moaştelor sacre în oraş.

Alte relicve ale sfintei, cum ar fi fragmente mici de voal și oasele individuale sunt păstrate în biserici și mănăstiri din diferite orașe italiene și străine.

Disputa dintre Gallipoli şi Galatina

Dintre toate orașele italiene a căror patron este Sfânta Agata, Gallipoli și Galatina, în Puglia îşi dispută o relicvă a Sfintei Agata.

O legendă populară în Puglia spune cum a apărut această relicvă a Sfintei Agata (un sân) în Gallipoli . ***Se spune că: În 8 august din 1126 Sfânta Agata a apărut într-un vis unei femeie care a adormit după spălarea hainelor pe plaja della Purità a Gallipoli, a văzut că copilul ei ţinea ceva în buzele sale: era pieptul Sfintei. Femeia s-a trezit și a văzut că era adevărat ce visase, dar nu a putut să-l facă să deschidă gura. A încercat pentru o lungă perioadă de timp: atunci, în disperare, a apelat la episcop care a venit repede la plajă împreună cu alţi clerici. Prelatul a recitat o litanie invocând toţi sfinţii și numai atunci când a spus numele de Agata, copilul a deschis gura. Din acest moment s-a adeverit că era un sân al Sfintei Agata.***

Relicva a rămas în Gallipoli, în Basilica Catedrala Sfânta Agata , de la 1126 până la 1389, când prinţul Del Balzo Orsini s-a mutat la Galatina, unde a construit biserica Santa Caterina din Alexandria, Egipt.

Potrivit episcopului de Gallipoli Montoya de Cardona relicva a fost furată de locuitorii din Galatina. Au existat numeroase încercări de a aduce Gallipoli, în Catedrala din Sant'Agata relicva, de la episcopul Gaetano Muller, care a scris o scrisoare către Cardinalul Prefect de atunci. Scrisorile au fost scrise pentru a cere episcopului de Otranto (de care depinde Galatina) pentru a reveni relicva sfântă de unde a apărut.

Voalul Sfintei Agata

Voalul Sfintei Agata este o relicvă păstrată în catedrala din Catania într-un sicriu de argint, împreună cu alte relicve ale sfintei.

Conform unei legende este un văl folosit de o femeie pentru a se acoperi, care a fost folosit în timpul martiriului cu cărbunii aprinși. De fapt, așa-numitul "voal" roșu a fost o parte din îmbrăcăminte cu care Agata s-a dus la judecată, acest lucru fiind purtat peste o haină albă, rochia de femei diaconi consacrate lui Dumnezeu.

Potrivit unei alte legende, vălul era alb și s-a înroșit la contactul cu focul de cărbuni.

De-a lungul secolelor, a fost adus în mod repetat în procesiune, în ultimă instanţă pentru a opri lava de la Etna.

Catedrala Sfânta Agata, Catania

Catedrala Sfânta Agata este Domul oraşului Catania (n.r. biserica principală din oraş) şi este situată în piaţa cu acelaşi nume. Catedrala poartă hramul Sfintei Agata, martira virgină care patronează oraşului Catania.

Construcţia lăcaşului de cult a început în perioada 1078-1093, însă cum acesta a fost distrus în mai multe rânduri, atât de erupţiile vulcanului Etna, cât şi de o serie de cutremure, Domul a trecut prin mai multe perioade de reconstrucţie.

Catania - Catedrala Sfintei Agata
http://www.youtube.com/watch?v=oVO9_HK2k_M

Catedrala Sfintei Agata – tur virtual
http://www.cattedralecatania.it/visitavirtuale.aspx

http://www.slideshare.net/michaelasanda/catania-duomo

http://www.italiavirtualtour.it/dettaglio.php?id=95887

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii „Sfântul Pavel” - Athos

Vistieria nepreţuită a mănăstirii o constituie darurile Magilor (aur împletit ca o dantelă, tămâie şi smirnă în formă sferică), care sunt păstrate în cutii de argint, precum şi o bucată din lemnul cinstitei Cruci, cu găuri de la cuiele cu care a fost răstignit Domnul. Se spune că este darul ţarului Petru al Bulgariei făcut Sfântului Pavel, care a dat o parte Mănăstirii Xiropotamu, iar cealaltă Mănăstirii „Sfântul Pavel”.

În biserica mănăstirii se află moaște de la 98 de sfinți, dintre care amintim: capetele (întregi sau fragmente) sfinţilor: Antim al Nicomidiei, Nimfodora muceniţa, Damian doctorul cel fără de arginți, Agata muceniţa, Ipatie episcopul Gangrei, Vasilie episcopul insulei Paros, Fevronia şi Pantelimon.

Se mai găsesc aici părţi din moaştele sfinţilor: Maxim Mărturisitorul (mâna), Grigorie Teologul, Haralambie, Mihail episcopul Sinadelor, Calinic mucenicul, Chiriachi, Mitrodora muceniţa, Teona episcopul Tesalonicului, Trifon, Mamant, Evdochim Vatopedinul.

În tezaurul mănăstirii se află şi icoana Maicii Domnului „Oglinda”, care, potrivit tradiţiei, a aparţinut împărătesei Teodora, soţia împăratului Teofil (829-842), luptătorul împotriva Sfintelor icoane.

În katholikon se află şi icoana Maicii Domnului Mirovlitissa „Izvorâtoarea de mir”.

O altă icoană importantă este cea a Maicii Domnului „Odighitria”, care are pictată pe spatele ei Răstignirea Domnului şi care este opera unei şcoli de pictură din Constantinopol (secolul al XIV-lea). Ea se mai numeşte şi „Antifonitria Lacului”, pentru că provine de la vechea Mănăstire Officiara, care se afla în locul Schitului Lacu de astăzi.

Catacombele din Malta - locuri de nevoinţă ale Sfântului apostol Pavel şi ale Sfintei muceniţe Agata

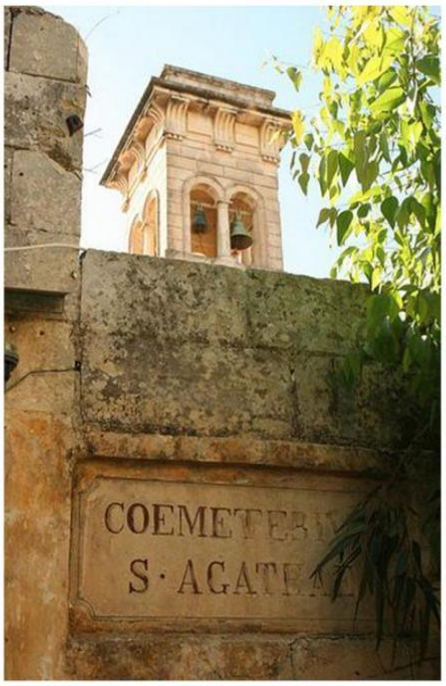

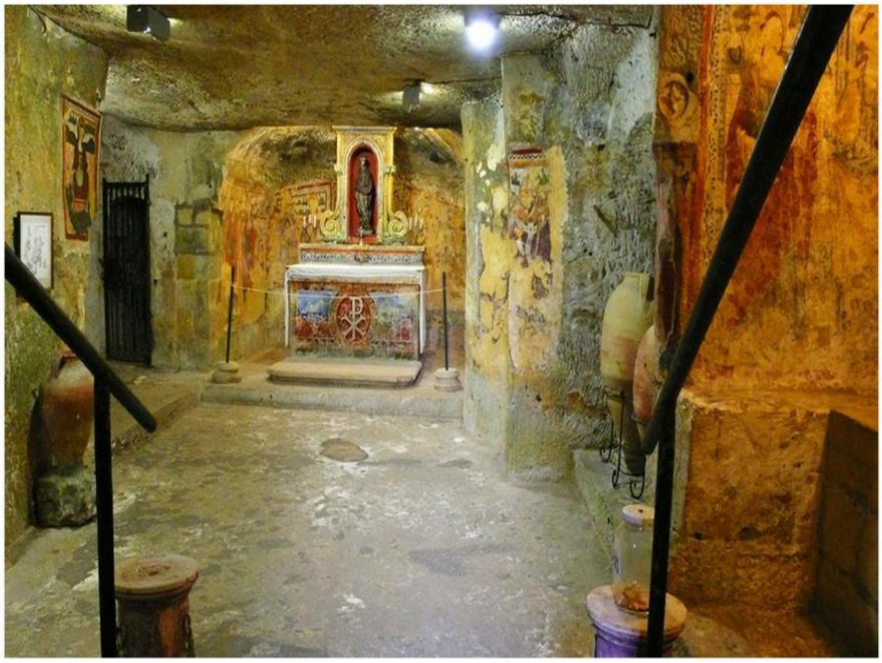

Catacombele Sfintei muceniţe Agata

În anul 58, Sfântul apostol Pavel este prins de iudei în Templul din Ierusalim şi este închis în Cezareea timp de doi ani. În anul 60 este trimis la Roma ca să fie judecat de Cezarul, dar corabia în care se aflau 276 de oameni a naufragiat pe insula Malta, unde au fost nevoiţi să rămână timp de trei luni, pentru că era iarnă (insula Malta este situată în Marea Mediterană, în sudul insulei Sicilia).

Aceste evenimente ne sunt povestite în Faptele Apostolilor, în capitolul 28 (Sfântul Pavel era însoţit de Sfântul apostol Luca, cel care povesteşte toate aceste întâmplări).

Aflăm că Pavel a săvârşit mai multe minuni înaintea locuitorilor de pe insulă (fiind muşcat de o viperă, el a aruncat-o în foc şi nu a păţit nimic), drept pentru care aceştia îl considerau un zeu.

Tot din cartea Faptelor aflăm că Pavel l-a vindecat de friguri şi dizenterie pe tatăl lui Publius, căpetenia insulei. (…)

În Malta există două catacombe: a Sfântului Pavel şi a Sfintei martire Agata. Catacombele Sfântului Pavel se prezintă ca un labirint de galerii înguste, dispuse pe mai multe etaje. Galeriile duc spre capelă şi spre sala principală, iar

în unele locuri sunt cioplite mese rotunde pentru agape (pe care se lua masa după săvârşirea sfintelor slujbe).

Potrivit tradiţiei malteze, Sfânta muceniţă Agata, o tânără fecioară de pe insula Sicilia, a fugit de teama persecuţiei lui Deciu (249-251) şi venind pe insula Malta s-a refugiat în catacombele care, mai târziu, îi vor purta numele.
După cum citim în istoria vieţii sale, Sfânta Agata a fost o tânără nobilă foarte frumoasă, pe care văzând-o Quintilianus, guvernatorul Cataniei, a dorit să o ia de soţie. Fiind refuzat în mai multe rânduri, guvernatorul s-a mâniat pe tânăra Agata şi căuta să o omoare.

Ca să scape de persecuţia lui, tânăra Agata s-a refugiat pe insula Malta şi petrecea în rugăciune în catacombele malteze. După mai multe zile de rugăciune şi meditaţie, a luat hotărârea să nu se mai ascundă, ci să meargă în Sicilia pentru a primi cununa muceniciei. Fiind torturată îndelung, şi-a păstrat credinţa până la sfârşit, dându-şi sufletul în mâinile Domnului în ziua de 5 februarie a anului 251.

Spre deosebire de catacombele Sfântului Pavel, cele ale Sfintei Agata sunt încărcate de minunate fresce, care au fost realizate în perioade diferite.

Cele mai vechi fresce care se găsesc în partea stângă a intrării în Cripta Sfintei Agata datează, probabil, din secolele IV-V şi au fost recent descoperite, sub un strat de tencuială. Din aceeaşi perioadă datează şi inscripţiile în greacă şi latină, care se găsesc tot în partea stângă a criptei.

Trei fresce - care îi reprezintă pe Sfântul Pavel, pe Maica Domnului singură, iar o a treia tot pe Maica Domnului alăptându-L pe Pruncul Iisus - sunt în stil bizantin şi datează din secolul al XII-Iea.

Alte fresce au fost realizate în 1480 de Salvatore d'Antonino, care a trăit pe insulă între 1470-1482. Multe dintre aceste fresce o înfăţişează pe Sfânta Agata în diferite ipostaze, pe Sfântul Publius, căpetenia Maltei - care a fost convertit de Sfântul Pavel şi mai apoi a devenit episcop, pe Sfântul Leonard, Sfântul Vlasie, Sfântul Antonie cel mare, Sfînta muceniţă Margareta (în Răsărit cunoscută sub numele de Marina) din Antiohia, Sfânta Lucia, Sfânta Venera, Maica Domnului cu Pruncul şi o icoană a Maicii Domnului Ajutătoarea.

În Muzeul Arheologic al Complexului Catacombelor Sfintei Agata, în care se găsesc numeroase vestigii, se păstrează şi o raclă (sculptată în 1728) cu o părticică din moaştele Sfintei muceniţe Agata.

De la Cripta Sfintei Agata pornesc două pasaje care conduc în catacomba creştină care, de asemenea, poartă numele Sfintei Agata (în această catacombă s-a refugiat sfânta de prigoana lui Quintilianus). Ca şi la catacomba Sfântului Pavel, şi aici se pot observa mai multe tipuri de morminte şi mesele rotunde pentru agape. Lucrările moderne de restaurare a catacombei au scos la iveală câteva fresce de mare preţ. Galeriile catacombei se termină într-o cămăruţă care se crede că a fost Sfânta Sfintelor a catacombei. Aici se află o masă pentru agape şi două scaune. Lângă agapă se află o nişă săpată în perete, ca un arc, lată de 127 centimetri, înaltă de 75 centimetri şi având adâncimea de 23 centimetri. Acesta era altarul vechii capele.

Catacombele Sfântului apostol Pavel

(Arhidiacon Sebastian Serdaru, Catacombele romane, pp. 51-53)

Moaştele Sfintei muceniţe Agata aflate la Mănăstirea Bistriţa, judeţul Neamţ

Racla cu o părticică din moaştele Sfintei muceniţe Agata, Biserica Sfântului Pantelimon şi Sfintei Paraschevi, Londra

COLECȚIA ACATISTE ȘI VIEȚI DE SFINȚI

Viața și Acatistul Sfintei Mucenițe AGATA

Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă

„Mielușeaua Ta, Iisuse, Agata, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și, pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună cu Tine mă răstignesc și împreună mă îngrop prin Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez întru Tine; ci, ca pe o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.”

Troparul Sfintei Mucenițe Agata

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-265-7

Icoane

Icoana Sfintei muceniţe Agata, aflată în Biserica Sfântul Pantelimon şi Sfintei Paraschevi, Londra

Η ΑΓΙΑ
ΑΓΑΘΗ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
ΑΘΩΝ

Η ΑΓΙΑ
Α ΓΑ ΘΗ
Η ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΣ

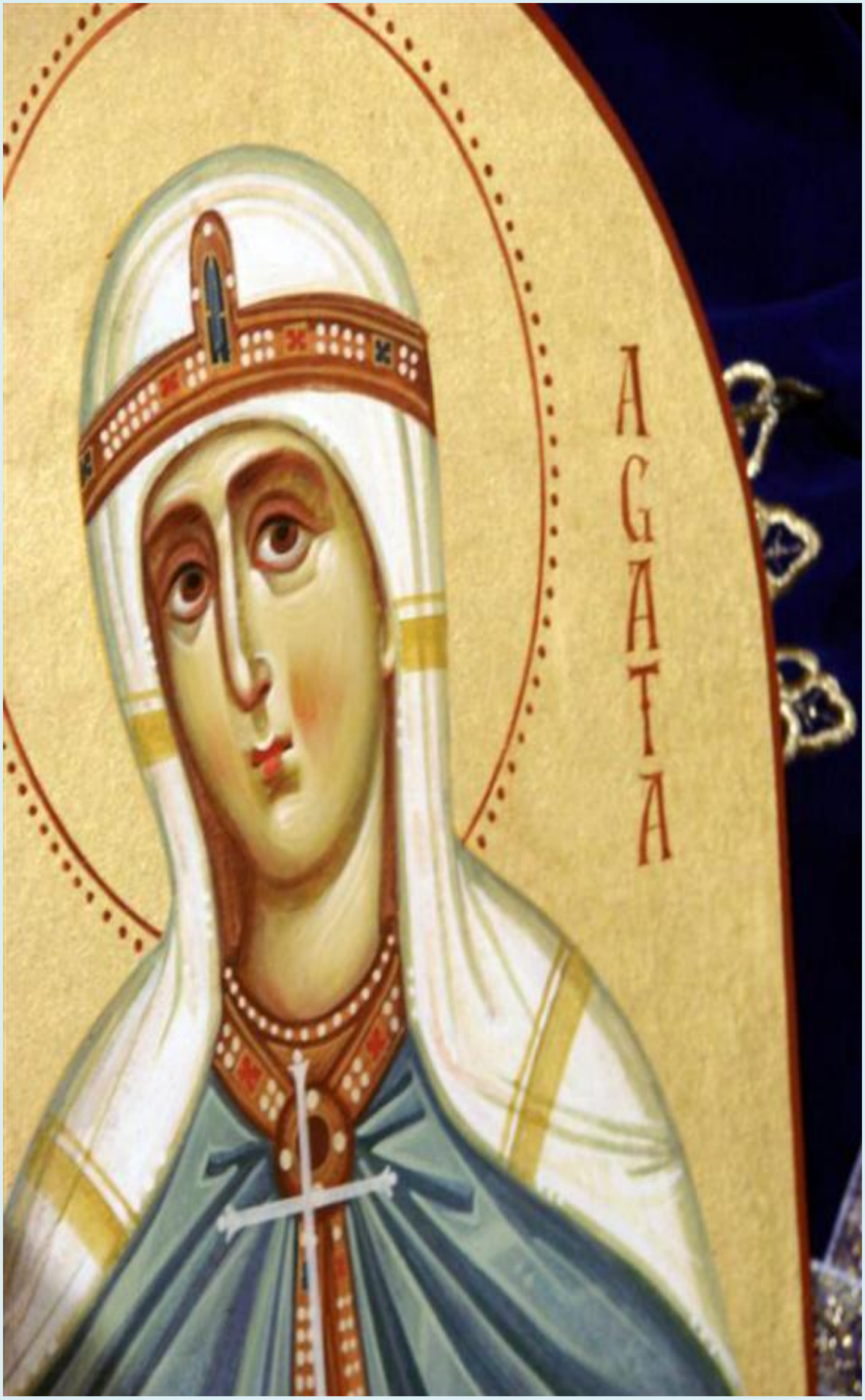
AGATA

Sfânta Muceniţă Agata (mozaic, Mănăstirea Antim)

СВ·МЧ·
·АГАДІА·

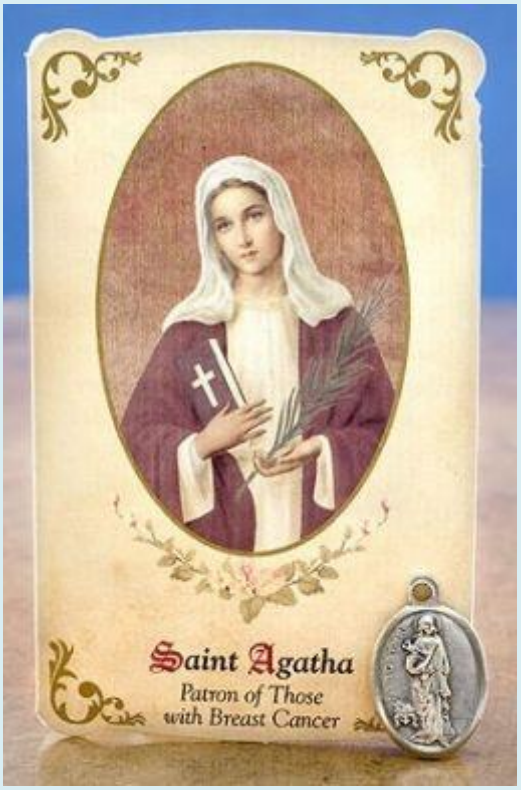
Saint Agatha
Patron of Those
with Breast Cancer

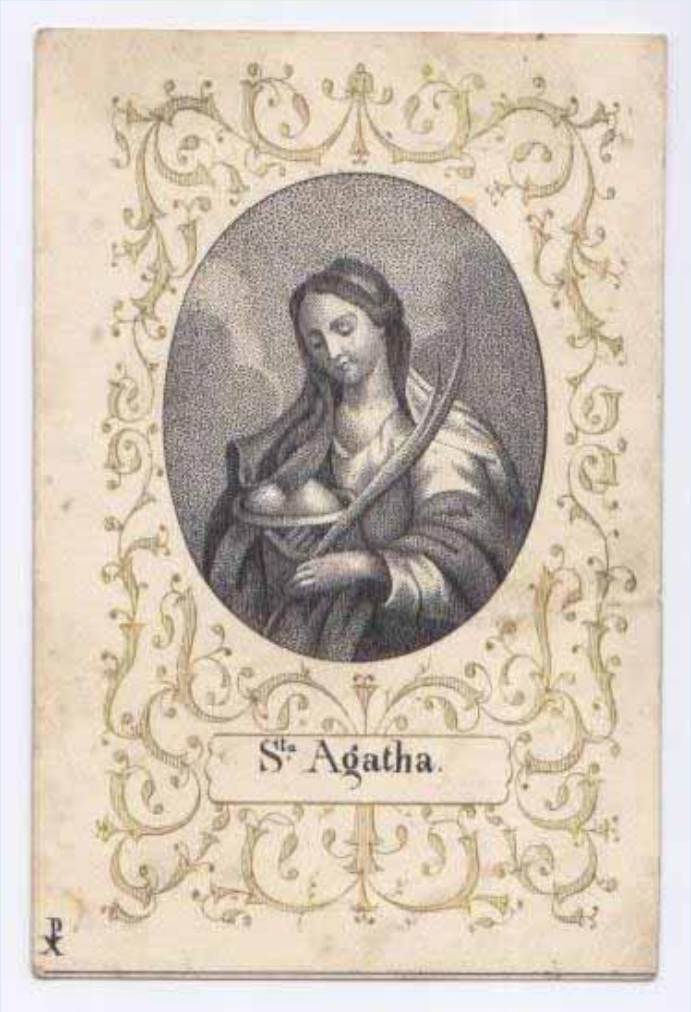
Stª Agatha.

Ἁγία Ἀγαθή
dmitrovicona.ru

Святая Троица

СВ҃ МЧ҃НЦА
АГА́ѲЇА

СВ. МУЧЦА
АГИФИА

Sfânta muceniţă Agata - Icoană sec. XX, Mănăstirea Kalamiou, Nafklios (Grecia) - Colecţia Sinaxar la Sfinţii zilei (icoanele litografiate se găsesc la Catedrala Mitropolitană din Iaşi)

ΗΑΓΙΑ
ΑΓΑΘΗ
Η ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΣ

ΑΓΙΑ ΑΓΑΘΗ
Η ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΣ
Γ.Μ.ΚΟΙΜ ΘΕΟΤΟΚΟΣ
ΠΑΡΘΕΝΟΥ

Sf. Mc. AGATA
5 februarie

Fresca - Mănăstirea Panaghia Malevi, Grecia

Icoană - Mănăstirea Sfântă Ecaterina- Eghina, Grecia

AGATHA VIRGO ET MART

SANTA ÁGATA OU SANTA ÁGUIDA

SANTA AGUEDA

SANTA AGUEDA
www.todocoleccion.net

Painting of Saint Agatha, virgin and martyr, at Saint Agatha's Church, in Saint Louis, Missouri.

© FRATELLI BONELLA
manuelgraph.com
FRATELLI BONELLA
F B
COPYRIGHT
MANUEL GERVASINI

S. Agata v. e M.

Kirchlich genehmigt.
B. Kühlen, M. Gladbach.
S. AGATHA.

Sant'Agata, Vergine e Martire.

S. Agatha.

Die heilige Agatha.

Benziger & Co. Déposé. 3872. Einsiedeln, Schweiz.

v. Heß.

Die hl. Agatha.

Santa Agata, Santuario S. Pietro da Verona, Seveso

The Martyrdom of Sant'Agata, Maschio Angioino, Napoli

Santa Agatha of Sicily - Fresco by Luini, chiesa San Maurizio in Milano

Murano - S. Pietro Martire - Paolo Veronese (1528-1588) - S. Agata in carcere, ca. 1566

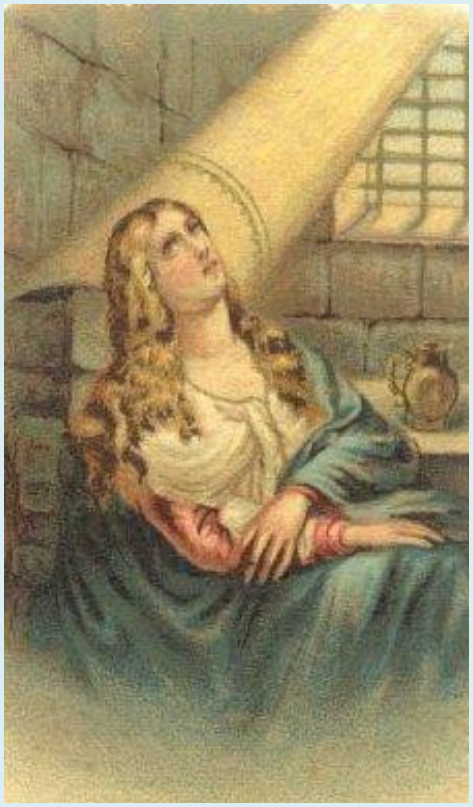

Concattedrale di Sant'Agata - Martirio di Sant'Agata

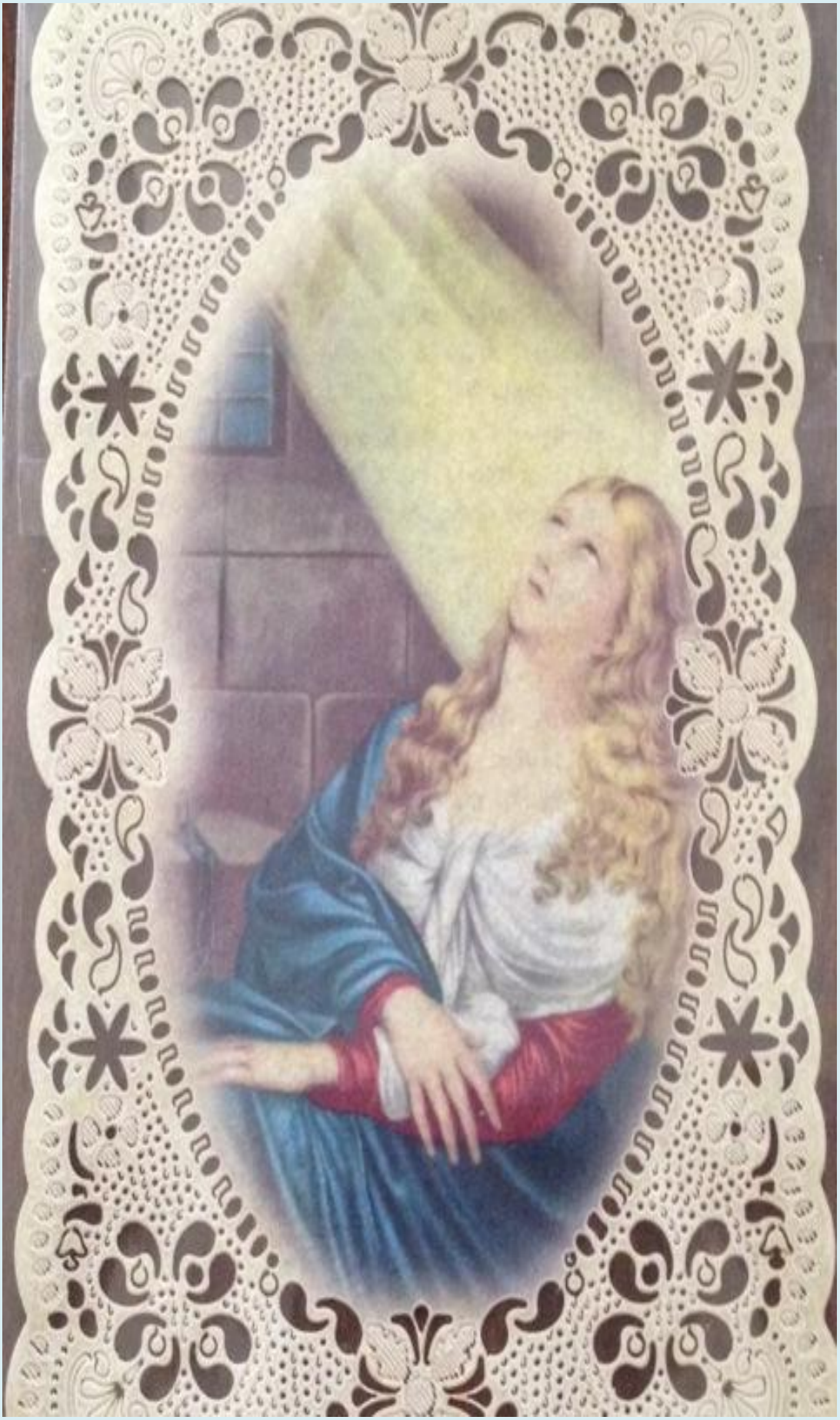

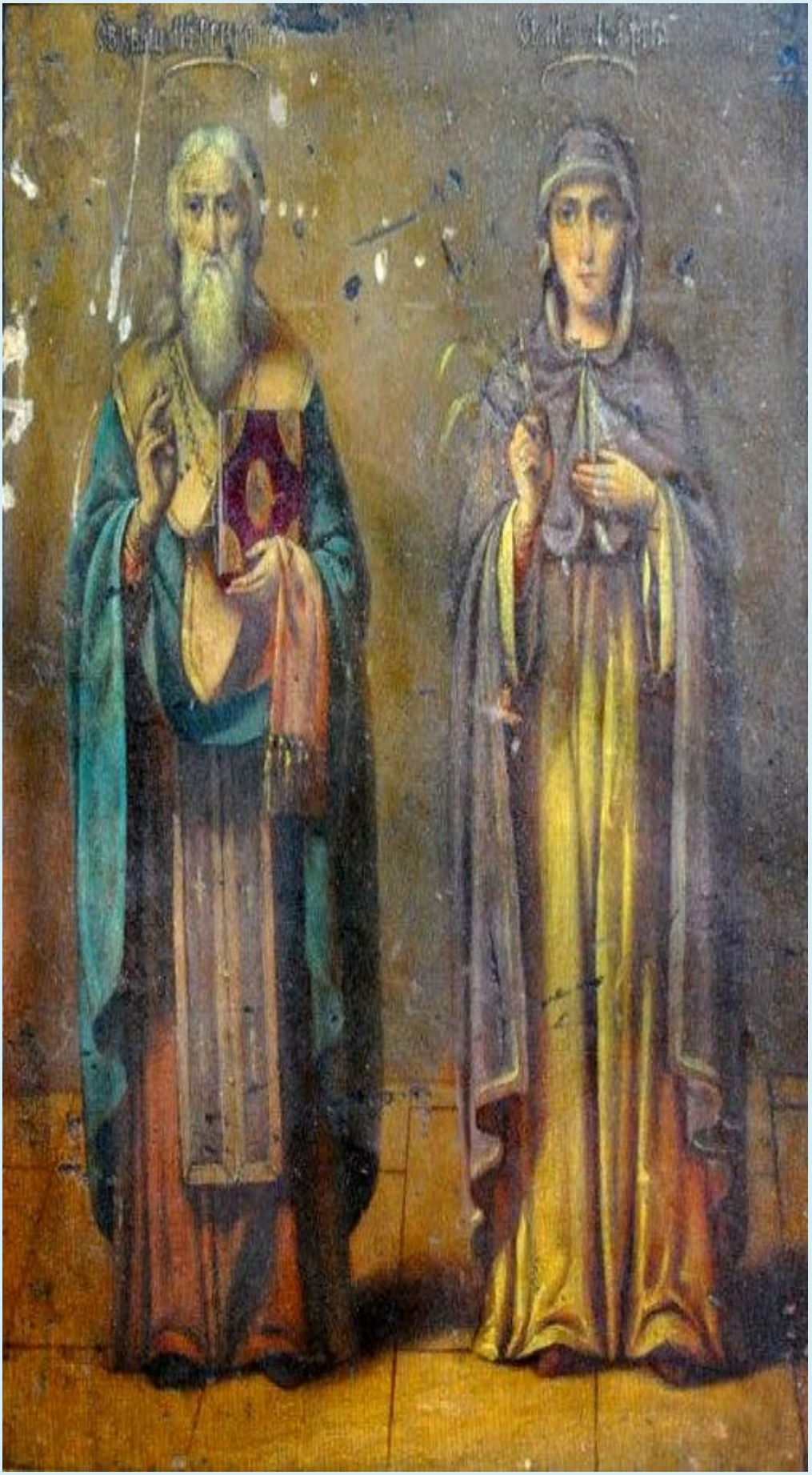

5 februarie

Lynette Richards
www.rose-window.com

5 detalii despre
Sf. Mc. Agata
Un măslin sălbatic a crescut ca răspuns al lui Dumnezeu la rugăciunea ei
I-a fost tăiat pieptul cu un clește
Sf. Ap. Petru i s-a arătat și a tămăduit-o
Când era torturată, pământul s-a cutremurat distrugând mai multe clădiri din oraș
Fiind dusă în temniță s-a rugat să părăsească lumea aceasta și a trecut la Domnul
BASILICA.RO

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc. Agata

Troparul Sfintei Mucenițe Agata

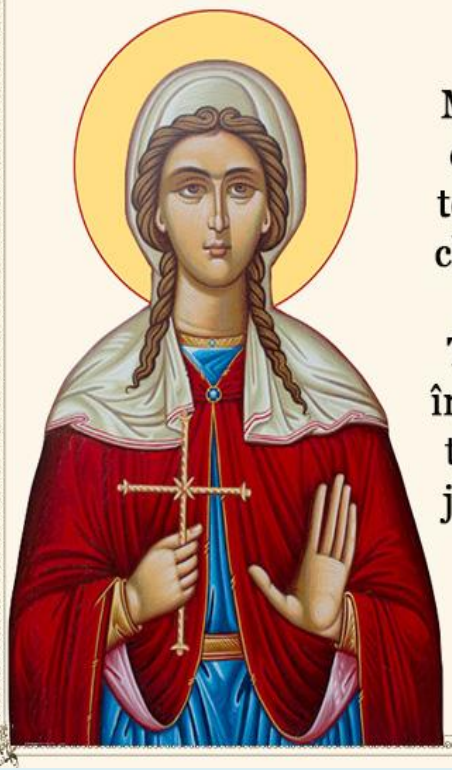

5 Februarie - Glasul 4

Mieluşeaua Ta, Iisuse, Agata, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Bucură-te, Sfântă muceniţă şi fecioară Agata!